

M. GEGUŽĖS 6 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.05 val.)

2. Kirgizija (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

3. Europos investicijų bankas (EIB). 2008 m. metinė ataskaita (diskusijos)

Pirmininkas. – Pirmasis klausimas – pranešimas (A7-0062/2010) dėl Europos investicijų banko 2008 m. metinės ataskaitos (2009/2166 (INI)), kurią Biudžeto kontrolės komiteto vardu pateikė T. Deutsch.

Tamás Deutsch, pranešėjas. – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Banko pirmininke pone Ph. Maystadt'ai, Europos investicijų bankas – 2008 m. metinė ataskaita. Taip vadinasi pirmasis mūsų šios dienos darbotvarkės klausimas. Tačiau šioje ataskaitoje pateikiama kur kas daugiau nei vien Europos investicijų banko dvejų metų veiklos analizė.

Ponios ir ponai, kiekvieną dieną girdime ir manau, turėtume tai pabrėžti, kad Europos Sąjunga užbaigė vieną savo etapą ir atsidūrė prie naujo etapo slenksčio. Viena vertus, prieš šešis mėnesius įsigaliojusi Lisabonos sutartis ir, kita vertus, pasaulinė finansų ir ekonomikos krizė, jos poveikis ir Europos Sąjungos reakcija į šią krizę neabejotinai reiškia, kad Europos Sąjunga užbaigė vieną savo gyvavimo etapą ir atsidūrė prie naujo etapo slenksčio.

Kitais žodžiais tariant, kartu su XXI a. antruoju dešimtmečiu prasidėjo naujas Europos Sąjungos gyvavimo etapas. Ši ataskaita buvo parengta šiuo nauju etapu ir manau, kad mes Europos Parlamente ir Europos investicijų banke turėsime atsakyti į svarbiausius šio naujo etapo klausimus ir išspręsti svarbiausius jo uždavinius. Tai yra Banko, finansų įstaigos, dvejų metų veiklos ataskaita, ir, nors neįprasta, galime sakyti, kad, nepaisant pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės aplinkybių, galime būti dėkingi Bankui, finansų įstaigai, už jo veiklą. Prieš dvejus metus Europos investicijų bankas greitai ir veiksmingai reagavo į prasidėjusią finansų ir ekonomikos krizę – stiprino savo skolinimo veiklą, visų pirma teikdamas didesnes paskolas mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir, kita vertus, visu jam prieinamu pajėgumu dalyvaudamas įgyvendinant Europos Sąjungos ekonomikos atgaivinimo planą.

Lisabonos sutartis įsigaliojo prieš šešis mėnesius. Joje numatytos priemonės ir galimybė toliau stiprinti Europos investicijų banko atnaujinimo procesą organizaciniu, priežiūros ir pagrindinės struktūros požiūriu. Bankas didelę pažangą šioje srityje padarė jau 2008 m., prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai. Lygiai taip pat svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad Europos investicijų bankas sąmoningai rengiasi Europos Sąjungos finansinei perspektyvai po 2014 m., numatydamas galimybę prisidėti prie makroregioninių strategijų finansavimo ir paremti kaimo plėtrą, naujus energijos išteklius, ekologines investicijas ir infrastruktūros plėtrą. Kitas, mūsų nuomone, svarbus aspektas (ir dėl to jis minimas ataskaitoje) yra tai, kad Europos investicijų bankas turėtų dalyvauti finansuojant netrukus ratifikuosimą strategiją „Europa 2020“, kurioje dėmesys atkreipiamas į darbo vietų kūrimą. Iš tikrųjų dėmesys paramai kuriant darbo vietas lėmė tai, kad Europos investicijų bankas suteikė finansavimą mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Galiausiai norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į du klausimus. Mano nuomone, labai svarbu, kad Europos investicijų bankas toliau teikia paramą Europos Sąjungoje šalinant infrastruktūros skirtumus. Svarbu suteikti paramą programoms, su kurių pagalba galima subalansuoti infrastruktūros standartus ES.

Ne mažiau svarbu tai, kad Europos investicijų bankas pastaraisiais metais visada sulaukdavo savo veiklai vykdyti reikalingos Europos Parlamento paramos. Remdamasis per pastaruosius keletą mėnesių atliktu parengiamuoju darbu manau, kad, atsižvelgdamas į pranešime pateiktą konstruktyvią kritiką, Bankas toliau gaus savo veiklai reikalingą Europos Parlamento paramą. Ačiū už jūsų dėmesį ir su dideliu susidomėjimu laikiu diskusijų.

Philippe Maystadt, *Europos investicijų banko pirmininkas*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, leiskite visų pirma visiems jums padėkoti už suteiktą garbę ir kvietimą kalbėti plenarinėje sesijoje. Taip tęsiama prieš keletą metų nusistovėjusi tradicija.

Pradžioje norėčiau padėkoti pranešėjui T. Deutschui už puikią jo pranešimo kokybę.

Ypač vertinau tai, kad T. Deutsch, kaip ir kiti komiteto nariai – T. Berman ir I. Kalfin, nepatingėjo atvykti į Europos investicijų banką ir užduoti kai kurių labai specifinių klausimų. Palankiai vertinu šį puikų bendradarbiavimą su Parlamentu.

Iš tikrųjų Europos investicijų bankas yra vienintelė tarptautinė finansų įstaiga, savanoriškai atsakanti į klausimus ir atskaitinga parlamentinei institucijai. Manau, kad tai puiku: mano nuomone, iš tikrųjų labai svarbu stiprinti dialogą su Europos Parlamentu, kad galėtume atlikti savo vaidmenį, konkrečią savo užduotį, kuri yra susijusi su buvimu banku, tačiau ne įprastu, o tokiu, kuris vykdo Europos Sąjungos politiką.

Kaip jau nurodė T. Deutsch, būtent į šią veiklą dėjome visas pastangas reaguodami į krizę.

2008 m. rugsėjo mėn. žlugus „Lehman Brothers“, Ekonomikos ir finansų reikalų taryba (ECOFIN) paprašė, kad padidintume realiajai ekonomikai teikiamų paskolų sumą. Remdamiesi šiuo ECOFIN tarybos nurodymu pradėjome darbą ir, manau, galiu drąsiai teigti, kad iš tikrųjų įvykdėme savo įsipareigojimus: nuo 2009 m. mūsų paskolų suma padidėjo nuo 58 mlrd. EUR iki 79 mlrd. EUR, t. y. mūsų paskolų suma Europos Sąjungoje padidėjo 37 proc.

Šis padidėjimas iš esmės yra susijęs su trimis sektoriais, kuriuos Taryba ir Parlamentas nurodė kaip prioritetinius.

Pirmoji sritis – dėti ypatingas pastangas suteikiant daugiau pagalbos labiausiai nuo krizės nukentėjusioms šalims ir regionams. Šis padidėjimas iš esmės yra susijęs su tuo, ką mes vadiname konvergencijos regionais, ir ypač su tam tikromis šalimis, kurios patyrė didelių sunkumų 2009 m. Dėl to mes niekad tiek daug neskolinome tokioms šalims, kaip Vengrija, Lietuva ir Rumunija. Be to, tuo taip pat galima paaiškinti, kodėl šiais metais ypač stengsimės suteikti daugiau pagalbos Graikijai: praėjusią savaitę buvau Atėnuose ir su Graikijos vyriausybe susitarėme, kad Graikijoje gerokai padidinsime savo paskolų sumą, taip suteikdami paramą ir prisideddami prie bendrų pastangų vėl sustiprinti Graikijos ekonomiką.

Antroji prioritetinė sritis – parama mažosioms ir vidutinėms įmonėms: padidinome savo paskolas bankams, kad jie toliau skolintų mažosioms ir vidutinėms įmonėms, taikydami naujas sąlygas, leisiančias geriau kontroliuoti faktinį mūsų skolinamų lėšų panaudojimą. Praėjusiais metais per bankus mažosioms ir vidutinėms įmonėms paskolinome daugiau nei 12 mlrd. EUR.

Trečioji sritis, kuriai prašyta suteikti prioritetą, – kova su klimato kaita. Praėjusiais metais beveik 17 mlrd. EUR lėšų suteikėme projektams, kuriais tiesiogiai prisidedama prie išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo, finansuoti.

Manau, galiu teigti, kad 2009 m. pasiekėme tai, ko iš mūsų buvo tikimasi; kitais žodžiais tariant, prisidėjome prie Europos ekonomikos atgaivinimo plano.

Žinoma, turime tęsti darbą šia linkme, ir norėčiau labai trumpai užsiminti apie tris svarbius uždavinius, kurie laukia mūsų per artimiausius mėnesius ir metus.

Pirmasis, kaip visiškai teisingai pažymėjo jūsų pranešėjas, – toliau teikti paramą prioritetinėms sritims. Dėl to tai reiškia, kad mes, kaip EIB, turime prisidėti prie strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo. Kaip žinote, Komisija parengė šią naują strategiją, dėl kurios dabar vyksta diskusijos Taryboje ir Parlamente. EIB pasirengęs įnešti savo indėlį, visų pirma panaudodamas novatoriškas finansines priemones, kurios leistų padidinti kai kurių Europos biudžeto lėšų poveikį. Dėl to tai yra bendros Komisijos ir Banko priemonės, kurias norėtume pritaikyti praktikoje.

Antrasis pagrindinis uždavinys, su kuriuo susiduriame, – tai EIB išorės įgaliojimų atnaujinimas. Galėsime tai aptarti su Parlamentu. Komisija ką tik pateikė pasiūlymą, visiškai atitinkantį komiteto, kuriam pirmininkauja išmintingas žmogus M. Camdessus, ataskaitą. Pagrindinė šio pasiūlymo mintis – dar labiau padidinti sistemos veiksmingumą. Kaip žinote, naudojamės Europos Sąjungos garantija operacijoms, kurios vykdomos atsižvelgiant į jos išorės įgaliojimus. Dėl to siekiame kuo geriau jais pasinaudoti ir Komisija siūlo supaprastinti, suderinti mūsų išorės įgaliojimus. Komisija taip pat siūlo, kad 2 mlrd. EUR, kurie buvo atidėti, būtų skirti projektams, kuriais prisidedama prie kovos su klimato kaita, finansuoti.

Dabar pereisiu prie trečiojo uždavinio, į kurį norėčiau atkreipti dėmesį: būtinybė Europos investicijų bankui kartu su kitomis institucijomis visų pirma prisidėti prie išsipareigojimų, kuriuos Europos Sąjunga nustatė Kopenhagoje, įvykdymo. Kaip žinote, Europos Sąjunga nustatė kai kuriuos svarbius išsipareigojimus, susijusius su paramos teikimu vadinamajam pagreitintam finansavimui. Šiuo atveju manome, kad EIB, kuris įgijo neabejotiną kompetenciją spręsti šiuos klausimus, gali svariai prisidėti. Būtent dėl to siūlėme dirbti su kitomis nacionalinėmis finansų įstaigomis, siekdami sukurti tinklą, Europos platformą, kuri padėtų koordinuoti ir dėl to pagerinti projektų finansavimą besivystančiose šalyse. Prancūzijos vystymo agentūra ir Vokietijos KfW jau išreiškė susidomėjimą šia iniciatyva ir tikiuosi, kad kartu su Komisija galėsime padėti artimiausiomis savaitėmis užbaigti šią priemonę.

Pone pirmininke, ponios ir ponai, tai yra trys pagrindiniai ateinančių mėnesių ir metų uždaviniai, į kuriuos norėjau atkreipti jūsų dėmesį.

Olli Rehn, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, Komisijos vardu norėčiau padėkoti T. Deutschui už puikų pranešimą, taip pat pasidžiaugti, kad Banko pirmininkas Philip Maystadt dalyvauja plenarinėje sesijoje, ir padėkoti jam už dideles pastangas, kurias EIB dėjo kovodamas su ekonomikos krize ir remdamas ES atgaivinimo planą.

Išimtinėmis aplinkybėmis išimtinai kreipėmės į Banką, ir jis netrukus reagavo – padidino savo skolinimą iki rekordinių aukštumų. Dėl savo puikios finansinės padėties jis galėjo tai padaryti net ir tuo metu, kai rinkose buvo sunku pritraukti lėšų.

Padidėjusi paskolų suma visų pirma buvo skirta toms sritims, kurios, mūsų manymu, – ir, tikiuosi, Parlamentas pritaria šiam požiūriui, – yra prioritetinės, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms, energijai ir klimato kaitos problemoms, taip pat investicijoms į Europos Sąjungos konvergencijos regionus, kurie labai smarkiai nukentėjo nuo ekonomikos nuosmukio. Be to, EIB, įgyvendindamas bendrą iniciatyvą su Europos rekonstrukcijos ir plėtros banku (ERPB) ir Pasaulio banku, galėjo padidinti savo paramą Vidurio ir Rytų Europos šalių, kurių padėtis taip pat labai sunki, finansų sektoriui.

EIB turės atlikti labai svarbų vaidmenį įgyvendinant strategiją „Europa 2020“, prisidedant prie investicijų į infrastruktūrą, ekologiškas technologijas, inovacijas ir MVĮ.

Taip pat atliekame parengiamąjį darbą, siekdami skatinti tiek Europos Sąjungos viduje, tiek išorėje ES subsidijas naudoti kartu su EIB finansinėmis priemonėmis, įskaitant konvergencijos regionus, kuriuose EIB gali atlikti svarbų vaidmenį gerinant struktūrinių fondų lėšų panaudojimą.

Išorės srityje esu labai patenkintas vidutinės trukmės EIB išorės įgaliojimų peržiūra, kuriai pritarta M. Camdessus ataskaitoje, – joje daroma išvada, kad ES garantija EIB yra veiksminga ir tvirta priemonė, turinti didelį finansinį ir politinį poveikį.

M. Camdessus ataskaitoje, remiantis Parlamento rezoliucija dėl EIB ir ERPB 2007 m. metinių ataskaitų, taip pat pateikiama daugybė gerų pasiūlymų dėl to, kaip labiau suderinti EIB išorės veiklą su ES politika ir kaip sustiprinti EIB ir ERPB bendradarbiavimą.

Parlamentas ragino abu bankus siekti gerinti tarpusavio supratimą. Esu labai patenkintas, kad EIB ir ERPB pasirašė bendradarbiavimo susitarimą dėl bendradarbiavimo plėtojimo tose pačiose šalyse. Tai bus pagrindas siekti didesnio pasaulinio lygio trišalio susitarimo su Komisija, pakeisiančio galiojančius regioniniu pagrindu sudarytus susitarimus.

Pagrindinis vidutinės trukmės peržiūros rezultatas – teisės akto pasiūlymas, kurį Komisija ką tik pateikė Parlamentui ir Tarybai pakeitimams, susijusiems su EIB įgaliojimais likusiam dabartinės finansinės perspektyvos laikotarpiui, atlikti.

Tikiuosi, pamatysite, kad tai yra rimtas ir gerai pasvertas pasiūlymas, kuriame atsižvelgiama į Parlamento rekomendacijas ir susirūpinimą. Juo siekiama daugiau dėmesio skirti išorės įgaliojimams, susijusiems su pagrindinėmis politikos sritimis, kuriose EIB pasiekė gerų rezultatų, ypač klimato kaitos, socialinės ir ekonominės infrastruktūros ir vietos privačiojo sektoriaus plėtros srityse, taip pat daugiau dėmesio skirti EIB finansavimo plėtimo aspektams.

Taigi, baigdamas noriu pasakyti, kad artimiausiais mėnesiais laukiame konstruktyvių ir produktyvių diskusijų su jumis ir Taryba dėl šio pasiūlymo. Tikimės, kad dar kartą galėtume gauti parengtą susitarimą per pirmąjį svarstymą, kad ir toliau užtikrintume su išorės įgaliojimais susijusį teisinį stabilumą, leidžiantį mums veiksmingai ir dalykiškai siekti ES išorės politikos tikslų.

Edít Bauer, *Moteryų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonės referentė*. – (HU) Ponios ir ponai, savo nuomonėje dėl ataskaitos Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas pareiškė, kad Europos investicijų bankas 2008 m. puikiai valdė krizę.

Ko galima tikėtis iš investicijų banko per krizę? Iš esmės to, kad jis, sukurdamas likvidumą, bando kompensuoti sumažėjusią komercinių bankų skolinimo veiklą. Galima teigti, kad EIB nuo 2008 m. nuolat didino paskolų palankiomis palūkanomis sumą ir pažadėjo 2009 ir 2010 m. mažosioms ir vidutinėms įmonėms papildomai skirti metinę 15 mlrd. EUR papildomų lėšų sumą.

Kodėl tai taip svarbu? Turbūt dėl to, kad tai yra didžiausi darbo vietų kūrėjai, ir šiuo metu Europoje mūsų didžiausia problema yra užimtumas. Turime kurti darbo vietas.

Bankui šiuo atžvilgiu, t. y. pertvarkant tam tikras tikslines sritis, taip pat puikiai sekėsi. Bankas atkreipė dėmesį į mažąsias ir vidutines įmones ir padėjo joms nedelsiant susikurti pagrindą. Komitetas patartų Banko pirmininkui Ph. Maystadt'ui atkreipti dėmesį į tris sritis, kuriose Banko operacijos galėtų būti veiksmingesnės arba skaidresnės.

Pirmoji – Bankas turėtų dar daugiau dėmesio skirti labiausiai nuo krizės nukentėjusioms šalims, taip toliau didindamas vidinę Europos Sąjungos sanglaudą. Antroji – Bankas turėtų ne tik sudaryti partnerystės susitarimus dėl mažųjų ir vidutinių įmonių finansavimo su stambiais komerciniais bankais, bet ir įtraukti į partnerystes regionų ir taupomuosius bankus, nes šios finansų įstaigos yra geriausiai susipažinusios su rinka. Galiausiai trečioji sritis – mūsų manymu, būtų svarbu, kad partnerystėje dalyvaujančioms finansų įstaigoms būtų nustatyta pareiga perduoti finansuojamoms MVĮ ne mažiau kaip 20 proc. pelno, gauto iš 50 proc. viso EIB skirto finansavimo, kitais žodžiais tariant, didesnę dalį nei reikalaujama pagal galiojančias sutartis.

Iš esmės galime teigti, kad EIB dirbo puikiai ir jis vis dar yra tinkamo reagavimo į krizę pavyzdys, tačiau siekdami judėti į priekį turėsime bendradarbiauti su Europos Komisija ir Europos investicijų banku, visų pirma kurdami darbo vietas.

Karin Kadenbach, *Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentė*. – (DE) Pone pirmininke, pone O. Rehna, Regioninės plėtros komiteto vardu visų pirma norėčiau padėkoti už pranešimą ir taip pat norėčiau padėkoti pranešėjui.

Komitetas palankiai vertina aukštą Europos investicijų banko (EIB) kapitalo pakankamumo koeficiento dydį. Esame patenkinti, kad ekonominė ir socialinė sanglauda bei konvergencija, ypač parama ES sanglaudos politikos konvergencijai, yra pagrindinis EIB tikslas. Taip pat labai palankiai vertiname EIB įnašą siekiant konvergencijos tikslų – 21 mlrd. EUR, t. y. 41 proc. visų EIB paskolų, paskolinimą ES konvergencijos projektams.

Be to, norėčiau atkreipti dėmesį į įmonių veiksmų bendradarbiaujant su Komisija pridėtinę vertę ir EIB strategiją suteikiant papildomą paramą ir sudarant atsvarą struktūrinių fondų intervencijoms.

Jean-Pierre Audy, *PPE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pasveikinti jus, Banko pirmininke pone Ph. Maystadt'ai, ir pasakyti, kad labai džiaugiuosi jus vėl matydamas, nes kiek anksčiau esu rengęs tokią pat ataskaitą. Taip pat norėčiau pasveikinti Komisijos narį ir pranešėjui bei kitų frakcijų pranešėjams pasakyti, kad jie atliko puikų darbą, ir taip pat norėčiau juos pasveikinti.

Pone pirmininke, gaila, kad Tarybos atstovui skirta vieta yra tuščia, nes EIB yra tarpvyriausybinių institucijų. Būtent valstybės narės yra EIB partnerės. Be to, dar kartą noriu pasidžiaugti dėmesiu, kurį Europos investicijų banko pirmininkas Ph. Maystadt ir jo kolegos rodo Parlamentui visais šiais klausimais.

Visų pirma norėčiau kalbėti apie priežiūrą, kuri yra artima mano širdžiai tema, nes manau, kad Europos investicijų banko uždavinių pobūdis reiškia, kad jis turėtų turėti riziką ribojančią priežiūros sistemą. Jis jos neturi, nes Bankas yra tarptautinis subjektas, nepavaldus nacionalinėms audito institucijoms.

Pateikiu pakeitimą, kad mūsų Europos bankininkystės institucijai, kurią tikimės įsteigti, būtų nustatyta kompetencija, leidžianti jai vykdyti su rizikos ribojimo priežiūra susijusius uždavinius. Komisijos nary, norėčiau, kad pritartumėte šiam sumanymui. Turiu informacijos, kad valstybės narės yra prieš šį sumanymą. Valstybės narės negalės patikėti EIB ilgalaikių užduočių arba užtikrinti, kad jame būtų riziką ribojančios priežiūros sistema.

Baigdamas norėčiau atkreipti dėmesį į investicijas ir EIB vaidmenį. Europos Sąjunga nepakankamai investuoja, ir šiandien žinome, nesvarbu, ar kalbame apie transporto tinklo sujungimą, energiją, greituosius traukinius,

greitkelius, universitetus, vandenį, kosmosą ar sveikatą, kad turime daugiau investuoti. Tačiau Europos investicijų bankas yra teisus: tai yra bankas ir jis turi užtikrinti savo AAA reitingo apsaugą.

Dėl to siūlau, kad strategijoje „Europa 2020“ bent jau nustatytume tikslą dėl investicijoms skirtų 1 trln. EUR. Tai įmanoma, tačiau privalome Europos Sąjungoje turėti investicijų biudžetą ir privalome bendradarbiauti su EIB naudodami novatoriškas priemones. Siūlau, kad Europos Sąjunga taptų Banko partnere, nes tuomet būtų sukurta geresnė Europos Sąjungos ir šios priemonės sąveika, kuri yra labai svarbi Europos ateičiai.

Cătălin Sorin Ivan, *S&D frakcijos vardu*. – (RO) Manau, visi sutiksime, kad Europos investicijų bankas yra vienas iš tų Europos projektų, kurį galime apibūdinti kaip sėkmingą Europos projektą. Šiuo atveju taip pat turiu padėkoti jam už tai, kad per krizę sugebėjo išsaugoti savo puikų AAA reitingą.

Tačiau kitu požiūriu dėl dabartinės Europos ekonominės padėties Europos investicijų bankas turi atlikti išsamią savo misijos peržiūrą. Šiuo atveju paminėsiu tik tris svarbius aspektus. Visų pirma teikiamos paskolos turi atitikti „Europa 2020“ darbotvarkę. Antra, paskolos, kurias jis suteikia, turi būti naudojamos dideliems investiciniams projektams paremti, kad Europos šalių ekonomika vėl atsigaivintų. Galiausiai Europos investicijų bankas gali ir privalo paremti daug stabilesnės ir galingesnės Europos ekonomikos sistemos sukūrimą.

Olle Schmidt, *ALDE frakcijos vardu*. – (SV) Pone pirmininke, Komisijos nary, pone Ph. Maystadt'ai, turėčiau labai padėkoti pranešėjui už įdomų ir puikų pranešimą. Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu turėčiau pirmiausia pagirti Banką už jo puikų darbą. Finansų krizei smogus visa jėga, Europos investicijų bankas (EIB) greitai ir ryžtingai ėmėsi veiksmų. Bankas įrodė savo gebėjimą išspręsti didžiulius uždavinius, su kuriais susidūrė, kai pasaulinė ekonomikos krizė paveikė Europos Sąjungos šalių ekonomiką.

Jis padidino pinigų pasiūlą ir užtikrino, kad būtų gerokai padidinta paskolų suma. Tai sulėtino finansų krizės stiprėjimą ir atliko svarbų vaidmenį suteikiant galimybę atsirasti kokios nors rūšies atsigavimui. Svarbus EIB vaidmuo remiant mažąsias ir vidutines įmones, kuris čia buvo paminėtas, turi būti nušviestas ir negali būti pervertinamas. Šios investicijos gerokai sušvelnino krizės padarinius. Žinoma, mažosios įmonės yra mūsų ekonomikos variklis. Jos sudaro 99 proc. visų Europos įmonių ir įdarbina 100 mln. žmonių.

Tai, kad EIB turi tvaraus ilgalaikio augimo užtikrinimo strategiją, žinoma, yra labai svarbu, ir tai buvo pasakyta daug kartų; ši strategija yra susijusi su ekologiniu vystymusi, įskaitant investicijas į transeuropinio tinklo projektus. Gerai veikiantis transeuropinis transporto tinklas yra viena svarbiausių Europos augimo iniciatyvos sudedamųjų dalių; galbūt išmokome Islandijos ugnikalnio pamoką.

Kita svarbi EIB veiklos sritis – skirtumų Europoje išlyginimas. ES naudinga turėti stabilius ir ekonomiškai stiprius kaimynus. Šiomis aplinkybėmis galime vertinti EIB darbą kaip strateginiu požiūriu labai svarbų.

Atvirumas, skaidrumas ir kova su sukčiavimu yra ypač svarbios sritys. Liberalų ALDE frakcijoje esame patenkinti, kad EIB faktiškai rėmėsi rekomendacijomis, kurias Parlamentas pateikė prieš tiek daug metų. Manome, kad tai yra labai gerai. Šiuo atveju EIB gali būti sektinu atvirumo pavyzdžiu kitoms ES institucijoms.

Taigi, galiausiai pakalbėsiu apie EIB veiklos trūkumus. Labai liūdina, kad lygiateisiškumas EIB vis dar nepakankamas. Moterų vis dar yra pernelyg mažai, pone Ph. Maystadt'ai, ypač tarp aukštesniųjų EIB pareigūnų ir direktorių, ir jos sudaro tik maždaug 20 proc. darbo jėgos. EIB turi pagerinti padėtį šioje srityje. Apie tai galime paskaityti jo 2008 m. gruodžio mėn. Įvairovės strategijoje. Dėl to apibendrinant galima teigti, kad yra trys geri dalykai ir vienas ne toks geras, arba netgi galėtume sakyti blogas, dalykas.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pone Ph. Maystadt'ai, kolegos tėvynainiai, mums reikia tokio banko kaip jūsiškis. Taip, mums jo reikia tuo metu, kai privatūs bankai, kaip ir pramonė, parodė, kad jie dirba ne bendrojo intereso naudai, kad jie nebeatlieka savo darbo teikti visuomenei paskolas. Mums reikia viešo skolinimo priemonių, juo labiau Europos lygmeniu. Todėl vien dėl šios priežasties manau, – ir mes manome, – kad EIB vaidmuo turėtų darytis vis svarbesnis.

Vis dėlto kokių vaidmenį, mūsų nuomone, turėtumėte atlikti? Žinoma, katalizatoriaus. Viešas bankas, kaip jūsiškis, negali patenkinti visų rinkos poreikių, tačiau kadangi vystymosi srityje turite svarbų uždavinį, jūs turėtumėte būti katalizatoriumi: mūsų visuomenei ir ekonomikai transformuotis padedančiu katalizatoriumi, kad galėtume išspręsti du pagrindinius mūsų laikų Europos Sąjungoje ir visoje planetoje kylančius uždavinius – susijusius ne tik su mokymusi gyventi atsižvelgiant į mūsų planetos galimybes (tai, žinoma, yra klimato ir senkančių išteklių klausimas), bet taip pat su didėjančia sanglaudos problema.

Šiuo atžvilgiu leiskite nurodyti tik vieną skaičių. Kai nagrinėjame jūsų 2009 m. investicijas į energiją, matome, kad trys ketvirtadaliai buvo skirta XIX ir XX a. technologijoms ir tik vienas ketvirtadalis – atsinaujinantiems energijos ištekliams.

Dėl to uždavins, kurį nustatome jums, pone Ph. Maystadt'ai, ir EIB, pakeisti šias proporcijas, t. y. užtikrinti, kad 2010 m. ir vėliau trys ketvirtadaliai jūsų investicijų – ir tai yra visos ilgalaikės investicijos – būtų skirta šiam pokyčiui. Manau, kad būtent taip atliksite katalizatoriaus vaidmenį. Pone Ph. Maystadt'ai, jūs visada buvote geriausias; prašome užtikrinti, kad EIB iš tikrųjų būtų geriausias pasaulyje.

Ryszard Czarnecki, ECR frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, labiausiai norėčiau padėkoti pranešėjui P. Deutschui už šį puikų darbą. Manau, kad paskolų sumą padidinti tiek, kiek nurodyta ataskaitoje, yra labai plataus užmojo tikslas. Manau, kad iš tikrųjų, atsižvelgiant į Europos mokesčių mokėtojų ir rinkėjų padėtį, Europos investicijų susitarimas iš esmės yra svarbus tik tiek, kiek jis atlieka finansų šaltinio mažosioms ir vidutinėms įmonėms vaidmenį. Padidintas finansinis išipareigojimas šiuo atveju turėtų būti palankiai vertinamas, nes jis šioje srityje yra gana reikšmingas. Parama šiam sektoriui yra ypač naudinga, visų pirma per krizę.

Būdamas Vidurio ir Rytų Europos atstovas ir lenkas, turiu pasakyti, jog mums labai svarbu, kad Bankas turėtų paremti pokyčius mūsų regione ir sumažinti dabartinius skirtumus. Man taip pat malonu, kad Europos investicijų bankas prisiima svarbius išipareigojimus Europos fondų atžvilgiu. Netiesiogine prasme tai mums taip pat yra svarbu.

Marta Andreasen, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, kai peržiūriu EIB finansuojamus projektus, esu priblokšta, kiek daug juose yra didelių įmonių ir kiek mažai mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios turi būti remiamos finansuojant tokius projektus. Ar tokioms įmonėms, kaip „General Motors“, „Electrolux“ ir „Arcelor Mittal“, iš tikrųjų reikia naudotis EIB tik dėl joms siūlomų palankių sąlygų? Ir kokią naudą tokios paskolos suteikė Europos ekonomikai? Ar jos buvo panaudotos darbo vietoms kurti? Ne, jos padėjo eksportuoti darbo vietas, kartais į pigesnes Europos šalis, o kartais apskritai už ES ribų.

„Electrolux“ yra EIB sėkmės pavyzdys. Gavę 250 mln. EUR paskolą pajėgumui didinti, jie pastatė naujas gamyklas Lenkijoje, Rumunijoje ir Vengrijoje. Baigusi statyti šias gamyklas, „Electrolux“ iš Jungtinės Karalystės perkėlė į jas savo gamybą ir dėl to Anglijos miestas Spenimūras neteko beveik 2 000 darbo vietų, todėl, manau, visi galime pritarti, kad EIB turi didelę įtaką Europos ekonomikai, visų pirma prekybos pusiausvyrai: jis eksportuoja mūsų darbo vietas ir importuoja nedarbą.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, metinėje ataskaitoje malonu skaityti, kad Europos investicijų bankas (EIB) greitai reagavo į krizę – gerokai padidino laisvas lėšas. Paskolų teikimas mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) būtina turi likti vienu pagrindinių jo prioritetų ir, kur įmanoma, tai turi būti tęsiama. Tačiau svarbu užtikrinti, kad atitinkami verslininkai iš tikrųjų gautų paskolas.

Kalbant apie stebėsenos ir priežiūros sistemą, pritariu Europos bankininkystės institucijos įsteigimui. Tačiau siekiant, kad šios institucijos veikla būtų veiksminga, jai turi būti suteikti platūs įgaliojimai ir taip pat įgaliojimas atlikti už savo valstybės ribų veikiančių bankų veiklos stebėseną.

Kiek tai susiję su Europos investicijų banko tikslais, norėčiau, kad daugiau dėmesio būtų skiriama jo veiklai Europoje. To skubiai reikia atsižvelgiant į tebesitęsiančią finansų ir ekonomikos krizę, ir tai taip pat leistų išvengti veiklos su Europos rekonstrukcijos ir plėtros banku dubliavimo bei interesų konflikto.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, pritariu kolegoms, kurie giria EIB atliktą puikų darbą.

. – Galime pastebėti, kad pagyros EIB yra visiška priešingybė liūdnei, niūriai, nemoraliai privačiuose bankuose išaiškėjusiai istorijai, dėl jų pernelyg didelių atlyginimų paketų ir absurdiškų premijų bei visiško įmonės valdymo nebuvimo. EIB galbūt iš dalies dėl to, kad, kaip sako Banko pirmininkas, jis yra atskaitingas Parlamentui, buvo visiška priešingybė ir jį reikia girti už gerus ir tinkamus darbus ir ypač už skubius veiksmus reaguojant į ekonomikos krizę.

Jis teisingai paminėjo, kad skyrė MVI ypatingą dėmesį ir paramą, ir žinau, kad mano šalyje EIB skyrė MVI 300 mln. EUR. Tačiau kyla klausimas: ar šie pinigai pasiekia MVI, o jeigu ne, ar galėtų jis nustatyti, dėl kokių priežasčių taip yra? Ar įmonės gali kur nors kreiptis pagalbos, jeigu atsisakoma joms suteikti paramą, net jeigu atrodo, kad jų verslo planai yra geri?

Iš tikrųjų Airijoje kiekvieną dieną susiduriame su įmonių bankroto įrodymais ir net trečiadienį dienraštyje *Irish Times* buvo tokia antraštė: „Vyriausybė 22 mln. EUR mažina išlaidas, siekdama padėti įmonėms“. Vadinasi, dar neįveikėme sunkumų.

Taip pat noriu užduoti klausimą: esama anekdotinių įrodymų, kai privatūs bankai naudoja MVĮ skirtus pinigus kitai bankų veiklai vykdyti. Norėčiau žinoti, ar iš tikrųjų taip yra? Ar galima tai nustatyti, o svarbiausia, ar mes Parlamente galime kaip nors padėti nustatyti šiuos faktus?

Jens Geier (S&D). - (DE) Pone pirmininke, pone Ph. Maystadt'ai, pone O. Rehnai, pirmiausia norėčiau padėkoti T. Deutschui už jo darbą. Tačiau taip pat norėčiau pasinaudoti galimybe pabrėžti Europos investicijų banko (EIB) svarbą Europai bei Europos piliečiams ir atkreipti dėmesį į tai, kad turėtume daugiau naudotis šia nepaprasta institucija, ypač per ekonomikos krizę.

Atsižvelgiant į biudžeto kontrolę, kuri šių dienų požiūriu taip pat apima faktinius Europos programų ir institucijų veiklos rezultatus, EIB neabejotinai nusipelnė puikaus įvertinimo, visų pirma dėl politinio patikimumo. Jis sukuria tikrą pridėtinę vertę Europos žmonėms, naudodamas investicijas šešioms savo pagrindinėms programoms, kurios apima ir transeuropinius tinklus, ir paramą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ir savo specialiosioms programoms, pvz., kovos su klimato kaita projektui. Esu tikras, kad tai sulauks didelės Europos Parlamento daugumos pritarimo. Tačiau tai taip pat reiškia, kad Parlamentas ateityje turi praplėsti savo priežiūros procedūras. Šiuo atveju kalbu apie, pvz., investicijų priemonę.

Galiausiai norėčiau pateikti dar vieną pastabą, kuri ypač svarbi mano frakcijai ir kuri tiesiogiai skirta EIB. Palankiai vertiname tai, kad EIB persvarstė savo politiką dėl lengvatinių mokesčių centrų. Tačiau mums taip pat reikia patikinimo, kad iš EIB lėšų gautos pajamos nepateks į tokios rūšies mokesčių rojaus šalis, nes priešingu atveju EIB rizikuotų pakenkti savo susikurtai reputacijai ir reitingui.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, Europos investicijų bankas yra ir bankas, ir institucija. Būdamas banku jis negali pamiršti, kad yra institucija, ir būdamas institucija negali pamiršti, kad yra bankas. Dėl to, viena vertus, jis turi reaguoti į Europos Sąjungos poreikius, kita vertus, nepamiršti refinansavimo galimybių.

Šiuo požiūriu neturime teisės priversti jį prisiimti nereikalingą riziką, visų pirma atsižvelgiant į jo veiklą besivystančiose šalyse. Būtent dėl to svarbu pritari tokios rūšies susitarimui tarp, viena vertus, valstybių narių ir Europos Komisijos ir, kita vertus, Europos investicijų banko, kuriame instituciniams donorams būtų numatyta galimybė skirti dovanas, o Europos investicijų bankas atsižvelgiant į jo atliekamą vaidmenį gali teikti paskolas.

Ši atsargumo priemonė leistų mums apsaugoti nuo Pasaulio banko patirtų nesėkmių – jis prieš keletą metų turėjo panaikinti 50 mlrd. vertės skolą, kuri bet koku atveju nebūtų gražinta. Manau, kad dėl išmintingų Europos investicijų banko operacijų galime išvengti tokios praktikos, ir norėčiau paskatinti jį toliau plėtoti savo veiklą besivystančiose šalyse, nes jose iš tikrųjų vis dar yra šiek tiek veiksmų laisvės.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, Europos investicijų banko pirmininke, EIB 2008 m. ataskaitoje Parlamentas primygtinai prašė, kad Banko išorės veikla atitiktų bendruosius Europos Sąjungos tikslus.

Būtent dėl to projektas finansuoti atominę elektrinę Jordanijoje prieštarautų Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalies esmei. Cituoju: „Palaikydama santykius su platesniu pasauliu, Sąjunga prisideda prie tvaraus planetos vystymosi.“

2009 m. vasario mėn. Jordanijos valdžios institucijos susisiekė su EIB, siekdamos gauti paramą savo atominės energijos vystymo projektui, pagal kurį visų pirma numatyta iki 2016 m. pastatyti atominę elektrinę.

Dėl to pajutau tam tikrą pasitenkinimą, kai gavau jūsų tarnybų patikinimą, kad Europos investicijų bankas nepatenkino šio prašymo ir kad, jo nuomone, jo darbas – Jordanijoje remti projektus, kuriais siekiama vystyti vėjo ir saulės energiją, kurios yra mūsų planetos ateities energija, nes tai – atsinaujinantieji energijos išteklių.

Ar šios pozicijos bus laikomasi kitų prašymų finansuoti atominių elektrinių statymą atveju?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Pone pirmininke, Ukrainos stabilumas yra suprantamas visų ES valstybių narių tikslas iš dalies dėl to, kad Ukraina yra viena svarbiausių ir didžiausių mūsų partnerių. Pažvelgę į Ukrainą matome, kad ji išgyvena krizę. Ukrainos biudžeto stabilumas turės lemiamą įtaką socialinei ir politinei

padėčiai, taip pat šalies ateičiai. Kuo daugiau pagalbos ir politinės paramos suteiksime Ukrainai, tuo didesnę teisę turėsime tikėtis Ukrainos ekonomikos reformų, susijusių su laisvosios rinkos sukūrimu.

Ukrainos ekonomikos krizė yra ne tik šios šalies krizė, bet ir mums visiems rūpimas klausimas. Šiandien, Ukrainoje susiklosčius sunkiai padėčiai, tampa aišku, kiek daug galime jai padėti. Todėl pritariu makrofinansinės pagalbos Ukrainai teikimui. Manau, šiandien turėtume sakyti, kad pagalba turi būti didesnė, ir kuo didesnė ji bus, tuo didesni ir platesnio užmojo gali būti mūsų lūkesčiai dėl Ukrainos.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pone pirmininke, be abejo, Europos investicijų banko veikla visus 52 metus nuo jo įsteigimo buvo sėkminga, visų pirma siekiant Europos Sąjungos tikslų bei juos remiant ir finansuojant mažąsias ir vidutines įmones, kurios yra Europos Sąjungos verslo ir verslo, kuris per dabartinę ekonomikos krizę turi būti išsaugotas siekiant Europos Sąjungoje išsaugoti darbo vietas ir socialinę rimtį, pagrindas.

Kaip visi žinome, šiuo metu Europos Sąjunga sprendžia Graikijos krizės klausimą. Tiesą sakant, nežinau, ar ateities istorikai tai vadins „Graikijos krize“, ar „finansų krize“, o galbūt jie tai vadins „pinigų krize“. Tik žinau, kad jeigu Galileo Galilėjus šiandien būtų gyvas, jis nesakytų, kad pasaulis sukasi, – jis sakytų, kad „pasaulis bėga“, nes įvykiai smarkiai mus lenkia, ir kaip Europos Sąjunga turime juos stebėti ir rasti reikalingus sprendimus.

Tikriausiai kiekvienas čia esantysis mano, kad siekdami sklandaus gyvenimo Europos Sąjungoje turime pagreitinti politinės ir ekonominės sąjungos sukūrimą. Todėl manau, kad EIB turi patirtį ir objektyvias galimybes imtis aktyvesnių veiksmų, ir siūlau – su šiuo pasiūlymu kreipiuosi visų pirma į Olli Rehną, kurį nepaprastai gerbiu už jo rimtumą sprendžiant įvairius klausimus, – kad būtų išnagrinėta EIB galimybė ateityje skirti dėmesį valstybių narių kredito reitingų vertinimui.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, anksčiau kalbėjusieji tiksliai apibūdino Europos investicijų banko (EIB) svarbą. K. Kadenbach, pvz., nurodė jo svarbų indėlį siekiant socialinės konvergencijos. Norėčiau tai aptarti atsižvelgdamas į politines aplinkybes. Didelį nerimą kelia tai, kad atsiranda vis daugiau šalių, kuriose populiarėja dešiniųjų radikalų partijos. Taip yra dėl to, kad socialinė konvergencija Europos Sąjungoje neveikia taip, kaip mes visi norėtume.

Šie radikalūs dešiniųjų pakraipos atstovai dažnai pasirodo esantys vilkai ėriuko kailyje, kuris leidžia jiems paslėpti savo didelę ir cinišką nepagarbą žmonijai. Mano paskutinė pastaba, pone pirmininke, – žinau jūsų politines pažiūras, – susijusi su tuo, ką A. Mölzer ką tik padarė. Jo trumpa kalba buvo puiki, tačiau, kita vertus, vieną iš savo politinių oponentų, t. y. mane, jis išvadino psichopatu. Tai yra A. Hitlerio fašistinio režimo leksika. Šitaip dirba šie žmonės – savo politinius oponentus apšaukdami monstrais. Norėčiau paprašyti, kad intumėtės reikalingų priemonių, taip pat norėčiau paprašyti, kad EIB personalas toliau tęstų savo darbą, ypač skaidrumo srityje. Dabartinę savo veiklą jie turėtų padaryti dar skaidresnę, nes šis požiūris padės kovoti su nauja fašizmo banga.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Pone pirmininke, Europos investicijų banko 2008 m. ataskaita sutampa su švenčiamomis sukaktuvėmis: EIB daugiau nei 50 metų aktyviai prisideda prie mūsų žemyno ekonomikos vystymosi.

Kaip ilgalaikis paskolas teikiantis Europos Sąjungos bankas, jis atlieka lemiamą vaidmenį kovojant su dabar mūsų išgyvenama krize. Turėtume pagarbiai žiūrėti į tai, kaip aktyviai jis reagavo į krizę nuo 2008 m. rudens. Vien 2008 m. EIB išmokėjo 10 mlrd. EUR daugiau nei buvo numatęs.

Būdama Regioninės plėtros komiteto ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto narė, esu ypač suinteresuota EIB parama Europos mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Man atrodo, kad labai svarbu toliau plėtoti tokias iniciatyvas, kaip JEREMIE. Įmonėms reikia JEREMIE teikiamo akcinio ir rizikos kapitalo, garantijų, paskolų ir techninės paramos. Prieš metus Overnės regione – tai mano rinkimų apygardos dalis, kurią čia esantis J. P. Audy gerai pažįsta, – pradėjo įgyvendinti šį MVĮ skirtos pagalbos mechanizmą. Jo vertė 25 mln. EUR, iš jų 18 mln. EUR skyrė Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas (ERPB) ir šios lėšos pagelbės mažosioms įmonėms, skatins inovacijas ir padės įveikti krizę.

Malonu matyti šį dalykišką EIB, Europos investicijų fondo ir mūsų vietos valdžios institucijų bendradarbiavimą. Pone Ph. Maystadt'ai, esu įsitikinęs, kad turime tęsti darbą šia linkme.

Thijs Berman (S&D). – Pone pirmininke, 2008 m. Europos Sąjungoje EIB į finansų krizę reagavo skubiai ir protingai padidindamas savo kapitalą ir beveik padvigubindamas investicijas bei išlaidas, palyginti su ankstesniais metais, visų pirma MVĮ. Tačiau EIB išorės įgaliojimų požiūriu EIB skubiai nesiėmė krizės

padarinius sušvelninančių veiksmų besivystančiose šalyse. EIB netgi gerokai sumažino savo investicijas AKR šalyse, Azijoje ir Lotynų Amerikoje. Metinėje ataskaitoje atskleidžiami nemalonūs faktai, kad besivystančių šalių atžvilgiu EIB į krizę reagavo per lėtai.

Pagrindinė EIB, kaip viešos institucijos, užduotis besivystančiose šalyse turėtų būti ne tik investuoti į didelę infrastruktūrą; kita vienodai svarbi užduotis – teikti kapitalą esant nepritekliui, suteikiant paramą rinkoms, kai privatūs bankai nenoriai teikia paskolas. Išorės įgaliojimų srityje EIB turėtų daugiau investuoti į finansines paslaugas ir taip suteikti geresnę galimybę piliečiams ir MVĮ pasinaudoti paskolomis ir taupomosiomis sąskaitomis. Taip prisidedama prie tvaraus augimo čia ir besivystančiose šalyse.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Pone pirmininke, ponios ir ponai, prieš priimdamas Europos investicijų banko pirmininką Ph. Maystadt'ą Europos Parlamente ir pasveikindamas jį su sėkminga Europos investicijų banko veikla ir plataus užmojo verslo planu, norėčiau išreikšti savo pasibaisėjimą dėl vakar Atėnuose įvykusių trijų mano bendrapiliečių mirtinų tyčinių padegimų jų darbo vietoje ir pareikšti nuoširdžią užuojautą jų šeimoms.

Be abejo, dabartinė ekonomikos krizė atskleidė Europos investicijų banko atliekamo darbo svarbą. Papildoma EIB finansinė parama suteikė galimybę greitai atlikti išmokas ir padėjo finansuoti realiąją ekonomiką, nes visų pirma užtikrino naudingų projektų vykdymą ir pagalbą perspektyvioms įmonėms šiuo ypač sunkiu metu.

EIB taip pat atliko svarbų ir lemiamą vaidmenį įgyvendinant pagrindinę Europos konkurencingumo programą, pagal kurią naudodamasis JASPERS ir JEREMIE iniciatyvomis EIB intensyviau naudojo priemones, kad dar labiau paskatintų inovacijas.

EIB vaidmuo tampa vis svarbesnis ne tik siekiant sanglaudos tikslų, bet ir įgyvendinant strategiją „Europa 2020“. Tikimasi, kad tinkamos finansinio mechanizmo priemonės, kurias jis nuolat tobulina, ir naujausia iniciatyva ELENA (angl. European Local Energy Assistance) turės lemiamą įtaką užimtumui atliekant svarbias investicijas į tokius sektorius, kaip tvarumas ir energijos tiekimo saugumas, kurie turi tiesioginį poveikį vietos ekonomikos plėtrai ir mūsų piliečių gyvenimo kokybės gerinimui.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Gerbiamas Prezidente V. Adamkau, Europą ištikus finansų ir ekonomikos krizei, Europos investicijų banko teikiama parama mažoms ir vidutinėms įmonėms tapo ypač reikalinga. Teigiamai vertinu Banko priimtą sprendimą 2008 m. mažoms ir vidutinėms įmonėms skirti 42 proc. daugiau paskolų nei ankstesniais metais, kadangi jos sudaro 99 proc. visų Europos Sąjungos įmonių ir įdarbina daugiau kaip 100 mln. žmonių. Atsižvelgiant į tai, kad ekonomikos krizė dar nesibaigė ir nedarbo lygis vis kyla, būtina siekti, kad Europos investicijų bankas ir toliau didintų skolinimosi galimybes mažoms ir vidutinėms įmonėms, gerintų jų prieigą prie kapitalo bei supaprastintų sudėtingas biurokratinės taisykles, siekiant, kad projektai būtų finansuojami greičiau ir veiksmingiau, ypač labiausiai nuo krizės nukentėjusiose valstybėse narėse ir sektoriuose. Be paramos mano paminėtoms įmonėms, Europos investicijų bankas ir toliau didelį dėmesį turėtų skirti tvarios, konkurencingos ir saugios energetikos bei darnaus transporto sektoriaus infrastruktūros plėtros finansavimui.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pone pirmininke, jeigu nebūtų Europos investicijų banko, dabar iš nevilties bandytume jį įsteigti. Pritariu pasiūlymui iš esmės padidinti paskolų dydį ir taip pat pritariu Banko atliekamai veiklai padedant besivystančioms ne ES šalims.

Tačiau mes, manau, nepasinaudojame šia vertinga institucija – nepanaudojame jos patirties finansų krizei platesniu mastu įveikti. Būtina nedelsiant sukurti Europos finansinio stabilumo mechanizmą. Europos socialistų partijos siūlymu įsteigdami patikos fondą užtikrintume, kad nesąžiningų spekuliantų išpuolius patiriančioms valstybėms narėms būtų galima padėti išvengiant tiesioginio mokesčių mokėtojų išnaudojimo ir užtikrinant mažesnę tokių išpuolių paplitimą. Taip rinkai – visų pirma nesąžiningiems spekuliantams – aiškiai parodytume, kad nesirengiame nė vienai valstybei narei leisti bankrutuoti ir būti sunaikintai, kaip šiuo atžvilgiu nutiko Graikijai ir tikėtina, kad tai nutiks kitoms valstybėms narėms, ne vien manajai Airijai.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Krizės metu Europos investicijų bankas sugebėjo greitai pakeisti savo paskolų teikimo sąlygų prioritetus, siekdamas suteikti paramą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms labiausiai gresia krizės keliamos rizikos ir padidėjusios paskolų išlaidos. Mums svarbu žinoti, kokio dydžio bendrąjį finansavimą Europos investicijų bankas gali suteikti iš struktūrinių fondų lėšų finansuojamiems projektams Rytų Europos valstybėse narėse, nes, kaip žinote, dauguma MVĮ ir vietos valdžios institucijų patiria didelių sunkumų siekdamas gauti finansavimą iš Europos fondų, kurių finansuojamiems projektams finansų ir bankų rinkose nėra galimybių gauti bendrąjį finansavimą.

Manau, kad siekiant paskatinti sanglaudą ir užkirsti kelią ekonomikos ir socialiniam nuosmukiui, artimiausiu metu Europos investicijų bankas turi imtis veiksmų smarkiai nuo krizės nukentėjusiose šalyse, kurios negali atgaivinti savo ekonomikos.

Europos investicijų bankas užima ypatingą vietą finansinių mechanizmų sistemoje, kuria gali naudotis ES atgaivindama ekonomikos augimą. Todėl pritariu rekomendacijai, kad ES, kaip teisės subjektas, kartu su valstybėmis narėmis gali tapti Europos investicijų banko akcininke, ir taip ji padėtų sustiprinti bendradarbiavimą.

Pirmininkas. – Suteiksiu pusę minutės kalbėti A. Mölzeriui, kuris mano, kad kitas narys apie jį užsiminė savo kalboje.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau padaryti asmeninį pareiškimą pagal Darbo tvarkos taisyklių 151 straipsnį, atsižvelgdamas į M. Martino kalboje man pateiktus rimtus kaltinimus.

Turiu pareikšti, kad nenoriu turėti nieko bendra su šiuo Parlamento nariu. Jo politinis tikslas – pasmerkti žiniasklaidoje savo kolegas, pasmerkti visą Parlamentą ir tvirtinti, kad Parlamento pareigūnai yra tingūs, neturintys darbo ir bejėgiai. Nekalbėsiu su žmogumi, kuris taiko slaptųjų tarnybų metodus, pvz., slaptas kameras, mini kameras ir kitą slaptą įrangą, kad galėtų šnipinėti žmones. Nekalbėjau su juo šiandien ir ateityje to nedarysiu. Nenoriu turėti nieko bendra su tokiu žmogumi. Atmetu M. Martino teiginius ir, mano nuomone, jis turėtų juos paneigti.

Pirmininkas. – Pone A. Mölzeri, jūsų žodžiai buvo įrašyti į šios dienos posėdžio protokolą.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pradžioje turiu padėkoti Europos investicijų bankui už jo pastangas siekti Bendrijos tikslų. Per dabartinę finansų ir ekonomikos krizę ši institucija atliko ir toliau atlieka pagrindinį vaidmenį.

Konvergencijos tikslui siekti skiriama didelė struktūrinių ir Sanglaudos fondų parama, nes tai – vienas pagrindinių Europos investicijų banko tikslų. 21 mlrd. EUR, t. y. maždaug 41 proc. visų EIB paskolų Europos Sąjungoje, buvo skirta projektams, kurių tikslas – konvergencija, finansuoti. Manau, kad skurdesni regionai negali būti vystomi, kol remiantis visiems Europos Sąjungos piliečiams taikomais bendrais standartais nėra sukurta prieiga suteikianti infrastruktūra ir socialinė ir švietimo infrastruktūra.

Todėl iš tikrųjų raginu Europos investicijų banką toliau taikyti priemones, skirtas ekonominei ir socialinei Europos Sąjungos sanglaudai skatinti, ir priemones, skirtas kovai su finansų krize didinant...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

George Sabin Cutas (S&D). – (RO) Europos investicijų bankas atlieka pagrindinį vaidmenį visoje Europos Sąjungoje didinant konvergencijos lygį, įneša nemažą indėlį vystant ekonomikos nuosmukiui, labai sumažėjus investicijoms, ypač į viešąją infrastruktūrą.

Manau, kad EIB labai skubiai reagavo į dėl krizės kilusius uždavinius, pvz., Rumunijai 2009 metams skyrė beveik 1,5 mlrd. EUR finansavimą. Šios paskolos atskleidžia Europos investicijų banko universalumą skatinant panaikinti išsivystymo skirtumus, atsiradusius po įstojimo į Europos Sąjungą.

Kaip minėjo mano kolegos Europos Parlamento nariai, didelė paskolų dalis skirta MVĮ paremti. Manau, kad pagerinę šių įmonių galimybes gauti kapitalą galėsime pagreitinti Europos ekonomikos atsigavimą ir kovoti su nedarbu. Šiuo atžvilgiu būtų naudinga kasmet atlikti šių paskolų prieinamumo ir veiksmingumo vertinimus siekiant užtikrinti didesnę skaidrumą jų galutinės paskirties požiūriu ir pagerinti administravimo procesą.

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Pone pirmininke, turėtume pasidžiaugti svarbiu vaidmeniu, kurį Europos investicijų bankas atlieka atkurdamas mūsų šalių ekonomiką daugumai jų sunkiu metu. Mano šalis, Lietuva, šiuo atveju yra tinkamas pavyzdys. EIB atlieka svarbų vaidmenį įgyvendindamas nacionalinį finansinių paskatų paketą, visų pirma finansavimo mažosioms ir vidutinėms įmonėms didinimo srityje, taip pat finansuodamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir transporto projektus.

Nepaisydama to, raginčiau Europos vyriausybės suteikti EIB galimybę daugiau skolinti mūsų kaimynams – visų pirma rytų kaimynams, kurie taip pat patiria krizės padarinius ir kuriems labai reikalingos paskolos ir investicijos. Investicijos yra būtinos į daug finansavimo reikalaujančius sektorius, pvz., transportą, aplinkos apsaugą ir galiausiai energiją. Pastarasis sektorius yra labai svarbus, visų pirma atsižvelgiant į žinomas energijos infrastruktūros problemas, kurios...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją.)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau prisidėti prie malonių padėkų Ph. Maystadt'ui ir Europos investicijų bankui, taip pat atskaitą parengusiam T. Deuschui.

Tiesą sakant, per diskusijas galima išgirsti minint du tikslus: pirma, vystymasis ir, antra, stabilizavimas arba atvirkščiai – eiliškumas nesvarbu. Europos Sąjungoje ir jos valstybėse narėse iš esmės galvojama apie vystymąsi sanglaudos srityje. Šiuo atveju norėčiau atkreipti ypatingą dėmesį į naudą, kurią galima suteikti finansuojant mažųjų ir vidutinių įmonių sektorių. Jau Lisabonos darbotvarkėje nurodėme, kad be mažųjų ir vidutinių įmonių sektoriaus ir regioninio bendradarbiavimo neišplėtosime sanglaudos.

Už Europos Sąjungos ribų yra šalių, kurios ribojasi su Europos Sąjungos išorės sienomis, Rytų partnerystės šalys, kuriose be Europos investicijų banko pagalbos – apie tai taip pat kalbėjo P. R. Kowal ir taip pat L. L. Andrikenė – nebus įmanoma...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Paul Rübġ (PPE). – (DE) Pone pirmininke, pone Ph. Maystadt'ai, norėčiau žinoti, kokį poveikį Europos investicijų bankui turi diskusijos dėl Bazelio III ir ypač dėl Europos investicijų fondo (EIF). Ar manote, kad mūsų kreditingumas pakankamas norint veiksmingai teikti paramą per ekonomikos krizę, ar manote, kad mūsų kreditingumas turi būti padidintas? Kokių matote galimybių ateityje padidinti per tokias krizes, kaip ši, prieinamą rizikos kapitalą? EIF parama yra labai svarbi, visų pirma sunkius laikus išgyvenančioms mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Norėčiau padėkoti Europos investicijų bankui (EIB) už jo sėkmingą bendradarbiavimą su EIF ir už tai, kad padarė didelę pažangą atkreipdamas dėmesį į mažąsias ir vidutines įmones, o svarbiausia, į transeuropinius tinklus.

Philippe Maystadt, Europos investicijų banko pirmininkas. – (FR) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti visiems kalbėtojams už jų pastabas. Žinoma, kai kurie iškelti klausimai verti išsamesnių diskusijų. Šiuo atveju galiu pateikti tik keletą atsakymų ir atskirsiu klausimus, viena vertus, susijusius su mūsų veiklos prioritetais, ir, kita vertus, klausimus, labiau susijusius su priežiūra ir valdymu.

Mūsų veiklos prioritetų požiūriu būtent parama, kuri turėtų būti teikiama mažosioms ir vidutinėms įmonėms, sulaukė daugelio jūsų dėmesio. Tai ypač pabrėžė E. Győri ir O. Schmidt. Manau, jog jie visai teisūs, kad atkreipė dėmesį į paramos MVĮ svarbą.

Neabejotinai žinote, kad 2008 m. bankams nustatėme naujas paskolų teikimo mažosioms ir vidutinėms įmonėms sąlygas, kurios leidžia mums veiksmingiau stebėti mūsų skolinamų lėšų panaudojimą. Dėl to galiu jums pranešti, kad nuo paskutinio 2008 m. ketvirčio iki 2009 m. pabaigos pasirašėme paskolų sutarčių už 21 mlrd. EUR, iš jų 16 mlrd. EUR buvo iš tikrųjų išleista. Be to, praėjusių metų pabaigoje daugiau nei 90 proc. šių lėšų jau buvo iš tikrųjų paskolinta mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Todėl manau, kad taip per komercinius bankus galime suteikti svarbią paramą ir, kaip pabrėžė E. Győri, tarpininkaujant ne tik tradiciniams komerciniams bankams, bet ir regioniniams bei taupomiesiems. Atlikome savo tarpininkų rūšių įvairinimą.

Taip pat stengiamės glaudžiai bendradarbiauti su mūsų patrunuojamuoju Europos investicijų fondu vykdydami bendrą veiklą, nes šis fondas gali suteikti garantijų dėl MVĮ teikiamų paskolų portfelio. S. Auconie pateikė labai aiškų šio dalyvavimo pavyzdį ir esu dėkingas už jos žodinę paramą šiuo klausimu.

Antras veiklos prioritetasis, į kurį atkreipėte dėmesį, žinoma, yra konvergencija, ir galiu patvirtinti, kad Europos investicijų bankas toliau siekia intensyvinti savo veiklą vadinamuosiuose konvergencijos regionuose. Todėl pamatysite, kad 2009 m. mūsų paskolų suma naujosiose valstybėse narėse buvo didesnė nei senosiose. Tai – dalis mūsų ryžtingų pastangų siekti padėti sumažinti valstybių narių skirtumus, nes tai iš tikrųjų atitinka konvergencijos dvasią.

Šiomis aplinkybėmis, kaip pažymėjo K. Kadenbach ir R. Czarnecki, svarbu tinkamai bendradarbiauti su Komisija naudojant struktūrinių fondų paramą ir galiu pasakyti, kad iš tikrųjų taip ir yra.

Be to, kartu su Komisija baigėme įgyvendinti keletą bendrų programų: JASPERS, pagal kurią suteikėme techninę paramą rengiant projektus, kuriems gali būti skirta struktūrinių fondų parama; JEREMIE – puiki priemonė, kurios tikslas – paversti struktūrinius fondus atsinaujinančio pobūdžio finansinėmis priemonėmis

(tas pačias sumas galime panaudoti keletą kartų); ir galiausiai JESSICA, kurios tikslas yra toks pat – panaudoti struktūrinių fondų paramą miestų atsinaujinimui finansuoti.

Trečiasis veiklos prioritetas – energija ir kova su klimato kaita. Galbūt turėsime galimybę aptarti tai išsamiau, tačiau galiu jus patikinti, kad tikslas – atkreipti daugiau dėmesio į atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir energijos efektyvumą laikantis Europos lygiu patvirtintos strategijos.

J. Lamberts minėjo 2002–2008 m. laikotarpio skaičius, tačiau jeigu susipažinsite su naujausiais skaičiais, ypač 2009 m., pastebėsite, kad proporcijos keičiamos iš esmės, nes 2009 m. finansavimą skyrėme atsinaujinančiųjų energijos išteklių projektams, kurių vertė yra didesnė nei 4 mlrd. EUR, o tai sudaro daugiau nei 70 proc. mūsų elektros energijos gamybos finansavimo.

Dėl to skirdami didesnę finansavimą atsinaujinantiesiems energijos ištekliams ir energijos efektyvumui ketiname siekti, kad šios proporcijos būtų pakeistos iš esmės, ir šiuo atveju norėčiau padėkoti G. Stavrakakiui, užsiminusiam apie programą ELENA, kuri, dar kartą pakartosiu, yra kartu su Komisija vykdoma programa, pagal kurią teikiama techninė parama energijos efektyvumo srityje.

Energijos klausimu dar norėčiau M. Benarab-Attou pasakyti, kad gerbiame kiekvienos valstybės narės teisę pasirinkti politikos priemonių rinkinį. Jeigu valstybė narė nusprendžia naudoti branduolinę energiją, EIB nėra ta institucija, kuri tam prieštarautų, tačiau patvirtinu, kad Jordanijos atveju mes diskutuojame tik dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių finansavimo.

Trumpai atkreipsiu dėmesį į keletą klausimų, susijusių su priežiūra ir valdymu. Kalbant apie priežiūrą, J. P. Audy su ja susipažino ir žino, koks yra mūsų požiūris; esame visiškai atviri, mūsų priežiūrą dideliu mastu jau atlieka nepriklausomas audito komitetas, Europos Audito Rūmai, kai naudojame Europos biudžetą, OLAF ir Europos ombudsmenas. Manau, kad jau esame labiausiai prižiūrima tarptautinė finansų įstaiga.

Todėl pripažįstu, kad banko priežiūra galėtų būti naudinga, ir dėl to esame visiškai atviri pasiūlymams, kuriuos galėtume gauti šiuo klausimu, visų pirma iš naujosios Europos bankininkystės institucijos.

Kalbant apie Bazelį III, norėčiau P. Rübigerui paprasčiausiai pasakyti, kad atidžiai stebime darbą. Dar per anksti pareikšti nuomonę dėl galimo Bazelio III poveikio, nes tik konsultuojamės dėl Bazelio III ir sprendimas dėl kriterijų dar nepriimtas.

Kalbant apie lengvatinių mokesčių centrus, norėčiau J. Geierui pasakyti, kad jais esame labai susidomėję. Jeigu jis nori, galėtume išsamiau paaiškinti savo naująją politiką, tačiau iš tikrųjų pagrindinė problema – užkirsti kelią mokesčių vengimui pasinaudojant lengvatinių mokesčių centrais.

Galiausiai atsakysiu į konkretų O. Schmidto iškeltą klausimą. Jis yra teisingas, vis dar turime daryti tam tikrą pažangą lyčių lygybės srityje. Jo nurodyti skaičiai yra susiję tik su vadovų lygmens darbuotojais. Tiesa, kad tarp EIB vadovų yra per mažai darbuotojų moterų. Įgyvendinome veiksmų planą ir tikimės per ateinančius kelerius metus ištaisyti šią padėtį, tačiau noriu patikinti jį dėl mūsų valios šiuo požiūriu; norime pagerinti padėtį, kuri tokia, kokia yra šiandien, iš tikrųjų nepriimtina.

Olli Rehn, Komisijos narys. – (FI) Pone pirmininke, garbingieji nariai, noriu padėkoti jums už labai profesionalias bei dalykiškas diskusijas ir T. Deutschui už jo puikų pranešimą.

Šiuo klausimu noriu pasakyti tris dalykus. Pirma, esu įsitikinęs, kad šios diskusijos ir pranešimas bus tvirtas pagrindas Europos investicijų banko išorės įgaliojimams skubiai patvirtinti. Jie yra svarbūs, kad galėtume užtikrinti veiksmingą ES bendrų tikslų užsienio politikos ir vystomojo bendradarbiavimo srityse įgyvendinimą.

Antra, Europos investicijų bankas yra labai svarbus Europos Komisijos partneris, visų pirma jei norime pasiekti „Europa 2020“ tikslus, ypač tvaraus augimo ir užimtumo srityse. Nuo EIB priklauso infrastruktūros vystymasis, inovacijos ir mažosios įmonės, ir šiose srityse mes glaudžiai ir nuosekliai bendradarbiaujame.

Dauguma iš jūsų, suprantama, nurodė padėti Graikijoje. Vakar Komisijos vardu nusiunčiau užuojautos laišką dėl smurto Atėnuose gyvybės netekusių asmenų giminaičiams ir draugams. Aršios diskusijos yra demokratijos požymis, tačiau smurto niekada negalima toleruoti ir turi būti nustatytos labai griežtos tokio elgesio ribos.

Komisija aktyviai dalyvavo kuriant Graikijos ekonomikos stabilizavimo programą ir patvirtinant stambų finansinės pagalbos paketą, kurio tikslas – palaikyti euro zonos finansinį stabilumą ir užtikrinti Graikijos ekonomikos stabilumą. Praėjusios savaitės pabaigoje pasiūlėme euro grupei stambų finansinės pagalbos paketą ir stabilizavimo programą, kurių bendra vertė 110 mlrd. EUR. Remdamiesi Komisijos, ECB ir TVF pasiūlymu finansų ministrai euro grupėje sprendimą priėmė praėjusį sekmadienį. Tai buvo sudėtingas, tačiau

kartu būtinas ir atsakingas sprendimas. Dabar labai svarbu, kad visi nacionaliniai parlamentai nedelsdami priimtų sprendimus. Aš savo ruožtu neabejoju jūsų parama siekiant šio tikslo.

Tai susiję ne tik su Graikija, bet ir su visos euro zonos ekonomikos stabilumu. Labai svarbu sustabdyti krūmynų gaisrą Graikijoje, kol jis nesukėlė po visą Europą paplitusio miškų gaisro. Esu įsitikinęs, kad galime tai padaryti, tačiau tai reikš, kad turime veikti atsakingai. Dabar nėra tinkamas laikas didinti savo populiarumo reitingus: tai laikas atsakingiems ir ryžtingiems veiksams. Eurą nėra vien techninis susitarimas: tai galbūt svarbiausias Europos Sąjungos bendras politinis projektas.

Tamás Deutsch, pranešėjas. – (HU) Pone pirmininke, Banko pirmininke pone Ph. Maystadt'ai, Komisijos nary O. Rehnai, leiskite padėkoti kolegoms nariams, Banko pirmininkui ir Komisijos nariui už šias naudingas diskusijas.

Prieš pereinant prie balsavimo ir užbaigiant keletą mėnesių trukusį kruopštų ir, mano nuomone, naudingą parengiamąjį darbą leiskite pateikti tris pastabas. Kaip prieš keletą šimtmečių pasakė R. Montecuccoli, sėkmingam karui, sėkmingam karui kariauti reikia pinigų, pinigų ir dar kartą pinigų. Akivaizdu, kad norėdami išspręsti ekonomikos problemas, kurios turi poveikį mums visiems, turime kurti darbo vietas, kurti darbo vietas ir dar kartą kurti darbo vietas. Svarbu, kad Europos investicijų bankas tai visada laikė pagrindiniu tikslu, ir šios dienos diskusijos taip pat dar kartą mus visus patikina, kad siekdamas šių tikslų Europos investicijų bankas toliau bendradarbiaus su Europos Parlamentu, Komisija ir Taryba.

Manau, kad kolegų Europos Parlamento narių pastabos, kuriomis Europos investicijų bankas raginamas daugiau dėmesio skirti labiausiai nuo krizės nukentėjusioms valstybėms narėms, yra svarbios. Manau, kad šiuo atžvilgiu taip pat beldžiame į atviras duris.

Galiausiai dėl Europos investicijų banko išorės įgaliojimų manau, kad per šio plenarinio posėdžio diskusijas pateiktos pastabos, kuriose atkreipiamas dėmesys į paramos ir kredito suteikimą su Europos Sąjungos išorės sienomis besiribojančioms Europos šalims, taip pat yra svarbios. Buvo paminėta Ukraina, taip pat Balkanų regionai. Aš pats su tuo sutinku. Galiausiai leiskite diskusijų pabaigoje paminėti dviejų čia esančių ponų pavardes. Paprastai tokiais atvejais tai yra giriamų institucijų vadovai. Žinoma, norėčiau pasveikinti Banko pirmininką Ph. Maystadt'ą už jo iki šiol atliktą darbą, tačiau taip pat leiskite už atliktą darbą padėkoti D. de Crayencourui ir C. Brito, kurie buvo puikūs Europos Parlamento partneriai. Galiausiai leiskite padėkoti savo kolegoms Europos Parlamento nariams už jų bendradarbiavimą. Tai buvo bendros pastangos ir sėkmė yra visų.

Pirmininkas. – Hans-Peter Martin paprašė leidimo pakalbėti dėl užuominų apie jo asmenį. Jo tėvynainis A. Mölzer priminė Hansui-Peteriui Martinui jo praeitį ir elgesį, ir dėl to pagal Darbo tvarkos taisyklių 151 straipsnį jis turi teisę atsakyti.

Šios kalbos apie asmenines užuominas negali tapti stalo teniso partija, kurioje vienas asmuo užsimena apie kitą, o šis užsimena apie pirmąjį; todėl po H. P. Martino kalbos darysiu prielaidą, kad šis klausimas yra visiškai išspręstas. H. P. Martin turi vieną minutę ir prašau jo griežtai laikytis Darbo tvarkos taisyklių 151 straipsnio ir informuoju, kad lygiai po vienos minutės nutrauksiu jo kalbą.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, apgailėstauju, kad turiu tai daryti plenarinėje sesijoje. Privalau jums pasakyti, kad tai, ką pasakė A. Mölzer, nėra tiesa. Pakeliui į čia jis iš tikrųjų pavadino mane psichopatu. Pastaraisiais metais jis dažnai man sakydavo, kad turėčiau apsilankyti pas psichiatrą. Taip veikia dešiniųjų pažiūrų radikalai. Praėjusiais metais socialistų demokratų frakcijos pirmininkas pasakė: „Manau, kad Hein-Christian Strache yra nasis.“ Tai yra žmogus, kurio partijai priklauso A. Mölzer ir su kuriuo jis glaudžiai bendradarbiauja.

Iš tikrųjų manau, kad remdamiesi tuo, ką Europos Parlamente ne kartą patyrėme, turėtume aptarti ne tik ekonomikos krizę, finansų krizę ir tai, ką dabar galime pavadinti pinigų karu. Taip pat turėtume spręsti dešiniųjų pažiūrų radikalų pavojaus didėjimo klausimą. Pone pirmininke, jeigu sėdėtumėte čia – salės gale, turėdamas tokią politinę patirtį, suprastumėte pavojingas tendencijas, kurios vėl kyla Vengrijoje, Austrijoje ir kitur. Turime jas sustabdyti, kol ši galimybė dar neišsprūdo mums iš rankų.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks šiandien 11.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Europos investicijų bankas yra labai svarbus mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios stengiasi išgyventi dabartinės ekonomikos krizės sąlygomis. Mažosiose ir vidutinėse įmonėse sukuriama 70 proc. darbo vietų, ir dėl to jos yra pagrindinis Europos ekonomikos gyvavimo veiksnys.

Didžiausias sunkumas, su kuriuo dabar susiduria šis verslas, – galimybė pasinaudoti lėšomis ir kapitalu. Turi būti palankiai žiūrima į pagrindinį EIB vaidmenį teikiant pagalbą mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir Banko pastangos turi būti remiamos. 2008–2011 m. laikotarpiu mažosioms ir vidutinėms įmonėms buvo skirta 30 mlrd. EUR, ir 2009 m. daugiau nei 50 000 įmonių ES gavo lėšų iš EIB skirto finansavimo.

Pritariu ataskaitoje pateiktoms rekomendacijoms dėl sistemos, kai paskolos teikiamos per EIB finansų tarpininkus, skaidrumo padidinimo. Finansų tarpininkai turi perduoti šias paskolas smulkiajam verslui. Banke veikianči šių paskolų stebėsenos sistema turi būti pagerinta siekiant užtikrinti veiksmingą šių paskolų panaudojimą.

Jim Higgins (PPE). – Labai palankiai vertinu nuolatinę paramą, kurią Europos investicijų bankas (EIB) rodo Airijai per ekonomikos krizę. EIB puikiai reagavo į didelį likvidumo sumažėjimą ir griežtas kreditų sąlygas, sukėlusius rimtų problemų finansuojant mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ) ir sumažinusius pasitikėjimą finansų rinkomis. EIB taip pat atliko svarbų vaidmenį įgyvendinant Europos ekonomikos atgaivinimo planą, visų pirma padidino finansavimą MVĮ, energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybai ir ekologiškam transportui. Svarbu, kad EIB skolinimo MVĮ politikoje taikoma didesnė rizika siekiant suteikti MVĮ galimybę rizikingiems projektams panaudoti kapitalą. Praėjusiais metais EIB suteikė Airijai 1,02 mlrd. EUR šešioms operacijoms, tai didžiausias kada nors Airijoje pasiektas lygis. Palankiai vertinu tai, kad bankai tarpininkai pagal sutartis yra įpareigoti skolinti MVĮ ne mažiau kaip dukart daugiau nei jų iš EIB gauta paskola, siekiant užtikrinti, kad iš EIB skolinimo gautas pelnas būtų perleistas MVĮ. Tačiau šis reglamentavimas turi būti atidžiai prižiūrimas, nes dauguma MVĮ Airijoje kovoja, kad iš Airijos bankų gautų EIB skirtas paskolas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) 2008 m. Europos investicijų bankas šventė savo 50-metį. Per šį laikotarpį jis nemažai prisidėjo prie integracijos, subalansuoto ir ilgalaikio vystymosi ir ekonominės ir socialinės sanglaudos, Europoje remdamas investicinius projektus ir teikdamas paskolas viešajam ir privačiam sektoriams, naudodamas finansų rinkas ir taip pat savo lėšas. 2008 m. taip pat prisidėjo pasaulio finansų ir ekonomikos krizė, kuri suniokojo Europos ekonomiką. Atsižvelgiant į ribotą likvidumą, griežtesnę skolinimo politiką ir kapitalo ribas bankams, Europos investicijų bankas suteikė pagalbą daugumai investicijų ir projektų, kuriems grėsė pavojus. Reaguodamas į krizę, EIB 2008 m. gerokai padidino savo paskolų verslui sumą. Tai buvo labai svarbu, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių sektoriui, kuris labai nukentėjo nuo krizės. Dažnai susidurdamos su griežtais jų galimybes pasinaudoti bankų, kurie patys turėjo aibę problemų, kapitalu ribojimais, EIB buvo paskutinė viltis. Teigiamas vaidmuo, kurį EIB atliko per krizę, yra nenuginčijamas. Tačiau verta pamąstyti apie tai, kaip Banko turimi ištekliai galėtų būti panaudojami dar geriau. Geriausias būdas tai padaryti – supaprastinti painų biurokratizmą ir nustatyti aiškias procedūras.

4. Masiniai žiaurumai Džoso mieste (Nigerija) sausio ir kovo mėnesiais (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Komisijos pranešimas dėl masinių žiaurumų Džoso mieste (Nigerija) sausio ir kovo mėnesiais.

Olli Rehn, Komisijos narys. – Pone pirmininke, labai liūdėjome sužinoję, kad vakar mirė buvęs Prezidentas Umaru Musa Yar'Adua. Jis daug prisidėjo prie politinio ir demokratinio Nigerijos gyvenimo, o įgyvendindamas savo politiką jis prisidėjo ir prie stabilumo Vakarų Afrikoje.

Remiantis Konstitucija laikinai einantis Prezidento pareigas G. Jonathan automatiškai tampa tikruoju Prezidentu. Mes suprantame, kad netrukus, galbūt šiandien, jį prisaikdins Nigerijos aukščiausiojo teismo pirmininkas. Po to jis turėtų prisaikdinti viceprezidentą iš šalies šiaurės, o tai sukelia naujų spėlionių dėl to, kas dėsins Nigerijos politinėje arenoje.

Europos Sąjunga buvo ištikima Nigerijos partnerė ir teikė tvirtą bei konstruktyvią paramą per šiuos paskutinius sunkius politinės nežinios mėnesius. Ypač sukrėtė smurtiniai konfliktai Džose ir jį supančiuose kaimuose šių metų sausio ir kovo mėnesiais, per kuriuos buvo nužudyti arba sunkiai sužeisti šimtai piliečių. Tūkstančiai neteko namų ir šiuo metu įsikūrė stovyklose.

Aš visiškai suprantu gerbiamų EP narių išreikštą rūpestį dėl masinių žiaurumų Džoso mieste ir norėčiau jus patikinti, kad jie susilaukė ryžtingo ES atsako.

Pasirodžius žinioms apie sausio ir kovo mėn. įvykius Komisija susisiekė su Nigerijos Tarptautiniu Raudonuoju Kryžiumi ir kitomis vietos institucijomis, kurios patvirtino, kad daugelio aukų humanitariniai poreikiai patenkinti ir kad ligoninės pajėgios susitvarkyti su aukų srautu. ES buvo viena pirmųjų Nigerijos tarptautinių partnerių, viešai išsakyusių savo požiūrį į smurtą.

Sausio mėn. vyriausioji įgaliotinė ir Pirmininko pavaduotoja C. Ashton paskelbė bendrą pareiškimą su H. Clinton, D. Milibandu ir B. Kouchneru, kuriame išreiškė didelį apgailėstavimą dėl smurto ir tragiškų žūčių. Visos suinteresuotos pusės paragintos elgtis santūriai ir ieškoti taikių būdų nesutarimams išspręsti, o Federalinė Vyriausybė paraginta nubausti smurto kaltininkus. ES paskelbė kitas deklaracijas dėl Nigerijos vasario ir kovo mėn., imtasi diplomatinio demaršo su Nigerijos užsienio reikalų ministerija siekiant pasmerkti naujausius smurto protrūkius.

ES pareikalavo, kad Nigerijos Federalinė Vyriausybė visapusiškai ištirtų paskutinio smurto protrūkio priežastis ir nubaustų jo kaltininkus. Per paskutinius 10 metų dėl smurtinių konfliktų Nigerijoje žuvo daugiau kaip 14 000 žmonių, o trys milijonai gyventojų yra perkeltieji šalies viduje asmenys.

Musulmonų ir krikščionių bendruomenėms neįmanoma priskirti agresoriaus ar aukos vaidmens, nes istoriškai abi šios bendruomenės, deja, buvo ir agresorės, ir aukos. Vis dėlto akivaizdu, kad konfliktuose visada dalyvauja ypač neturtingi žmonės. Religinio pobūdžio konfliktus dažnai sukelia kitos priežastys, įskaitant tradicinių vadų konfliktus, bendruomenių kovas dėl žemės ir išteklių, politines vidaus kovas, įtampą tarp valstybinių ir federalinių valdžios institucijų. Religiniai skirtumai dažnai pakursto ir padidina esamus skirtumus, todėl kyla didesni konfliktai.

Priemonės, kurių ėmėsi ES Nigerijoje apima diplomatinės priemonės ir ilgesnio laikotarpio vystomąjį bendradarbiavimą. Pasinaudodami EPF mes remiame vystomąjį bendradarbiavimą Nigerijoje. Du svarbiausi sektoriai yra taika ir saugumas bei valdymas ir žmogaus teisės. Mes taip pat aktyviai skatiname taiką ir saugumą vesdami reguliary politiką su Nigerija pagal Kotonu susitarimą ir dialogą dėl žmogaus teisių ir demokratijos principų, įskaitant etninę, religinę ir rasinę diskriminaciją.

Galiausiai, mano nuomone, svarbu skirti dėmesį besikartojančio smurto tarp Nigerijos bendruomenių problemai. Siūlau šią problemą iškelti kaip prioritetinį klausimą per kitą ES ir Nigerijos ministrų susitikimą šių metų rudenį.

Gay Mitchell, *PPE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, norėčiau prisijungti prie Komisijos nario ir pareikšti užuojautą Nigerijos žmonėms dėl Prezidento Umaru Yar'Adua mirties.

Naujausi smurto protrūkiai Nigerijoje atspindi didesnę problemą, su kuria susiduria ši šalis. Įvykiai Džose, turinčiame smurto istoriją, kelia labai didelį nerimą. Miestas įsikūręs ten, kur susiduria musulmoniškoji šiaurė ir krikščioniškieji pietūs – šis faktas daugelį paskatino galvoti, kad konfliktus sukėlė tik religinė neapykanta.

Bendrame pasiūlyme dėl rezoliucijos mes paraginame plačiau išnagrinėti pagrindines konflikto priežastis. Esu airis ir žinau, kad labai ilgai žmonės Šiaurės Airijos konfliktą įsivaizdavo kaip konfliktą tarp katalikų ir protestantų, nors iš tiesų buvo daug kitų niuansų ir daug didesnių problemų, įskaitant pilietinių teisių klausimą.

Privalome vengti pernelyg supaprastinto teiginio, kad šios žiaurios žudynės yra tik religinės neapykantos pasekmė. Prieš darant išvadas būtina išnagrinėti socialines, politines ir ekonomines aplinkybes. Hausa ir Berom bendruomenių etninė konkurencija taip pat turėtų būti įvardyta kaip smurto veiksnys. Žudynių būdas ir pasekmės labai panašios į ankstesnius konfliktus 2001, 2004 ir 2008 m. Praeityje smurtas naudotas kaip priemonė skirtumams panaikinti ir jis dar kartą nugalėjo dialogą.

Labai liūdna, kad Nigerijoje, kuri yra aštuntoji pagal dydį naftos gavėja pasaulyje, tokia didelė gyventojų dalis gyvena žemiau skurdo ribos. Tik įtvirtinusi taiką ir saugumą, demokratiją ir politinį stabilumą Nigerija gali išbristi iš skurdo ir sukurti gerovę bei socialinį teisingumą, kuris paskatintų žmones atsakyti smurto kaip konfliktų sprendimo priemonės.

Raginu Komisiją tęsti dialogą su Nigerija pagal Kotonu susitarimą, išnagrinėti pagrindines šio konflikto priežastis ir suteikti visą reikalingą pagalbą siekiant, kad tokie žiaurumai nebesikartotų.

Thijs Berman, *S&D frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, S&D frakcija prisideda prie Komisijos nario O. Rehno ir reiškia užuojautą dėl Nigerijos Prezidento Umaru Yar'Adua mirties.

Nigerijos gyventojų, Džoso musulmonų ir krikščionių smurto protrūkis šių metų sausio ir kovo mėn. rodo didelę įtampą šiame regione. Nors, atrodytų, akivaizdu, kad konflikto priežastys susijusios su religija, mes taip pat privalome atkreipti dėmesį į kitas priežastis, kaip teisingai paminėjo kolega G. Mitchell. Visų pirma, regionas kenčia dėl išteklių trūkumo ir dėl nevienodų įvairių grupių galimybių pasinaudoti šiais ištekliais. Svarbi smurtinių konfliktų tarp musulmonų ir krikščionių naujakurių priežastis taip pat yra kova dėl derlingos dirbamos žemės. Vietiniams ūkininkams grėsmę kelia naujakuriai, ieškantys ganyklų savo gyvuliams.

Todėl mes raginame išsamiau išnagrinėti konflikto priežastis. Jeigu nebus pradėta kova su skurdu ir diskriminacija, tokie konfliktai tęsis. Tai reiškia, kad visiems gyventojams turėtų būti sudarytos vienodos sąlygos naudotis pagrindinėmis gėrybėmis, pvz., tinkamu švietimu arba galimybe patekti į politinę valdžią. Sprendimas bus ilgalaikis tik jei bus atsižvelgta į šiuos veiksnius. Raginame teisingai ir skaidriai nubausti smurto kaltininkus, bet mums kelia pasipiktinimą žinia, kad vietos gubernatoriai grasina įvykdyti mirties bausmę kaliniams tik dėl to, kad Nigerijos kalėjimai būtų mažiau perpildyti, nors juose žmonės praleidžia metų metus, kol pamato teisėją. Nigerijos valstybės gubernatoriai turėtų imtis aktyvesnių veiksmų sprendami daugelį esminių problemų baudžiamosios teisės srityje. Tik tada smurtinių konfliktų kaltininkai būtų nuteisti sąžiningai ir skaidriai.

Charles Goerens, ALDE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, mes ką tik sužinojome apie Umaru Yar'Adua mirtį. Savo frakcijos vardu norėčiau išreikšti užuojautą dėl ankstyvos Nigerijos Prezidento mirties.

Jis mirė tuo metu, kai musulmonų ir krikščionių susiskaldymo pasekmės tapo ypač žiaurios. Dabartinės rezoliucijos priežastis – 200 krikščionių nužudymas Džoso regione. Mes galėtume dar kartą pažymėti, kad toks barbarizmas akivaizdžiai kyla dėl religinio susiskaldymo. Mes taip pat galėtume dar kartą pažymėti, kad skurdas yra problema. Kad jis, be kitų priežasčių, yra politinių valdžios institucijų negebėjimo įveikti korupciją rezultatas. Mes taip pat galėtume dar kartą paminėti ginčus dėl ribotų gamtos išteklių, ypač dėl tame regione esančios derlingos žemės, klimato kaitą, kuri paaštrina minėtus veiksnius.

Kokių veiksmų tokiomis aplinkybėmis galėtų imtis Europa?

Be abejo, ji gali remtis Kotonu susitarimo 8 straipsniu ir stiprinti dialogą su šalies politinėmis valdžios institucijomis. Mes tai padarysime.

Mes taip pat galime pasmerkti žiaurumus. Mes tai padarysime šioje rezoliucijoje.

Mes, žinoma, galime konstatuoti faktą, kad ši turtinga šalis – daugiausia naftos eksportuojanti Afrikos valstybė – nesugeba investuoti šios gerovės į kovą su skurdu.

Tiesą sakant, mes galime daryti viską; galime kiekvieną kartą pasmerkti visa tai iš naujo. Manau, nedidelė viltis yra pati Nigerija, kuri pati privalo sugrąžinti šalį į įprastą gyvenimą. Laikinasis Prezidentas G. Jonathan turi visas savybes, reikalingas drąsiai kovoti su minėtomis problemomis.

Šalis turi atsikurti pati, ir aš manau, kad tokių žmonių, kaip jis – reta. Turėtume palinkėti jam sėkmės bei šviesos ir paremti išskirtinę asmenybę – tos šalies laikinąjį Prezidentą.

Nicole Kiil-Nielsen, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas norėtų prisidėti prie užuojautos, kurią ką tik išreiškė kolegos EP nariai.

Mes visapusiškai remiame rezoliuciją dėl masinių žiaurumų Nigerijoje, kurie, deja, atspindi tik vieną liūdnos žmogaus teisių padėties toje šalyje aspektą.

Savo kalbą norėčiau skirti Nigerijos kalėjimams, kuriuose daug kalinių, kurių teisės sistemingai pažeidžiamos. 2008 m. *Amnesty International* ataskaitoje nurodyta, kad 65 proc. kalinių toje šalyje niekada nebuvo pripažinti kaltais dėl jokio nusikaltimo. Kai kurie bylos nagrinėjimo laukė 10 metų.

Problemos tokios didelės, kad Nigerija neturi kitos išeities, tik jas pripažinti ir pažadėti pertvarkyti sistemą. Mes vis dar laukiame šios reformos.

Savo kalboje dėmesį sutelkiau į kalėjimus, nes dabartinė padėtis mums dar kartą priminė, kaip mažai vertinama žmogaus gyvybė Nigerijoje ir ypač jos kalėjimuose.

Nacionalinė Nigerijos ekonomikos taryba paskelbė planuojanti įvykdyti mirties bausmę šimtams kalinių, kad kalėjimai nebūtų tokie perpildyti: tai būtų žudynės, skirtos sumažinti per didelį kalinių skaičių. Tai sukrečia, žinant, kad daug kalinių, kurių laukia mirties bausmė, yra nekalti, o dauguma neturėjo teisės į

sąžiningą bylos nagrinėjimą, ypač atsižvelgiant į tai, kad 2009 m. vasario mėn. Nigerijos federalinis užsienio reikalų ministras JTO paskelbė, kad jo šalyje taikomas *de facto* mirties baudmės moratoriumas.

Todėl per balsavimą pateiksiu žodinį pakeitimą, kad būtų pasmerktas šis paskutinis kelių Nigerijos gubernatorių žingsnis.

Peter van Dalen, *ECR frakcijos vardu*. – (NL) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau perduoti mūsų frakcijos užuojautą Nigerijos žmonėms dėl Prezidento mirties.

Pone pirmininke, Džose ir jo apylinkėse įvykdytų žiaurumų neįmanoma apibūdinti, ir jie, deja, nėra pavieniai incidentai. Jei nebus imtasi veiksmų, jie kartosis ir ateityje. Smurto proveržiai kyla beveik kasdien, o nuo jų ypač nukenčia krikščionys.

Nigerija turi padaryti keturis dalykus. Pirma, ji nedelsdama turi pradėti nepriklausomą tyrimą ir įvertinti kariuomenės vaidmenį, nes ji akivaizdžiai nesuteikė piliečiams veiksmingos apsaugos. Antra, ji privalo patraukti baudžiamojon atsakomybėn kaltuosius. Tokio pobūdžio baisūs išpuoliai negali būti toleruojami. Trečia, ji turi paskatinti etninių ir religinių grupių dialogą. Ketvirta, ji turi rasti būdą išspręsti įtemptus santykius tarp įvairių gyventojų grupių, pretenduojančių į tuos pačius žemės plotus.

Europa, žinoma, turi padėti Nigerijai įgyvendinti šias priemones, bet ji taip pat turi daryti spaudimą šaliai, nes nesibaigiantis smurtas turi būti sustabdytas.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, aš taip pat norėčiau prisidėti prie visų ir pareikšti užuojautą Nigerijos žmonėms dėl jų Prezidento mirties.

Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės žalieji kairieji nebalsuos už pasiūlymą dėl bendros rezoliucijos, kuris pateiktas mums šiandien, ir nenori turėti nieko bendra su šia rezoliucija.

Mes manome, kad rezoliucijoje, priešingai nei ką tik kalbėta, nesprenžiamos besikartojančio smurto toje šalyje priežastys ir jos paliestos tik iš dalies, nors mes smerkiame šį smurtą ir reikalaujame, kad jo kaltininkai būtų nubausti.

Nigerija yra didelė Afrikos valstybė su turtinga pasaulietine istorija, ji turi 140 mln. gyventojų ir yra tankiausiai apgyvendinta žemyno valstybė. Kai kurie saktų, kad ji turėtų būti turtinga šalis, nes joje atrasta naftos telkinių. Pagal šalies BVP dydį Nigerija yra antroji šalis Afrikoje, po Pietų Afrikos ir prieš Alžyrą. Vis dėlto daugelis jos gyventojų gyvena žemiau skurdo ribos ir ji yra vienintelė naftos turinti valstybė pasaulyje, turinti biudžeto deficitą.

Ironiškiausia, kad Nigerija importuoja beveik visus naftos produktus, kurių reikia jos ekonomikai, nes neturi reikalingų naftos perdirbimo gebėjimų. Svarbu pažymėti, kad trys pagrindinės šalies naftos perdirbimo įmonės neveikia, bet dar blogiau tai, kad pastaraisiais metais dėl nuolatinių išpuolių prieš naftos įrenginius labai sumažėjo naftos gavyba.

Kodėl Nigerija atsidūrė tokioje padėtyje?

Nes ši Afrikos valstybė yra akivaizdus pavyzdys, rodantis, kad Afrikos išteklių užgrobti kelių tarptautinių įmonių, šiuo atveju – naftos bendrovių, ypač vienos, kuri eksploatuoja 40 proc. Nigerijos naftos, prisidedant ir kai kurioms mūsų vyriausybėms.

Šios įmonės formuoja ir griaua vyriausybes pagal savo poreikius ir darydamos žalą šalies gyventojų poreikiams. Nigerio delta, kurios augmenija ir gyvūnija kažkada buvo viena gražiausių pasaulyje, tapo tikru sąvartynu. Taip atsitiko ne tik dėl naftos gavybos, bet ir todėl, kad kiekvieną mėnesį į uostą atplukdomi 500 konteinerių su įvairiomis toksiškomis atliekomis, kurios paliekamos dideliuose atviruose sąvartynuose.

Nigerija yra viena korumpuočiausių šalių pasaulyje. Chuntų rėmėjai pasisavino daugiau kaip 325 mlrd. USD iš 400 mlrd. USD, kurių šalis gavo iš naftos. Kur yra šie doleriai? Bankų sąskaitose Šveicarijoje, Jungtinėje Karalystėje ir Prancūzijoje.

Mano nuomone, su tokia padėtimi negalima taikstyti, bet rezoliucija, kurią priimame, neatitinka iššūkių, kurie kyla Europos Sąjungai demonstruojant tarptautinį solidarumą su Afrika.

Fiorello Provera, *EFD frakcijos vardu*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mes žinome, kad įvairioms religinėms Nigerijos grupėms, ypač įvairių tikėjimų krikščionims ir musulmonams, sunku gyventi taikiai. Rezoliucijoje, dėl kurios balsuosime, mums primenama, kad padėtis kritinė: nuo 1999 m., pasibaigus kariniam

valdymui, per religinius arba etninius konfliktus žuvo daugiau kaip 14 000 žmonių. Kalbama apie daugiau nei 500 mirčių per paskutinius tris mėnesius.

Deja, Nigerija nėra vienintelė šalis, kurioje tarp religinių grupių kyla konfliktai ir tvyro įtampa. Todėl būtų naudinga kasmet parengti Europos Parlamento pranešimą dėl religijos laisvės pasaulyje, kuriame struktūriškai būtų išanalizuota problema, turinti labai didelę įtaką daugelio šalių stabilumui. Norėčiau paminėti Komisijos nario O. Rehno, kurį aš gerbiu, pareiškimą, kad Nigerija yra labai neturtinga šalis: tai netiesa, Nigerija yra labai turtinga šalis, kurią kankina korumpuota ir nieko neišmananti valdančioji klasė, susigrobusi šalies išteklius ir nuskurdinusi milijonus piliečių.

Tai yra tikroji problema, o socialinis ir ekonominis šios šalies atsigavimas, kaip ir daugelyje kitų Afrikos šalių, priklauso nuo to, ar atsiras nauja valdančioji klasė, kuri sąžiningai paisytų piliečių poreikių.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, po artėjančio Pasaulio futbolo čempionato Pietų Afrikoje mūsų Afrikos politikos dėmesio centras vėl bus Nigerija. Ji yra didelė, turtinga šalis, kurioje ryški labai didelė socialinė nelygybė. Žinoma, ji taip pat turi nuspręsti, kurį globalizacijos kelią rinktis: Kinijos ar Europos. Aš tvirtai įsitikinęs, kad turime likti Europos kelyje, t. y. priešintis žmogaus teisių pažeidimams ir siekti, kad mūsų partneriais taptų įkalinti žmonės, o ne korumpuoti tam tikrų klanų ir valdžios grupių lyderiai, siūlantys mums trumpalaikę naudą. Todėl turime paremti rezoliuciją ir M.-Ch. Vergiat žodžius. Einama pakankamai toli, todėl svarbu, kad ES kovotų už žmogaus teises. Mes neturime toleruoti planuojamų Kinijos veiksmų Nigerijoje ir jos nepagarbos žmogaus teisėms.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, smurtas neišsprendžia konfliktų; jis tik padidina tragiškas jų pasekmes. Smurtas yra neteisingas, amoralus ir nežmoniškas, be to, smurtauti neverta: smurtas nėra naudingas. Jis yra pats neveiksmingiausias būdas spręsti problemas, su kuriomis susiduria visas regionas. Jei smurtą tarp krikščionių mažumos ir musulmonų provokuojanti priežastis yra ne tik religinis fundamentalizmas, bet ir žemas ekonomikos išsivystymas, sukkeliantis pasipiktinimą ir įtampą tarp įvairių etninių grupių, Europos Sąjunga, Afrikos Sąjunga ir visa tarptautinė bendruomenė turi priversti Nigerijos Federalinę Vyriausybę (ji yra atsakinga už daugelį esamos padėties veiksnių) suprasti, kad civilizuotas ir taikus įvairių etninių ir kitų grupių gyvenimas šalyje yra naudingas kiekvienam atskirai ir visiems šalies gyventojams.

Reikia ne tik įgyvendinti tinkamą tyrimų sistemą, kurios daugelis reikalauja, ir nubausti atsakingus už paskutinių mėnesių kraujo praliejimą asmenis – nors aš pasakyčiau – už paskutinių metų, bet ir kiekvieną įmanomą iniciatyvą, kuri, viena vertus, padėtų siekti etninių grupių dialogo, ir, kita vertus, kaip siūlė daugelis, padėtų sukurti naują valdančiąją klasę.

Tikimės, kad priėmus šią rezoliuciją pagaliau bus aišku, jog išsprendus konfliktus, ypač tokioje šalyje kaip Nigerija, kurioje gausu žaliavų, visų pirma, naftos, bus sudarytos geresnės galimybės panaudoti išteklius ir juos geriau paskirstyti. Mano nuomone, 2009 m. gruodžio 12 d. pasirašytas Nigerijos Federalinės Vyriausybės ir Europos Komisijos susitarimas gali pastūmėti šia kryptimi.

Vis dėlto dabar nesuskaičiuojamų šalies problemų pagrindas yra saugumas, ir didžiausia grėsmė yra ne pats konfliktas, bet jo atsiradimo priežastys: čia reikia imtis veiksmų siekiant padėti Nigerijai siekti tikro ekonomikos ir demokratijos vystymosi.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Aš taip pat norėčiau išreikšti užuojautą Nigerijos žmonėms, kurių Prezidentas mirė vakar.

Deja, po jo mirties prie esamų įtampos šaltinių prisidėjo dar vienas rizikos veiksnys: šalyje, kuri kenčia nuo smurto, nebėliko valdžios centro. Kaip žinote, šių metų pradžioje nužudyti daugiau kaip 300 musulmonų. Nepraėjus dviems mėnesiams per porą valandų nužudyta tiek pat krikščionių. Šiuo metu tik dėl kariuomenės patruliavimo gatvėse kai kurie krikščionys ir musulmonai atidėlioja keršto planus.

Mano nuomone, pagrindinė problema šiuo metu – išsaugoti tvarką, kad būtų išvengta naujų žiaurumų. Todėl manau, kad reikalingas tarptautinės bendrijos dalyvavimas. Antra, susiduriame su nebaudžiamumo problema, kuri taip pat aktuali Afrikos konfliktų zonose. Kai tik bus sulaikyti ir nuteisti masiniai nusikaltėliai, kurių skaičius nuolat auga, smurto lygis sumažės. Tarptautinė bendrija turi dar kartą skirti ypatingą dėmesį. Ji jautriai reagavo į problemas Balkanuose ir Artimuosiuose Rytuose, bet visiškai nekreipia dėmesio į Afrikos kančias.

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, aiškiai prisimenu, kaip būdamas berniukas per televiziją mačiau žiaurius Nigerijos Biafros regiono pilietinio karo vaizdus. Deja, panašu, kad praėjus keturiasdešimčiai metų

mažai kas pasikeitė. Pasibjaurėjimą keliantys Džoso vaizdai, kuriame šimtai žmonių buvo mirtinai užkapoti, primena mums, kad Nigerija yra nuolatinio nestabilumo šalis.

Nigerijai būdinga etninė, religinė, visų pirma, krikščionių ir musulmonų, kultūrinė ir ekonominė įtampa. Po vakarykštės Prezidento mirties – reiškiau užuojautą Nigerijos žmonėms – susiklosčiusi neaiški padėtis neišvengiamai baigsis kova dėl valdžios, kuri padidins šios didelės Afrikos valstybės nestabilumą. Todėl man kelia nerimą Nigerijos, kaip unitarinės valstybės, ilgalaikis tvarumas. Kai kurie, įskaitant Libijos Prezidentą M. Gadaffi, pasiūlė Nigeriją suskaldyti į dvi dalis. Sudanas, dar viena šalis, susiskaldžiusi į musulmoniškąją šiaurę ir krikščioniškuosius pietus, atrodo pasiruošusi išsiskirti į dvi dalis kitais metais. Šis tikėtinas pasidalijimas taps precedentu, rodančiu, kad kolonijinės Afrikos sienos nebėra šventos ir neliečiamos, todėl kyla daug įdomių klausimų dėl Afrikos ateities.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pone pirmininke, per žudynes Nigerijos Plateau valstijoje sausio ir kovo mėn. nužudyta šimtai nekaltų aukų, ypač daug moterų ir vaikų. Nors religiniai ir genčių skirtumai yra svarbi šių ir kitų žudynių priežastis, mes privalome giliau išnagrinėti tikrąsias priežastis.

Kolonijinė ir žiaurių Afrikos užkariavimų praeitis, kai dažnai buvo išnaudojamas bendruomenių ir genčių susiskaldymas, paliko ilgalaikių pėdsakų. Per BBC naujienų tyrimą neseniai paskelbta, kad nors smurtas kyla tarp musulmonų ir krikščionių, analitikų nuomone, pagrindinės priežastys yra politinės ir ekonominės. Jie nurodė didelį Nigerijos žmonių skurdą ir atvirą valdančiojo elito korupciją.

Nigerija yra viena turtingiausių šalių pasaulyje gamtos ir mineralinių išteklių, įskaitant naftą, požiūriui. Deja, korumpuotam vietos elitui ir daugianacionalinėms įmonėms, įskaitant *Shell Oil*, atitenka didžioji gerovės dalis, o didžioji dauguma Nigerijos žmonių gyvena apgailėtinaje skurde. Palaikau Nigerijos demokratinio socialistų judėjimo kolegas, reikalaujančius, kad Nigerijos turtas būtų perduotas visuomenės nuosavybėn ir būtų demokratiškai kontroliuojamas daugumos gyventojų, darbuotojų ir neturtingųjų. Pasinaudojant šiuo turtu įmanoma sukurti padorias gyvenimo sąlygas visiems Nigerijos žmonėms ir taip įveikti bendruomenių susiskaldymą. Kita alternatyva yra Nigerijos padalijimas ir tolesni barbariški išpuoliai prieš žmones.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Nigerija yra svarbi šalis, labai svarbi šalis. Todėl mums rūpi tai, kas įvyko kovo 7 d. netoli Džoso miesto.

Centrinės Nigerijos problema ne tik ta, kad žudomi krikščionys, nes šių metų sausį žudyti musulmonai. Nigerijos atveju religinius skirtumus papildė kiti skirtumai. Kai kurie iš jų paminėti – tai ekonominiai, etniniai ir socialiniai skirtumai. Vis dėlto esama ir kitokia – istorinio susiskaldymo, nes toje šalies dalyje krikščionys laikomi vietiniais, o musulmonai – pašaliečiais, nors ten gyveno dvi ar trys jų kartos, taip pat esama politinių skirtumų. Krikščionys tradiciškai remia valdančiąją Liaudies demokratinę partiją, o musulmonai paprastai remia opozicinę Visų Nigerijos žmonių partiją. Taigi, skirtumų daug, todėl šių įvykių neturėtume vertinti kaip akivaizdžių religinio persekiojimo pavyzdžių.

Nigerijos konstitucijoje įtvirtinta religijos laisvė: konfesijos laisvė, sąžinės laisvė ir teisė pakeisti religiją. Jums gali pasirodyti, kad nuoroda į Nigerijos konstituciją yra naivus požiūris, bet aš norėčiau visiems priminti, kad seniausios rašytinės konstitucijos – Amerikos konstitucijos – ir seniausios rašytinės Europos konstitucijos – Lenkijos konstitucijos vertybės tebėra svarbios ir turi išliekamąją vertę. Todėl raginame Nigerijos Federalinę Vyriausybę, gubernatorių ir vietos valdžios institucijas išspręsti šią problemą ne tik dėl mūsų vertybių, bet ir dėl jų konstitucijoje įtvirtintų vertybių ir principų. Manau, svarbu remtis jų pačių dokumentais.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau išreikšti didelį apgailėstą dėl smurto protrūkio Džose, per kurį žuvo keli šimtai žmonių. Šie įvykiai dar kartą parodė, kaip svarbu pradėti taikinimo procesą, kuris leistų šiaurinei musulmonų bendruomenei ir pietinei krikščionių bendruomenei gyventi taikiai.

Norėčiau, kad žinotumėte, jog žiaurumai kyla dėl sunkumų ir dėl žmonių, gyvenančių naftos turinčiose teritorijose ir negaunančių jokios naudos iš bendro šalies vystymosi, priespaudos. Raginame Nigerijos valdžios institucijas užtikrinti teisingą ir demokratinį visų šalies socialinių grupių vystymąsi ir pagarbą žmogaus teisėms. Galiausiai, norėčiau perduoti užuojautą Nigerijos žmonėms dėl jų Prezidento mirties.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Aš taip pat prisidedu prie visų, išreiškusių užuojautą Nigerijos žmonėms dėl Prezidento Umaru Yar'Adua mirties.

Savo kalboje norėčiau atkreipti dėmesį į du dalykus. Pirmia, norėčiau pradėti nuo to, ką pasakė Nigerijos gyventojas, paklaustas, kokia blogybių jo šalyje priežastis. Jis atsakė: „mes matome, kaip teisiami žiaurumais ir nusikaltimais kaltinami žmonės, bet jie dingsta sostinėje ir mes jų nebepamatome“. Kitaip tariant, už įvykdytus nusikaltimus nėra jokios viešos atsakomybės.

Antra, norėčiau pabrėžti, kad turime atsižvelgti į religinį konflikto aspektą. Keli anksčiau kalbėjusieji paminėjo religinį aspektą, bet teigė, kad didžiausia problema yra socialiniai ir ekonominiai dalykai. Laikinais prezidento pareigas einantis G. Jonathan atkreipė dėmesį į šį aspektą ir pakvietė religinius lyderius siekti dialogo. Mes privalome jį paremti.

Andrzej Grzyb (PPE), – (PL) Pone pirmininke, vaizdai, kuriuos neseniai rodė įvairios televizijos, sukretė. Sukretė scenos, kurios atrodė kaip pergalingas Džose ir jo apylinkėse nužudytų žmonių demonstravimas. Kaip kalbėjo M. Mauro, smurtui negali būti jokio pateisinimo, nes smurtas pats savaime yra blogis. Kaip Europos visuomenė ir kaip Europos Parlamento nariai, mes negalime nekreipti dėmesio į tai, kas įvyko. Todėl aš visapusiškai remiu rezoliuciją.

Neatsižvelgdami į konflikto ir smurto priežastis turime imtis veiksmų, kad Nigerijoje būtų gerbiamos žmogaus teisės ir pilietinės laisvės, nes ši šalis mums brangi. Taip pat norėčiau pasinaudoti proga ir pareikšti užuojautą Nigerijos žmonėms dėl Prezidento mirties.

Olli Rehn, Komisijos narys, – Pone pirmininke, dėkoju jums už rimtą ir atsakingą diskusiją šiandien. Daugelis jūsų pabrėžė tai, kad Nigerijos socialinės problemos sudėtingos. Sutinku su jumis, ir Komisijai žinoma, kad šios problemos sudėtingos. Mes toliau tęsime įpareigojančią partnerystę su Nigerija ir aš galiu tik sutikti su jumis, kad svarbu kovoti su korupcija ir nebaudžiamumu, nes korupcija, deja, yra giliai įsišaknijusi ir stabdo visuomenės pažangą bei demokratijos procesą šioje daug išteklių turinčioje šalyje, taigi, kenkia ir paprastiesiems žmonėms.

Mes suteiksime tvirtą ir konstruktyvią paramą Nigerijai. Mes naudojame įvairias priemones, pradedant diplomatija, baigiant vystymusi, ir Komisija toliau atidžiai stebės ir sieks sustabdyti smurtą Nigerijoje turimomis diplomatinėmis priemonėmis.

Kitas aukšto lygio forumas, kuriame bus sprendžiamas šis labai svarbus klausimas, yra ES ir Nigerijos ministrų susitikimas rudenį, per kurį minėtas klausimas tikrai bus apsvarstytas.

Pirmininkas, – Baigdamas diskusijas norėčiau pranešti, kad man buvo pateikti septyni pasiūlymai dėl rezoliucijų⁽¹⁾ pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas įvyks šiandien 11.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Labai ilgai ši žemė, turinti daug gamtos išteklių, buvo daugelio humanitarinių tragedijų, masinių žudynių ir etninių susidūrimų, kilusių dėl ekonominių ir socialinių priežasčių, scena. Norėčiau priminti katalikų misionieriaus, gyvenusio Nigerijos, žodžius: Tėvas P. Gheddo neseniai pabrėžė, kad prieš 20 metų musulmonų ir krikščionių santykiai centrinėje ir šiaurinėje Nigerijos dalyje buvo sudėtingi ir krikščionys susidūrė su įvairaus pobūdžio diskriminacija, bet niekada nebuvo prieita iki masinio smurto, su kuriuo susidūrėme pastarąjį dešimtmetį. Vis dėlto dvasininkas aiškiai pasakė, kad situacija pastaraisiais metais pablogėjo ir dėl islamiškojo ekstremizmo, kurį atspindi Al-Qaida ideologija, įtakos Nigerijai, ypač 12 šiaurinių valstijų, kuriose įtvirtintas šariatas. Todėl mes sutinkame, kad įvairioms Nigerijos etninėms grupėms religija yra idealus pretekstas vykdyti masinį smurtą kitų grupių atžvilgiu. Visgi turėtume prisiminti, kad tankiai apgyvendinta Afrikos valstybė, kuri daug metų kentėjo nuo politinio nestabilumo, priėmė islamiškojo ekstremizmo bangą, kurio mes negalime ignoruoti.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Jei didžiausia Europos Sąjungos vertybė yra apsisprendimo teisė, kitaip tariant, teisė gerbti savo sąžinės principus ir vertybes, bet kokios netolerancijos ir neapykantos apraiškos, tiesiogiai prisidedančios prie žmogžudysčių ir masinių žudynių dėl rasės, etninės kilmės ar religijos, turėtų būti nedelsiant vieningai pasmerktos. Vis dėlto šis pasmerkimas neturėtų būti tik žodinis. Turėtų būti imamasi veiksmų, kurie užtikrintų taikų gyvenimą ateityje.

Zbigniew Ziobro (ECR), raštu. – (PL) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti gilų liūdesį dėl žinių apie neramumus Džose, Nigerija, vykusius sausio ir kovo mėn., per kuriuos žuvo šimtai krikščionių ir musulmonų. Turėtume prisiminti, kad tokie baisūs įvykiai Džose vyko ne pirmą kartą. Šių dviejų religijų pasekėjų kovos vyksta nuo 2001 m. Įtampa, kuri tęsiasi dešimtmetį ir kartais virsta atvirais susidūrimais,

(1) Žr. protokolą.

patvirtina, kad valstybei tenka svarbus vaidmuo skatinant taikinimo procesą. Sudėtingos konflikto priežastys rodo, koks gilus susiskaldymas. Nigerijos krikščionys ir musulmonai skiriasi ne tik religiniu požiūriu. Šio susiskaldymo esmė yra istorinis susiskaldymas, nes regione, kuriame kyla neramumai, krikščionys yra laikomi vietiniais, o musulmonai – pašaliečiais. Dėl šių priežasčių krikščionys ir musulmonai remia skirtingas politines grupes, o tai išplečia konfliktą. Vis dėlto konflikto priežastys yra religiniai skirtumai ir valdžios institucijų nekompetencija ar negebėjimas užtikrinti taikų dviejų grupių gyvenimą. Šį rudenį įvyks ES ir Nigerijos ministrų susitikimas ir aš manau, kad ši problema turėtų būti įtraukta į susitikimo darbotvarkę. Be to, Komisija turi imtis visų diplomatinių priemonių, kad pagerintų padėtį Nigerijoje.

(Posėdis sustabdytas kelioms minutėms laukiant balsavimo pradžios.)

PIRMININKAVO: L. ROUČEK.

Pirmininko pavaduotojas

5. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

6. Sąjungos pastangos kovoti su korupcija (rašytinis pareiškimas) (žr. protokolą)

Pirmininkas. – Rašytinį pareiškimą Nr. 0002/2010 dėl Sąjungos pastangų kovoti su korupcija, kurį pateikė Monica Luisa Macovei, Simon Busuttill, Luigi de Magistris, Ana Gomes ir Bart Staes, pasirašė dauguma Europos Parlamento narių. Pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį šis pareiškimas bus perduotas jo adresatams ir paskelbtas (kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis) per 2010 m. gegužės 18 d. posėdį priimtuose tekstuose.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pone pirmininke, noriu padėkoti kolegoms, parėmusiems ir pasirašiusiems šį pareiškimą bei naudodamasi proga, paraginti Europos Komisiją ir Tarybą Europos Sąjungoje sukurti tvirtą ir stiprų kovos su korupcija kontrolės mechanizmą. Raginu valstybes nares parodyti politinę valią ir stipriau kovoti su korupcija, kol dar ne per vėlu.

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Rezultatai ir kita su balsavimu susijusi informacija: žr. protokolą)

7. Balsuoti skirtas laikas

7.1. Sprendimas nešaukti konvento Sutarčių nuostatoms, susijusioms su pereinamojo laikotarpio priemonėmis dėl Europos Parlamento sudėties, patikslinimo (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Sutarčių patikslinimas. Pereinamojo laikotarpio priemonės dėl Europos Parlamento sudėties (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kirgizija (B7-0246/2010)

– Prieš balsavimą:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pone pirmininke, tai žodinis pakeitimas, kurį pateikė mano kolega E. Brok, kuris, deja, negali būti su mumis ši rytą.

Tai būtų 5 dalies pakeitimas, ir juo po spalio 10 d. rinkimų paminėjimo būtų pridedami žodžiai „skirti stiprinti demokratiją ir politinę atskaitomybę“.

(Europos Parlamentas pritarė žodiniam pakeitimui)

– Po balsavimo dėl pakeitimo 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, tai susiję su 13 punkto žodiniu pakeitimu, kuriame Europos Komisija raginama patikrinti dabartinę padėtį; įvertinus padėtį, būtų galima teikti humanitarinę pagalbą.

(Europos Parlamentas pritarė žodiniam pakeitimui)

7.4. Elektriniai automobiliai (B7-0261/2010)

7.5. Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas

7.6. Komisijos komunikatas „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“ (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Informacinių ir ryšių technologijų sutelkimas siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Komisijos baltoji knyga „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas“ (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– Prieš balsavimą:

Vittorio Prodi, *pranešėjas*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, klimato kaita – reali grėsmė, su kuria turime būti pasirengę susidurti, nepaisant to, kad jos poveikis mūsų šalims bus skirtingas. Blogėjanti ekosistemų būklė skaudžiai paveiks mūsų šalių ekonomiką ir Europos piliečių sveikatą. Jau anksčiau esame reikalavę klimato diplomatijos ir teisingumo: dabar turime ją sukurti, kalbėdami vienu balsu.

Esu įsitikinęs, kad Europos Sąjunga turi išlikti lydere kovojant su klimato kaita ir kad atidėliojant įgyvendinti tokius veiksmus neproporcingai padidės aplinkosaugos, socialinės ir ekonominės išlaidos. Pirmiausia turime pripažinti, kad vietos ir regiono valdžios institucijos atlieka svarbiausią vaidmenį ir kad turime dirbti su jomis, siekdami koordinuoti aplinkosaugos ir ekonomikos sričių naujoves, kurias palengvina technologijos pažanga.

Priimdami šią baltąją knygą, raginame Europos Komisiją ir valstybes nares skatinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes, siekiant padėti finansuoti visas iniciatyvas, susijusias su prisitaikymo politika. Reikia prižiūrėti kiekvieną mūsų teritorijos kvadratinį metrą, kad išsaugotume dirvožemį, išlaikytume vandenį ir užkirsdami kelią erozijai, sudarydami vandens sluoksnį, taip pat tiesiogiai išsiurbdami paviršiaus vandenį. Norint vykdyti prisitaikymo politiką, reikia sisteminio metodo, apimančio ir atsinaujinančiąją energiją.

Norėčiau šiltai padėkoti visiems kolegoms, prisidėjusiems prie šio pranešimo sėkmės.

(Plojimai)

7.9. Bendrijos finansinių interesų apsauga ir kova su sukčiavimu. 2008 m. metinė ataskaita (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Europos investicijų bankas (EIB). 2008 m. metinė ataskaita (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Masiniai žiaurumai Džoso mieste (Nigerija) sausio ir kovo mėn. (B7-0247/2010)

– Prieš balsavimą:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, kaip jau sakiau per diskusiją, 6 dalyje siūlau pridėti tokį žodinių pakeitimą: „Ragina Nigerijos valdžios institucijas atšaukti kai kurių Nigerijos valstybės gubernatorių sprendimą vykdyti mirties bausmę kaliniams, nuteistiems mirties bausme, siekiant sumažinti kalinių skaičių perpildytuose kalėjimuose, nes tai būtų šiurkštus žmogaus teisy pažeidimas; ragina valstybės gubernatorius laikytis nuosaikumo ir toliau taikyti *de facto* moratoriumą; primena, kad mirties bausmės vykdymas prieštarauja Nigerijos tarptautiniams įsipareigojimams;“

(Europos Parlamentas pritarė žodiniam pakeitimui)

– Prieš balsavimą dėl 7 punkto

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pone pirmininke, šis pakeitimas susijęs su klausimų dėl minties, sąžinės, religijos ir tikėjimo laisvės kėlimu, kurie yra Europos Sąjungos ir Nigerijos dialogo tema politinio dialogo, pagrįsto Kotonu susitarimu, sąlygomis (o tai – papildomi žodžiai).

(Europos Parlamentas pritarė žodiniam pakeitimui)

8. Paaiškinimai dėl balsavimo

Pirmininkas. – Pereikime prie paaiškinimų dėl balsavimo.

Pranešimas: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Po keleto Europos Parlamento prašymų, Europos Komisija pateikė reglamentą dėl aviacijos saugumo rinkliavų finansavimo. Parėmiau šio teisės akto priėmimą, nes visiems keleiviams svarbu, kad nustatant saugumo rinkliavas būtų vadovujamasi tvirtais ir skaidriais principais. Klientas turi būti tikras, kad iš surinktų saugumo rinkliavų gautos pajamos bus naudojamos tik saugumo išlaidoms padengti.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mano nuomone, teisinga tai, kad Europos Komisija ir Europos Parlamentas dalyvauja tvarkant oro transporto keleivių saugumo ir apsaugos rinkliavas.

Tačiau turiu pasakyti, kad manau, jog dabartinis būdas, kai steigiamos įstaigos, atliekančios tokią kontrolę, yra beprasmiškas ir netinkamas. Tuo metu, kai Europai reikia pinigų, kad padėtų Graikijai, ir ekonomikos plėtrai, kurti naujas įstaigas, kurios atliks tik tam tikrą priežiūrą, reikštų neatsakingai švaistyti ES piliečių pinigus, ir manau, kad tai neduotų gerų rezultatų.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pone pirmininke, esu patenkintas galėdamas balsuoti už reglamento dėl motorinių transporto priemonių atsarginių dalių, kuriuo motorinių transporto priemonių naudotojams leidžiama naudoti patvirtintas ir nepatvirtintas atsargines dalis, galiojimo pratęsimą. Reglamento galiojimą pratęsime paskutinę minutę, bet sureagavome į mūsų piliečių poreikius. Garantuojame kokybiškas atsargines dalis už pagrįstą kainą.

Pranešimas: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pone pirmininke, vakar sėkmingai pabaigėme pirmąją naujos redakcijos transeuropinio transporto tinklo plėtros dokumentų svarstymą. Tačiau yra vienas labai svarbus šios redakcijos aspektas – kodifikavimas, susijęs su visu transeuropinio transporto tinklo pertvarkymu ateinančių dešimtmetį.

Šis pertvarkymas visoje Europoje turi būti visiškai apsvarstytas, supaprastintas ir racionalizuotas taip, kad transporto sąveika būtų iš tiesų įgyvendinta. Tada, atsižvelgdami į dabartinę nepalankią ekonomikos padėtį, kurią išgyvename, turime galvoti apie šio tinklo arba jo dalies plėtrą, ir naudodami ne tik biudžeto išteklius, kuriuos turime. Turime surasti naują būdą ir dirbti siekdami atgaivinti ekonomiką per šį tinklą.

Taigi dabar labiau negu bet kada anksčiau būtina, kad ir toliau dirbtume šia kryptimi.

Pranešimas: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Balsavau už šio teisės akto pakeitimą, nes jis padės mums pasiekti tikslus, dėl kurių susitarta atsižvelgiant į 2008 m. priimtą Europos ekonomikos atkūrimo planą. Manau, kad finansavimo supaprastinimas pagreitins bendrąją investicijų finansavimą valstybėse narėse ir regionuose ir padidins šių priemonių visai ekonomikai daromą poveikį, nors daugiausia tai paveiks vidutinio dydžio verslininkus ir darbdavius. Sanglaudos politikos taisyklių supaprastinimas (atsiradęs dėl praktinių priežasčių) ir jų aiškinimas neabejotinai darys teigiamą poveikį plano įgyvendinimo spartai ir mūsų naujų problemų sprendimui.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Nemažai valstybių šio ekonominio nuosmukio laiku patyrė tikrai smarkių sukrėtimų ir nemažai iš Europos Sąjungos valstybių kritimas viršijo 10 proc. Todėl labai svarbus Europos Sąjungos dėmesys ne tik senosioms Europos Sąjungos valstybėms, bet ir toms, kurios neseniai įstojo į Europos Sąjungą ir naudojami struktūriniais fondais bei Socialinio fondo parama. Struktūriniai fondai – svarbus instrumentas, galintis padėti atsigaivinti valstybėms narėms, patyrusioms smarkų ekonomikos nuosmukį. Tad supaprastinus reikalavimus struktūriniais fondams įsisavinti, manau, tai bus galima padaryti kur kas efektyviau.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos regioninės plėtros fondas, Europos socialinis fondas ir Sanglaudos fondas įrodė, kad dirba veiksmingai, kad yra labai naudingi teritoriniam vystymuisi ir reaguojant į ekonomikos krizės, kuri jau kurį laiką siautėja Europoje ir visame pasaulyje, sukeltus padarinius.

Dėl to palankiai vertinu pasiūlymą supaprastinti finansavimo įsipareigojimų panaikinimo procedūras ir palengvinti mokėjimą įvairių programų, įgyvendinamų kartu su mano minėtais fondais, paramos gavėjams. Dėl to pasisakau už tai, kad 2010 m. būtų numatyta papildoma išankstinio finansavimo priemonė, skirta labiausiai nuo ekonomikos krizės nukentėjusioms valstybėms narėms.

Pranešimas: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, balsavau už pono J. Szájero pranešimą ir norėčiau jam padėkoti už puikią analizę, atliktą atsižvelgiant į Lisabonos sutarties įvestas naujoves.

Atsižvelgdamas į didžiulius ir sudėtinius padarinius, kuriuos deleguotieji teisės aktai turės teisėkūros procedūrai, labai pritariu Europos Parlamento norui, kad tokiems deleguotiesiems teisės aktams būtų tiksliai ir aiškiai nustatytos sąlygos, siekiant užtikrinti veiksmingą demokratinę kontrolę, atliekamą šio Parlamento. Manau, kad pirmiausia taip pat reikės praktiškai patikrinti, kaip naujoji sistema veiks, kad būtų galima padaryti reikiamus jos pakeitimus.

Pranešimas: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, tik norėčiau pasakyti, kad visiškai pritariu šiam pranešimui, kuriame kalbama apie gyvūnų gerovę. Tačiau turiu abejonių dėl to, kaip šis Parlamentas ir ES leidžia šios srities teisės aktus.

Norėčiau, kad turėtume mokslu grįstą požiūrį į gyvūnų gerovę, o ne vadovautumėmės jausmais. Pateikėme svarstyti teisės aktą, kuris, daugeliu atvejų, nėra pagrįstas moksliniais įrodymais, dėl to Europos gamintojai, ūkininkai atsiduria labai nepatogioje padėtyje.

Norėčiau išreikšti savo sielvartą ir pasibjaurėjimą tuo, kad šią savaitę Europos Komisija nusprendė atnaujinti derybas su Mercosur šalimis. Dėl tokio sprendimo Europos ūkininkų, ypač karvių, naminių paukščių ir kiaušinių augintojų ateičiai kyla pavojus. Norėčiau paklausti Europos Komisijos, ar ji ketina taikyti tokius pačius gyvūnų gerovės ir produkcijos standartus iš trečiųjų šalių importuojamiems gaminiams, kokius taiko Europos Sąjungoje. Jeigu ne tokius pačius, mums gėda.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, gyvūnų gerovė – neskirstoma. Ji turi būti standartizuota ir mums reikia pasaulinės jos apibrėžties.

Kalbant apie standartizaciją, mums reikėtų nustoti priiminėti naujas taisykles, nustatinėti standartus ir pirmiausia įsitikinti, kad Europos Sąjungoje vienodai taikome esamas taisykles.

Kalbant apie globalizaciją, turime labiau stengtis siekdami užtikrinti, kad iš trečiųjų šalių į Europos Sąjungą importuojamiems gaminiams būtų taikomi tokie pat standartai ir nurodymai, kaip ir Europos Sąjungoje gaminamai produkcijai.

Vartotojai turi teisę pirkti ne tik sveiką, bet ir sveikai pagamintą maistą.

Pranešimas: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, kad nepamirščiau, balkone yra lankytojų grupė, atvykusi iš Airijos rytinės rinkimų apygardos, norėčiau juos pasveikinti. Manau, kad labai svarbu, jog mūsų lankytojai ir piliečiai matytų, kaip šis Parlamentas dirba, ir, kaip matote, jie šį rytą budrūs ir susidomėję!

Kalbant apie šį konkretų S. Le Foll pranešimą, neseniai Parlamente lankėsi vienas iš bitlių, kuris mums sakė, kad turėtume valgyti mažiau mėsos. O aš manau, kad žemės ūkio ir klimato kaitos srityse turime naudoti geriausias esamas technologijas siekdami sumažinti išmetamųjų teršalų, į aplinką patenkančių iš žemės ūkio, kiekį, nes visi žinome, kad pasaulio mastu turime pagaminti daugiau, o ne mažiau maisto. Tai turėsime padaryti naudodami mažiau išteklių, mažiau dirvožemio, mažiau vandens ir jausdami spaudimą dėl klimato kaitos. Mums reikia kuo geresnių mokslinių tyrimų; manau, kad jie turi būti finansuojami viešojo sektoriaus lėšomis, dalyvaujant ir privačiam sektoriui, kad mūsų ūkininkai ir maisto pramonės įmonės galėtų gaminti maistą taip, kad tai nekenktų klimatui.

Pirmininkas. – Dėkoju, poniam M. McGuinness, ir jūsų lankytojų grupei siunčiu šilčiausius sveikinimus.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pateikti tris trumpas pastabas dėl minėto pranešimo.

Pirma, kalbant apie klimato kaitą, žemės ūkis yra ne problema, o sprendimas.

Antra, mūsų moksliniai tyrimai apie klimato kaitą yra dar tik ankstyvajame etape, nepaisant to, kad žiniasklaida kartais sukuria priešingą įspūdį. Tirdami klimatą taip pat turėtume atsižvelgti į teorijas ir rezultatus, neatspindinčius vyraujančios nuomonės, ir juos tęsti.

Trečia, turėtume imtis visų būtinų ir tinkamų priemonių, kurioms nereikia papildomos biurokratijos, ir užtikrinti, kad šios priemonės būtų ekonomiškai veiksmingos. Pvz., Europos pamatinė direktyva dėl dirvožemio apsaugos duoda priešingus rezultatus, todėl norimų rezultatų nepasieksime.

Pranešimas: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, tikiuosi, kad visi balkone esantys lankytojai yra sužavėti! Turiu pasakyti, kad paprastai mums neleidžiama taip ilgai kalbėti, bet šie pranešimai, susiję su žemės ūkiu ir maisto gamyba, man ypač svarbūs.

Šis pranešimas apie tai, kaip mes sugebame išlaikyti ūkininkus vietovėse, kuriose žemė ir sąlygos yra ypač sudėtingos, nes žinome, kad ūkininkai geriausiai moka tvarkyti kraštovaizdį, bet jiems reikia pinigų, kad galėtų išgyventi tokiose vietovėse. Man susirūpinimą kelia tai, kad Europos Komisijos pasiūlyti aštuoni biofiziniai kriterijai juos priėmus gali būti pernelyg apribojantys. Turime atsižvelgti į skirtingas Europos Sąjungos šalių dirvožemio sąlygas. Mano šalyje, Airijoje, nerimaujama dėl to, kad jeigu taikysime šiuos kriterijus Atlanto regione, toje vietovėje gyvenantiems ūkininkams gali kilti problemų.

Norėčiau paprašyti Europos Komisijos ruošiant teisės akto tekstą atsižvelgti į šiuos nuogastavimus. Europos Komisija teigė, kad ūkininkai tvarko kraštovaizdį geriau ir pigiau negu tai galėtume padaryti bet koku kitu būdu, taigi užtikrinkime, kad tuose regionuose jie galėtų išgyventi.

Pranešimas: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės, nes manau, kad laisvos ir įperkamos plačiajuostės prieigos garantavimas visiems gyventojams – strateginis Europos Sąjungos prioritetasis.

Plačiau naudoti internetą reikšia plėsti ir ugdyti piliečių išraiškos laisvę, palaikant jų dalyvavimą demokratiname gyvenime ir leidžiant skleisti žinias ir naujoves. Norėčiau pabrėžti tai, kad plačiajuostės prieigos sklaida Europoje garantuotą didesnę informacijos laisvę. Kaip pažymėjo Eurostatas, negalima pamiršti, kad Europoje internetas tiekiamas dviem ar net trim skirtingomis spartomis. Italija (ypač kai kurie jos regionai), taip pat Graikija, Rumunija, Bulgarija ir Portugalija yra šiuo požiūriu mažiausiai išvystytos šalys.

Neatsitiktinai 2009 m. „Freedom House“ sudarytame žiniasklaidos laisvės indekse Italija sąrašė pateko tarp iš dalies laisvų šalių, ji kartu su Turkija atsidūrė paskutinėje vietoje iš Vakarų Europos šalių, ir 72 vietoje pasaulyje (kartu su Beninu ir Indija), virš kurių sąrašė – Tonga. Taip pat tikiuosi, kad dėl šių rezoliucijų ir minėtų principų Italijos vyriausybė nuspręs kuo skubiau investuoti 800 mln. EUR, kurie būtų skirti Italijos skaitmeninei atskirčiai nutraukti, kurios mažinimas, kaip teigiama Gianni Lettos, Italijos Ministrų tarybos sekretoriaus pavaduotojo, pareiškimė, šiuo metu nėra prioritetinis klausimas.

Norėčiau pabrėžti, kad Italijoje paslaugų kokybė neatitinka dabartinių poreikių ir kad vartotojų asociacijos metų metus skundėsi, kad prieigos kainos šioje šalyje yra vienos iš nekonkurencingiausių Europoje.

Pirmininkas. – Kitam kartui norėčiau jus informuoti, kad balsavimui paaiškinti skirta tik minutė.

Žodį suteikiu geriausiai mūsų šiandienos pranešėjai, poniam M. McGuinness.

Pranešimas: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, ačiū už patvirtinimą. Mūsų lankytojams turėčiau pasakyti, kad paprastai mes prašome tylos, bet manau, kad šiandien esame atlaidūs, ir dėkoju ponui J. Higginsui už suteiktą galimybę išsakyti savo nuomonę.

Apie tai jau kalbėjau ir manau, kad šis parlamentas vakar, aptardamas Salafranca Sánchez-Neyra pranešimą, nesuvokė tokio pasiūlymo parėmimo padarinių, kuriuos aš suvokiau. Man labiausiai nerimą kelia sprendimas atnaujinti dvišales derybas su Mercosur šalimis dviem skirtingais lygmenimis.

Pirma, iš anksto galima numatyti, kad bus atnaujintos pasaulinės prekybos derybos, o dvišalis susitarimas gali būti blogiau, negu PPO lygmens susitarimas. Antra, (ir šie du dalykai susiję), realiai nerimaujama, kad Europos Sąjungos žemės ūkis gali būti parduotas. Tai nėra vien tik mano nuogastavimai, paremti emocijomis: pati Europos Komisija teigė, kad jeigu tose derybose sudarysime susitarimą su Mercosur, Europos Sąjungos žemės ūkis gali patirti skaudžių padarinių. Labiausiai tai paliestų jautienos, paukštienos ir kiaulienos sektorius. Tuo remdamasi negalėčiau paremti šio pranešimo ir įspėju savo kolegas dėl jo padarinių.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: ES ir Kanados aukščiausiojo lygio susitikimas (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Pone Komisijos nary, vanduo – visų turtas, negali priklausyti tik keliems išrinktiesiems. Tai mes, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos Italijos „Vertybių Italijos“ delegacija, norėjome pasakyti kalbėdami apie 10 pakeitimą, kuriame prieštaraujama bet kokioms pastangoms privatizuoti vandens tiekimo sistemas, nes tai – viso ekonominio ir prekybos susitarimo dalis, ir priešingai, mes rėmėme Kanados bendruomenes, pasiryžusias sustabdyti vandens privatizavimą.

Italijos „Vertybių Italijos“ delegacija manė esant reikalinga balsuoti už šį tekstą, nes jis atspindi mūsų vertybes, vertybes, kurios skatina mus patvirtinti būtiną ir nepakeičiamą vandens naudojimo savybę – jį gali naudoti visi. Todėl norėčiau pakartoti, kad neseniai pasiūlėme ir pasirašėme peticiją dėl viešo referendumo dėl draudimo privatizuoti vandens tiekimo sistemas ir mūsų šalyje mus labai remia.

9. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, džiaugiuosi galėdamas jus informuoti, kad remiantis tarpparlamentinių sesijų tvarka, šiuo metu su darbo vizitu Europos Parlamente lankosi Maroko parlamento delegacija, vadovaujama parlamento pirmininko Abdelio Wahid Al-Radi, ir Maroko tarybos prezidentas Mohamed Sheikh Biadillah, šio vizito tikslas – inauguracinis jungtinio ES ir Maroko parlamentinio komiteto susitikimas. Taip pat norėčiau šiltai pasveikinti visus šios delegacijos narius. Šiam pirmajam jungtiniam mūsų asamblėjos ir vienos iš Magrebo šalių komitetui pirmininkauja Maroko parlamento Užsienio reikalų, nacionalinės gynybos ir islamo reikalų komiteto pirmininkė Mbarka Bouaida, ir Europos Parlamento narys A. Panzeri.

Europos Parlamentas džiaugiasi galėdamas teigti, kad ES ir Maroko santykiai yra puikūs, tai įrodo ir bendro dokumento, kuriame pripažįstama Maroko pažanga, priėmimas. Šis naujas dialogo pagrindas ir toliau stiprina Europos Parlamento ir Magrebo šalių delegacijų santykius ir leidžia praplėsti ES ir Maroko derybas bendrais rūpimais klausimais. Tikiu ir viliojusi, kad Europos Parlamente vykęs susitikimas buvo vaisingas ir kad jis labai padės suartinti du minėtus parlamentus.

10. Paaiškinimai dėl balsavimo (tęsinys)

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: bendras cianido kasybos technologijų draudimas Europos Sąjungoje (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Norėčiau, kad visoje Europos Sąjungoje būtų pratęstas cianido kasybos technologijų draudimas. Norėčiau, kad ateityje visiškai galėtume panaikinti tokias technologijas, kad užkirstume kelią kitoms didžiulėms gaivalinėms nelaimėms, per kurias įvairios toksinės medžiagos patenka į mūsų vandens šaltinius. Toks atvejis buvo Vengrijoje, kurioje prieš 10 metų Tisos upėje žuvo beveik visa gyvybė. Slovakiją taip pat palietė ši problema, netoli valstybės sienos įvykus nelaimingam atsitikimui, bet netolimoje ateityje Slovakija ketina atidaryti kasyklas, kuriose ta pati technologija būtų naudojama aukso gavybai. Šis ir panašūs klausimai – ne dviejų ES valstybių ginčai, bet mūsų bendras siekis turėti tvaresnę aplinkosaugos politiką. Todėl balsavau už ir norėčiau prisijungti prie šios priemonės rėmėjų.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, ketiname ir toliau drausti naudoti cianido kasybos technologijas, nes, kaip ką tik minėjo mano kolegos EP nariai, jos padarė ir toliau daro rimtą poveikį aplinkai ir kelia lemiamą pavojų žmonių ir gyvūnų sveikatai.

Balsuodami norėjome parodyti, kad Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos Italijos „Vertybių Italijos“ delegacija nori, jog Europa nesiderėtų dėl pagrindinių žmogaus laisvių, tokių kaip piliečių sveikatos

laisvė ir natūrali gamtinė aplinka, aukodama jas keleto sisteminių gamintojų ekonominių interesų vardan. Norėčiau pasakyti: kadangi kalbama apie aukso gavybos sistemas, o ne apie bulvių auginimą, valdytojų įmonės lengvai galėtų paskirti pakankamai ekonominių ir finansinių išteklių tyrimų technologijoms, atitinkančioms aplinkos ir sveikatos saugos reikalavimus.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Norėčiau padėkoti beveik 500 kolegų narių, vakar didele persvara balsavusių prieš cianido kasybos technologijų naudojimą. Žodis „cianidas“ – žodžio „mirtis“ sinonimas. Toks aiškus balsavimas ypač mums, rumunams, padarys didžiulę paslaugą. Vieni didžiausių pasaulyje gamtos laukų driekiasi Transilvanijoje. Ekspertų skaičiavimais, juose yra 300 tonų itin gryno urano, 800 tonų aukso ir 2 000 tonų sidabro, jau nekalbant apie didžiulius kitokių brangiųjų metalų ir elementų kiekius. Godžios vietinės ir tarptautinės mafijos gaujos klaidžioja aplink šiuos lobius, skleisdamos vis agresyvesnę propagandą, kupiną absurdiškiausio melo.

Cianido technologijų naudojimas galėtų sukelti didžiulę katastrofą, užnuodijančią aplinką, dėl jo galėtų sprogti keturi kalnai, būtų sunaikintos devynerios kapinės ir būtų sugriautos aštuonios krikščioniškos bažnyčios. Jau neminint 1 700 km romėniškų galerijų išnykimo ir romėniškos Alburno Didžiojo tvirtovės, archeologinės vertybės, UNESCO pripažintos unikalia pasaulinio kultūros paveldo vietoje, nušlavimo nuo žemės paviršiaus. Europai pakako ir vieno Černobylio, dar vieno jai nereikia.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Vakar balsavau prieš šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes tai padaryti manęs prašė vietos bendruomenės, kurios tokį draudimą laiko grėsme vietovės vystymuisi.

Tiesą sakant, manau, kad mano ir daugiau kaip 40 mano kolegų EP narių pasiūlytas pakeitimas, kuriame raginama atlikti tyrimą, kuriame būtų paaiškintas poveikis, būtų garbingas ir pagrįstas gestas. O čia reiškiama aistros tik žlugdo tam tikrų bendruomenių galimybę vystytis.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Kirgizija (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pone pirmininke, gal galėčiau jūsų paklausti, kodėl tiek daug narių privačiuose pokalbiuose leidžiama kalbėti garsiai ir nemandagiai, kitiems nariams tuo metu bandant kalbėti?

(Plojimai)

Aš susilaikiau balsuodamas dėl rezoliucijos dėl Kirgizijos. Prieš penkerius metus Kirgizijos žmonės susitelkė „Tulpių revoliucijai“, kovodami su korumpuotu režimu ir siekdami žmonėms geresnio gyvenimo. Į valdžią atėjusi K. Bakijevo vyriausybė, įvedė korumpuotą autoritarinį režimą ir, deja, nepateisino liaudies vilčių gyventi geriau. Naujoji vyriausybė sudaryta, deja, iš K. Bakijevo artimų draugų ir netikima, kad ji šio regiono gyventojams sukurs naują gyvenimą.

Remiu savo kolegas socialistus iš to regiono Tarptautinio darbininkų komiteto, kurie reikalauja naujo parlamento rinkimų, bet aiškiai pareiškia, kad niekas nepasikeis, nebent darbininkai ir kaimo liaudis turės savo kandidatų ir nepriklausomą darbininkų klasės partiją, kuri panaikintų pastarųjų 20 metų baisius privatizavimo atvejus, drąsiai imtųsi neoliberalaus kapitalizmo ir pradėtų tikrus demokratinius pokyčius, įsteigtų naujas institucijas, kurias kontroliuotų darbo žmonės, ir iš tiesų planuotų ekonomiką ir įkurtų Centrinės Azijos socialistų federaciją.

Pranešimas: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Labai džiugu, kad šitas dokumentas buvo priimtas didžiąja balsų dauguma, t. y. jam nebuvo beveik jokios opozicijos. Ir tai yra savaiame suprantama, kadangi sveikata mus liečia, kiekvieną iš mūsų ir mūsų artimuosius. Ir sveikinu Europos Parlamentą ir visus Europos Sąjungos piliečius, taip pat pranešėją, kad šiandien buvo priimti tokie sprendimai, kurie turėtų pastūmėti prie dar konkretesnių ir kryptingesnių veiksmų, siekiant ne tik gydyti vėžinius susirgimus, bet ir užtikrinti vėžinių susirgimų prevenciją. Deja, prognozės vėžinių susirgimų srityje yra iš tiesų labai gąsdinančios, ir mes turime sutelkti savo jėgas tam, kad įveiktume jas.

Balsavau už šio dokumento priėmimą, nes tikiu, kad integralus požiūris į vėžinius susirgimus bei kova su jais turėtų būti laikoma itin svarbia tiek Europos Bendrijos, tiek valstybių narių sveikatos strategijos dalimi. Būtinai kolektyvinis ir koordinuotas valstybių narių darbas tam, kad sumažintume riziką vėžinių susirgimų srityje.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pranešime dėl kovos su vėžiu priemonių kalbama apie prevencijos svarbą kovojant su šia liga.

Žinome, kad anksti diagnozavus šią ligą, labiau tikėtina, jog gydymas bus sėkmingas. Kai kurių vėžio rūšių paplitimą galima numatyti pagal genetinį polinkį, gyvenimo būdą ir t. t. Dėl to, mano nuomone, išsamesnė patikra galėtų būti pirmasis veiksmingas ir greitas žingsnis, užkertantis kelią daugeliui mirties atvejų. Kitas svarbus žingsnis būtų sėkmingų gydymo metodų perdavimas kitoms Europos Sąjungos šalims ir jų platinimas tose šalyse, įskaitant centrus, turinčius mažiau vėžio gydymo patirties, kad būtų teikiamas veiksmingesnis gydymas.

Tačiau bet kuriuo atveju, turime pritarti A. Peterle atliktam darbui tikėdamiesi, kad ES imsis platesnių priemonių kovodama su šia liga.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti už Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, o ypač pranešėjo A. Peterle, atliktą darbą. Toks partnerystės vystymas kovojant su vėžiu, tokiu jautriu klausimu, kurį mes sprendžiame, daro garbę visam Europos Parlamentui.

Remiantis Pasaulinės sveikatos organizacijos duomenimis, per metus apie 2 mln. Europos piliečių miršta nuo auglių ir apie 10 proc. šių atvejų augliai susiformuoja dėl kancerogenų poveikio darbe. Esu įsitikinęs, kad siekiant iki 2020 m. 15 proc. sumažinti naujų susirgimų skaičių taip pat reikėtų imtis bendrų veiksmų su valstybėmis narėmis. Europa turi parodyti, kad ir šioje srityje ji vieninga. Mano nuomone, 66 straipsnis, kuris garantuoja vaistų prieinamumą visiems ir visose šalyse esantiems asmenims, yra reakcija į šį pagrindinį principą.

Pone pirmininke, todėl balsavau už šį pranešimą.

Pranešimas: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Ponios ir ponai, pastaruosius keletą metų informacinės ir ryšių technologijos labai sparčiai vystėsi. Reikšmingas informacinių ir ryšių technologijų sektoriaus vystymasis ir jo rezultatai prisidėjo prie kitų, anksčiau nesivysčiusių sektorių, tokių kaip mechatronikos, nanotechnologijų, kontrolės ir matavimo technologijų, augimo. Todėl turėtų būti pritarta Europos Komisijos iniciatyvai naudoti informacines ir ryšių technologijas, siekiant ES 2020 m. tikslų. Palankiai vertinu tai, kad mes priėmėme šią programą ir džiaugiuosi, kad ir aš už ją galėčiau balsuoti. Mums būtina iki 2020 m. pasiekti tai, ką planuojame, t. y., sumažinti išmetamo anglies dioksido kiekį ir padidinti energijos vartojimo efektyvumą. Informacinių ir ryšių technologijų sektorius gali būti strategiškai svarbus vykdant Europos Sąjungos energijos taupymo programą ir didinant Europos Sąjungos pramonės konkurencingumą. Tačiau norint tai pasiekti, kuo skubiau reikalinga parama matavimo prietaisams standartizuoti, tyrimų projektams pradėti ir priemonių, skirtų sumažinti vartojimą ir pagerinti gamybą bei paslaugų teikimo valdymą, paketui priimti.

Pranešimas: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Pone pirmininke, balsavau už ir remiu vertingą, V. Prodi pristatytą pranešimą, atliktą užbaigiant svarbų Europos Komisijos padarytą darbą.

Atstovauju pietų Italijai, esančiai pietinėje Europos dalyje, Viduržemio jūros baseine. Mūsų žmonės tikėjo mumis ir nusipelno neatsidurti tokioje padėtyje, kai būtų nepasiruošę klimato kaitos poveikiui mūsų regionuose ir mūsų kaimo vietovėje, kurioje pragyvenimui daugiausia užsidirbama iš žemės ūkio, žvejybos ir turizmo, ir kurią daugiausia sudaro pažeidžiamesnės bendruomenės ir socialinės grupės.

Taigi manau, kad pagrindinis dalykas – įvairių valstybių narių vienybė įvairiose srityse, ypač reaguojant į šią naują strategiją, kurią šiuo metu pradėdame įgyvendinti. Aišku, kalbėti esant tokiam sąmyšiui labai sudėtinga, bet kuriuo atveju, jau baigiu. Pritariu, kad reikia įgyvendinti Solidarumo fondo priemonę, kaip papildomą paramą greitai ir veiksmingai reaguoti į klimato kaitos poveikį, dėl šios priemonės esu įgaliota kalbėti Europos liaudies partijos (Krikščionių demokratų) vardu. Kalbėti tikrai neįmanoma.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pone pirmininke, pritariu Europos Komisijos baltajai knygai ir pono V. Prodi pranešimui. Manau, kad tokios baltosios knygos ypač reikia pasibaigus Kopenhagos deryboms dėl klimato kaitos. Rezultatų, kurie pasiekti Kopenhagoje, neabejotinai nepakanka. Neprivalomas dokumentas, dėl kurio susitarta Kopenhagoje, kuriuo siekiama išlaikyti temperatūros augimo apribojimą iki +2°C, vis tiek Europai reikštų atsilimą, pasižymintį kraštutiniais regionų klimato pokyčiais.

Turime skirti dėmesio tam, kaip gaminame savo energiją. Turime labiau stengtis siekdami sukurti realią bendrą energetikos politiką. Turime remti nedarančių žalos aplinkai technologijų mokslinius tyrimus, tačiau taip pat turime sukurti aiškius politikos pagrindus, kaip į mūsų ekonomikas įdiegti atsinaujinančiosios energijos technologijas ir kaip jas integruoti.

Tikiuosi, kad ši baltoji knyga pastūmės ES tinkama linkme ir bus imamasi apčiuopiamų politinių veiksmų.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pone pirmininke, remiu pasiūlymą, kurį šiandien pateikė V. Prodi. Tačiau šio pranešimo pakeitimas, kurį pasiūlė Europos liaudies partijos frakcija (Krikščionys demokratai), o pirmiausia R. Seeber, ir kuris, deja, buvo priimtas per plenarinį posėdį, man atrodo labiau abejotinas. Man neduoda ramybės tai, kad konservatoriai šį metodą naudoja norėdami slapta iš naujo įvesti branduolinės energijos naudojimą. Mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių energijos šaltinių naudojimo skatinimas – gerai žinomas argumentas, kurį naudoja branduolinės energijos lobistai. Norėčiau pabrėžti tai, kad V. Prodi pranešimas aiškiai krypta kita linkme. Kaip austras, branduolinės energijos nelaikau atsinaujinančiąja energija. Man labai svarbu aiškiai pareikšti, kad šiandien nebalsavau už šį paragrafą.

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

11. Iškilmingas posėdis

Pirmininkas. – Pone pirmininke, Ekscelencijos, mieli kolegos, brangūs draugai, man didelė garbė pasveikinti atvykus į Europos Parlamentą 47-ąją Jungtinių Valstijų viceprezidentą, poną Josephą Bideną.

(Plojimai)

Ponas viceprezidentas J. Bidenas daugelį metų buvo pagrindinė Amerikos politinė figūra ir šio Parlamento kolegų draugas. Pirmą kartą į JAV Senatą jis išrinktas 1972 m., būdamas vienas iš jauniausių savo šalies istorijoje senatorių. Iki tol, kol 2008 m. lapkričio mėn. tapo Jungtinių Valstijų viceprezidentu, į Senatą jis buvo išrinktas šešis kartus.

Buvęs Senato užsienio reikalų komiteto ir Teismų komiteto pirmininkas žinomas dėl savo atvirų kalbų, kuriomis kartais siekia apginti tuo metu nepopuliarius motyvus. Jis formuoja nuomonę, o ne vadovaujasi kitų nuomonėmis. Tai viena iš priežasčių, dėl kurių šiandien jūsų, pone viceprezidente, kalba Europos Parlamente yra tokia svarbi, tokia lemtinga mums visiems. Norėčiau dar kartą jums padėkoti už labai šiltą pakvietimą ir labai konstruktyvias ir vaisingas diskusijas Vašingtone praėjusį trečiadienį.

Mieli kolegos, šiandienos daugiašaliame, daugiapoliame pasaulyje Europa ir Amerika gali ir turėtų dirbti drauge kaip partnerės, siekdamos stabilumo pasaulyje ir šviesių vertybių, kuriomis mes tikime. Pono viceprezidento J. Bideno šiandienos vizitas į Europos Sąjungą rodo tokį pasiryžimą.

Be stiprios ir veiksmingos transatlantinės Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos, kaip lygių partnerių, partnerystės negalime rasti ilgalaikių sprendimų problemoms, su kuriomis susiduriame šiandien, spręsti (klimato kaita, energetinis saugumas, ekonomikos krizė, kurios visi vis dar esame krečiami, terorizmas arba žmogaus teisių skatinimas, laisvosios prekybos gynimas ir pasaulinio valdymo gerinimas).

Mieli kolegos, prieš 25 metus, beveik tą pačią dieną, 1985 m. gegužės 8 d., prezidentas Ronaldas Reaganas kreipėsi į šį Parlamentą. Tai buvo paskutinis ir iki šiol vienintelis kartas, kai JAV prezidentas kalbėjo demokratiniu būdu išrinktiems Europos gyventojų atstovams. Pone viceprezidente, jūsų buvimas šiame Parlamente šiandien – to dviejų mūsų žemynų dialogo aukščiausiuoju lygmeniu atnaujinimo simbolis.

Čia, Europoje, mes turime naują sutartį, kuri mums, esantiems Europos Parlamente, suteikia naujos jėgos ir galimybę veikti ir kuri yra tokia svarbi visai Europos Sąjungai. Amerikoje, praėjus metams nuo prezidento B. Obamos valdymo pradžios, pasaulis turi naujų vilčių. Pone viceprezidente, laikas, kada jūs kreipiatės į EP, negalėtų būti geresnis.

Pone viceprezidente, labai malonu šią popietę pasveikinti jus atvykus čia, į Europos Parlamentą. Žodis suteikiamas jums.

(Plojimai)

Joe Biden, Jungtinių Amerikos Valstijų viceprezidentas. – Pone pirmininke, dėkoju už šį pasveikinimą. Buvo malonu priimti jus Vašingtone ir Baltuosiuose rūmuose ir didelė garbė (ir, galėčiau pridurti, privilegija) galėti kreiptis į tokią garbingą instituciją.

Buvau parlamento, kurį iš viso sudarė tik 435 nariai, narys, taigi čia kalbėti netgi didesnė garbė. Prisimenu prezidento R. Reagano kalbą, kurią jis čia pasakė 1985 m., ir pacitavo airių poetą Williamą Butlerį Yeatsą,

kuris savo eileraštyje, pavadintame „1916 Velykų sekmadienis“, kalbėjo apie savo šalį Airiją: „Viskas pasikeitė, visai pasikeitė, užgimė baisus grožis“. Nuo 1985 m. daug kas pasikeitė, daug kas pasikeitė, baisus grožis iš tiesų užgimė.

Kaip jau žinote, ponios ir ponai, man ne tik malonu antrą kartą sugrįžti čia, į Briuselį, kaip viceprezidentui, kaip tikriausiai žinote, kai kurie Amerikos politikai ir žurnalistai Vašingtoną vadina laisvojo pasaulio sostine. Bet man atrodo, kad šiame mieste, kuris didžiuojasi savo tūkstančio metų istorija, ir kuris yra Belgijos sostinė, Europos Sąjungos gimtinė ir miestas, kuriame įsikūrusi NATO būstinė, šis miestas turi savo teisėtą pretenziją į tokį pavadinimą. Kaip 36 metų teisės leidėjo patirtį mūsų parlamente įgijęs narys, labai didžiuojusi galėdamas kreiptis į Europos Parlamentą.

Mes su prezidentu B. Obama buvome pirmieji per 50 metų Amerikos kandidatai į prezidento postą, į Baltuosius rūmus patekę iš teisėkūros institucijų, taigi mes abu patekome į prezidento institucijos postus, ir labai vertiname jūsų čia, Europos demokratijos tvirtovėje, atliekamą darbą. Kartu su mano buvusiais kolegomis iš Jungtinių Valstijų Kongreso, jūs ir aš atstovaujame daugiau kaip 800 mln. gyventojų. Sustokite ir pagalvokite apie tai akimirka.

Dvi išrinktos institucijos, kurios rengia įstatymus beveik aštuntadaliui planetos gyventojų: tai tikrai nepaprasta. Dabar, pagal Lisabonos sutartį gavote didesnius įgaliojimus ir didesnę atsakomybę, kuri atiteko kartu su didesne įtaka, ir mes tai vertiname palankiai. Vertiname palankiai, nes mums, Jungtinėms Valstijoms, reikia stiprių sąjungininkų ir sąjungų, kurios mums padėtų spręsti XXI a. problemas, dauguma iš kurių yra tos pačios, kaip ir praėjusio amžiaus problemos, bet taip pat turime daug kitų problemų.

Leiskite išdėstyti kaip galima aiškiau. B. Obamos ir J. Bideno administracija neturi abejonių dėl būtinybės remti gyvybingą Europos Sąjungą, ir ją ryžtingai remia. Manome, kad tai absoliučiai būtina Amerikos klestėjimui ir ilgalaikiam saugumui. Taigi dėl to neabejokite.

Visus tuos metus pirmininkaudamas Jungtinių Valstijų Senato užsienio santykių komitetui, turėjau galimybę susitikti su daugeliu Europos įstatymų leidėjų iš nacionalinių teisėkūros institucijų, įskaitant ir kai kuriuos iš jūsų, esančių šiandieną šioje salėje. Taigi, po visų tų metų, vertinu tai, koks svarbus žingsnis buvo sukurti vienintelį visame pasaulyje daugiatautį parlamentą, renkamą remiantis visuotine rinkimų teise. Kiek daug pokyčių įvyko.

Džiaugiuosi, kad vykdydami Transatlantinį teisės aktų leidėjų dialogą, kuriate tvirtus santykius su Jungtinių Valstijų Kongresu, ir tikiuosi, kad biuras, kurį praėjusį mėnesį atidarėte Vašingtone, tuos ryšius sustiprins.

Žmonės, šią savaitę, prieš 65 metus, mažiau negu 200 km į pietus nuo čia nacių lyderiai pasirašė besąlyginės kapituliacijos aktą, kuriuo Europoje buvo nutrauktas Antrasis pasaulinis karas. Kitą dieną Taimso ir Pikadili aikštėse imta švęsti, žmonių minios džiaugsmingai šoko Eliziejaus laukuose ir viso suartėjusio pasaulio miestų aikštėse. Čia, Briuselyje, per padėkos pamaldas tikintieji giedojo D. Britanijos, Belgijos ir Jungtinių Valstijų nacionalinius himnus. Tą džiaugsmingą dieną, 1945 m. gegužės 8-ąją, šis žemynas skendėjo griuvėsiuose, per mažiau kaip 30 metų jis buvo nuniokotas dviejų karų. Tą akimirka taiki ir vieninga Europa, Europos Parlamentas visiems, kas gyvas, būtų atrodžiusi tikra svajonė. Tačiau jūsų piliečių ir valstybės veikėjų, tokių kaip Paul-Henri Spaako, kurio garbei pavadinta ši didinga salė, Roberto Schumano ir Jeano Monnet, kurio vizija, lėmė parlamento atsiradimą ir jam pelnė prezidento Lyndono Johnsono medalį už laisvę, dėka, mes susirinkome šioje salėje. Štai jūs čia susirinkote.

Tai, kas prasidėjo kaip paprastas pusės tuzino tautų paktas, kuriuo siekta sukurti bendrą anglies ir plieno rinką, išaugo į ekonomiką ir politiką gaminančią jėgainę. Bendriją, skirtą laisvam mąstymui, laisvam judėjimui ir laisvajai verslininkystei. Europą, kurią vienas istorikas pavadino „ne tiek vieta, kiek idėja“. Esu čia, kad dar kartą patvirtinčiau, kad mes su prezidentu B. Obama tikime šia idėja ir geresniu pasauliu bei geresne Europa, padėjusia šią idėją sukurti. Europa, kurioje visos valstybės narės naudojasi derybų dėl prekybos susitarimų teikiama nauda ir vieningai kovoja su aplinkos būklės blogėjimu; Europa, remiančia kultūros ir politikos vertybes, kuriomis mano šalis dalijasi su jumis visais. Visa Europa, laisva Europa, taikiai gyvuojančia Europa.

(Plojimai)

Kaip kiek daugiau nei prieš metus Prahoje teigė prezidentas B. Obama, stipri Europa – stipresnė Jungtinių Valstijų partnerė, o mums reikia stiprių partnerių. Dėl to darysime viską, ką galime, kad paremtume šį nuostabų jūsų siekį. Nes pastarieji 65 metai parodė, kad amerikiečiams ir europiečiams sutelkus savo jėgas bendram tikslui, beveik nėra dalykų, kurių negalėtume įvykdyti. Kartu, įgyvendindami G. Marshallo planą, atstatėme Europą ir padarėme galbūt didžiausią investiciją žmonijos istorijoje. Kartu sukūrėme tvirčiausią pasaulyje saugumo aljansą – NATO, ir karinę bei politinę jėgą, kuri sujungė Ameriką ir Europą, ir per kelis

vėlesnius dešimtmečius dar labiau mus suartino. Kartu sukūrėme geriausias prekybos santykius pasaulio istorijoje, kurių apimtys siekia apie 40 proc. pasaulio prekybos apimčių, ir padeda pranešti apie nematyto klestėjimo laikotarpį ir technologines naujoves. Kartu teikėme pagalbą ir viltį nuo humanitarinių katastrofų nukentėjusiems žmonėms daugiau vietovių, negu galėčiau išvardyti, nuo Vakarų Balkanų iki Kongo, iki šiandieną tebetęsiamo mūsų darbo Haiityje.

Tiems skeptikams, kurie, nepaisant visų šių laimėjimų, vis dar abejoja transatlantinių santykių padėtimi arba mano šalies požiūriu į suvienytą Europą, atsakysiu: netgi jeigu Jungtinės Valstijos ir visos tautos, kurioms atstovaujate, nebūtų suvienytos tų pačių vertybių ir bendro milijonų mūsų piliečių, įskaitant ir mane patį, palikimo, jau vien mūsų pasauliniai interesai mus nenumaldomai sietų.

Šiandien mano šalies ir Europos santykiai yra tokie tvirti ir svarbūs mums visiems, kaip ir iki šiol. Šis šimtmetis atnešė naujų išbandymų, ne mažiau pavojingų, negu ankstesni, XX a. patirti sunkumai, ir kartu, kartu juos vieną po kito, pasitinkame. Jie sudėtingi, dėl jų išsiskirs nuomonės, bet mes juos pasitinkame kartu. Klimato kaita – viena iš didžiausių grėsmių, su kuriomis susiduria mūsų planeta. Jungtinės Valstijos ir Europa dirba kartu, siekdamos užtikrinti, kad visos valstybės, o ypač didžiosios, padėtų ieškoti pasaulinio sprendimo. Mes visos laukėme ir žengėme svarbų žingsnį pirmyn Kopenhagoje. Dabar turime mažinti išmetamų dujų kiekį, teikti numatytą finansavimą ir užtikrinti skaidrumą, kaip reikalauta tame susitarime, ir turime padėti pažeidžiamiausioms tautoms, nuo šiaurinės Arkties iki Ramiojo vandenyno salų, išpranašavusioms šią grėsmingai artėjančią krizę.

Neramiuose Afganistane ir Pakistane dirbame kartu, kad sužlugdytume, išardytume ir įveiktume Al-Qaedaos ir Talibano kovotojus ir išmokytume Afganistano armiją ir policijos pajėgas, kad ilgainiui jų vyriausybė galėtų apsaugoti savo žmones ir nebūtų nekeltų grėsmės kaimynams. Siekdamos, kad Afganistanas būtų pajėgus valdyti, Jungtinės Valstijos, Europos Sąjunga ir jos valstybės narės naudoja svarbius finansinius ir civilinius išteklius. Nors palaikyti šias svarbias misijas ne visada buvo populiaru, visi žinote – ir aš žinau – tai daryti būtina. Kaip lyderiai esame įpareigoti įrodyti savo gyventojams, kad tai būtina mūsų bendram saugumui – nors, patikėkite manimi, kaip pastaruosius 38 metus valdžioje buvęs politikas, suprantu, kad tai nelengva. Galiu jus patikinti, kad mano šalyje tai taip pat nepopuliaru, kaip ir bet kurio iš jūsų šalyje.

Tai viena iš priežasčių, kodėl Jungtinės Valstijos ir Europa palaiko viena kitą, siekdamos užkirsti kelią Iranui įsigyti branduolinius ginklus: įvykiui, kuris keltų grėsmę piliečiams ir Irano kaimynams, įskaitant kai kuriuos mūsų artimiausius sąjungininkus. Kartu mes pradėjome beprecedentį susitarimą su Irano lyderiais kelią, ir, ponios ir ponai,

(Plojimai)

nepaisant to, ką galvojo kai kurie skeptikai, prezidentas turėjo galvoje tai, ką jis sakė: kad mes ištiesime ranką bet kuriai šaliai, atgnaužusiai savo kumštį. Šios administracijos darbo pradžioje prezidentas B. Obama teigė, kad esame pasiruošę spręsti klausimus su Iranu remdamiesi abipusiu interesu ir pagarba. Su savo sąjungininkais aiškiai pareiškėme Irano lyderiams, kaip jie galėtų pradėti atkurti tarptautinės bendruomenės pasitikėjimą, įskaitant priegios prie jų anksčiau nepripažintų sodrinimo įrenginių suteikimą ir apsikeitimą kurui skirtu mažai įsodrintu uranu, kuriuo varomas mokslinių tyrimų reaktorius. Tačiau, kaip dabar stebėjo ir matė pasaulis, Irano lyderiai atmetė mūsų bendras garbingas pastangas ir toliau tęsia veiksmus, keliančius grėsmę regiono stabilumui. Pasakysiu kategoriškai: Irano branduoline programa šiukščiau pažeidžiami jo įsipareigojimai, nustatyti Sutartyje dėl branduolinio ginklo neplatavimo ir ja rizikuojama sukelti Artimųjų Rytų branduolinio ginklavimosi varžybas. Argi nebūtų ironiška – argi nebūtų – jeigu, kritus „geležinei uždangai“ ir sumažėjus abipusės supervalstybių destrukcijos grėsmėms, kai kuriuose nestabiliausiuose pasaulio vietose prasidėtų naujos ginklavimosi varžybos. Tai būtų ironija, kurios mūsų vaikai, anūikai ir proanūikai neatleistų mums, mano požiūriu, už tai, kad leidome įvykiams pakrypti į blogąją pusę.

Be to, Irano vadovybė remia terorizmo organizacijas, ir ta parama nemažėja, ir ši vadovybė ir toliau nesąžiningai persekioja savo piliečius, taikiai išėjusius į gatves ieškoti teisingumo: tai visų vyriausybių pareigos išdavystė, turint omenyje tai, ką jie privalo daryti dėl savo piliečių. Teheranas turi pasirinkti: tvirtai laikytis tarptautinių normų ir vėl prisijungti prie atsakingų tautų bendruomenės – to mes tikimės – arba susidurti su tolesniais padariniais ir didėjančia izoliacija.

Matydami, kokią grėsmę Iranas kelia, prisiimame atsakomybę už mūsų sąjungininkų saugumą. Todėl dislokavome laipsniškai vykdomą pritaikytą raketinės gynybos programą: kad atbaidytume ir apgintume šį žemyną nuo raketų atakų.

(Plojimai)

Ponios ir ponai, mes taip pat dirbame kartu NATO, siekdami pasirengti įvairioms būsimoms saugumui kilsiančioms grėsmėms, įskaitant energetikos ir elektroninį saugumą, ir toliau remiame glaudų NATO ir ES bendradarbiavimą saugumo srityje.

Praėjusiais metais Jungtinės Valstijos ir Europa skubiai ir ryžtingai sureagavo, kai pasaulis labiau nei bet kada po Didžiosios depresijos laikų susvyravo dėl finansų krizės. Tai padarydami, mes bendrai padėjome užkirsti kelią tam, ką žmonės pranašavo – visiškam pasaulio ekonomikos žlugimui. Šiandien mes su prezidentu B. Obama atidžiai stebime Graikijos ekonomikos ir finansų krizę ir Europos Sąjungos pastangas ją įveikti. Palankiai vertiname paramos paketą, kurį Europa svarsto kartu su Tarptautiniu valiutos fondu, ir mes paremsime – tiesiogiai ir per TVF – jūsų pastangas gelbėti Graikiją.

Šie pavyzdžiai ir daugelis kitų, kuriuos galėjau paminėti, rodo, kodėl Europa ir toliau yra ne tik didžiausia Amerikos prekybos partnerė, bet ir mūsų svarbiausia sąjungininkė.

Ponios ir ponai, daugiau kaip prieš šešis dešimtmečius, šią savaitę, mūsų pirmtakai susirinko, kad pradėtų kurti institucijas, kurios turėjo užtikrinti, kad tamsiausi XX a. puslapiai nebūtų pakartoti per likusius to amžiaus metus arba XXI a. Šios institucijos – ši institucija – turėjo didelį pasisekimą, bet dabar turime pasiryžti įveikti šio naujojo amžiaus sunkumus, kuriuos paminėjau pradžioje.

Pasaulis pasikeitė. Jis visiškai pasikeitė. Užgimė baisus grožis. Galbūt sudėtingiausia grėsmė, su kuria šiandien susiduriame, yra grėsmė, kurią mūsų piliečiams kelia nevalstybiniai veikėjai ir itin ekstremistai, ypač jeigu – saugok, Dieve, – tie itin ekstremistai galėtų prisiliesti prie kokių nors masinio naikinimo ginklų. Nelaimės nepaiso sienų – jokių. Nė viena tauta, nesvarbu, kokia stipri arba turtinga, kokia organizuota arba ką galinti ji bebūtų, ji negali susidoroti su šia grėsme viena. Ją galima sėkmingai suvaldyti tik tokiu atveju, jeigu veiksime kartu, būtent tai ir turime padaryti.

Lisabonos sutartyje šiam Parlamentui suteikti nauji įgaliojimai jums suteikė svarbesnį vaidmenį toje kovoje ir didesnę būtinybę valdyti atsakomybę. JAV vyriausybė ir šis Parlamentas kovojo dėl to, kaip geriausiai apsaugoti piliečius nenusileidžiant pagrindinėms teisėms, kuriomis remiantis suformuotos visos mūsų visuomenės. Esu visiškai tikras, kad turime – ir galime – apginti savo piliečius ir išsaugoti savo laisves.

Nuo to laiko, kai praėjusiais metais stojome į tarnybą, mes su prezidentu B. Obama vadovavomės savo Konstitucijos imperatyvu siekti didesnės santaikos. Todėl oficialiai nutraukėme apklausas, kurios davė nedaug rezultatų, ir kurių negalėjome švaria sąžine tęsti.

(Plojimai)

Liepėme uždaryti Gvantanamo įlankos sulaikymo centrą, kuris buvo tapęs neteisingumo ir didėjančio teroristų šauksmo ženklu.

(Plojimai)

Ir mes vertiname paramą – dėl kurios jums buvo sunku apsispręsti – kurią tiek daug jūsų stengdamiesi suteikėte.

Mes tai padarėme, nes, kaip ir jūs, mes su prezidentu B. Obama atmetame klaidingą saugumo arba mūsų idealų pasirinkimą. Tikime, kad tik mūsų principų laikymasis padaro mus stipresnius ir kad jų kompromitavimas iš tiesų kenkia mūsų pastangoms stipriau kovoti su inirtingu ekstremizmu. Nes koks jų tikslas? Jų tikslas – pakeisti tai, ką mes branginame – pakeisti mūsų elgesį. Praėjus aštuonioms dienoms po rugsėjo 11-osios išpuolių, tūkstančių universiteto studentų grupei savo šalyje pasakiau, kad jie negali leisti rugsėjo 11-osios tragedijai nutraukti mūsų gyvenimo būdo, nes būtent to teroristai siekė. Taip pat jiems pasakiau, kad veikdama viena, Amerika negali laimėti šios kovos.

Tie žodžiai ne tik atitiko to meto mąstymą, bet manau, kad pasirodė esantys teisingi – ir šiandien jie yra ne ką mažiau teisingi. Šiai auditorijai nereikia kalbėti apie tradiciją, kuria Europa gali didžiuotis, pagal kurią piliečiai apsaugomi nuo valdžios kėsಿನimosi į jų privatumą – išipareigojimą, pagrįstą visiems žmonėms būdingu prigimtiniu orumu. Mes tai vadiname neatimamomis teisėmis. Įrašėme jas į savo Konstituciją, ir Amerikos išipareigojimas gerbti privatumą taip pat yra gilus – toks gilus, kaip jūsų. Ketvirtojoje mūsų Konstitucijos pataisoje numatyta, kad asmenys saugomi nuo nepagrįstų valstybės atliekamų kratų ir turto arešto, šią nuostatą vienas mūsų žymus teisininkas kartą pavadino „teise būti paliktam ramybėje“. Jungtinių Valstijų Aukščiausiasis teismas aiškiai pareiškė, kad privatumas – Konstitucijos ginama viena iš pagrindinių teisių. Kaip ir ES, Aukščiausiasis teismas apibūdino šią teisę kaip žmogaus orumo dalyką.

Asmeniškai aš per 36 savo karjeros metus gyniau teisę į privatų gyvenimą. Kiekvienais metais Jungtinių Valstijų Senate organizacijos vertina piliečių laisvėms daugiausia dėmesio skyrusius asmenis, ir kiekvienais metais aš, o vėliau prezidentas B. Obama, būname vienas iš keturių pasirinktų asmenų. Priežastis, dėl kurios apie tai jums pasakojau, esu ne aš, o mūsų administracijos atsidavimas asmens teisėms. Pakeisti tai dabar reikštų, kad viskas, ką pastaruosius 37 metus sakiau, už ką savo šalyje kovoju, būtų melas. Vadovaudamas Senato teismų komitetui, kuris yra atsakingas už prezidento iškeltų teisėjų kandidatūrų patvirtinimą, kaip jau sakiau, buvau nuolat įvertinamas kaip vienas iš ištikimiausių pilietinių teisių gynėjų, ir prieš nusprenddamas, ar teisėjai gali dirbti teisme, pirmiausia išsiaiškinu jų nuomonę apie teisę į privatų gyvenimą.

Mes su prezidentu B. Obama taip pat tikime, kad valdžios svarbiausia, pagrindinė ir rimčiausia pareiga yra apsaugoti savo piliečius – piliečius, kuriems ji dirba – ir jų teises. Prezidentas B. Obama yra sakęs, kad mūsų šalies saugumo išsaugojimas – pirmasis dalykas, apie kurį jis pagalvoja atsibudęs rytą ir paskutinis dalykas, apie kurį jis pagalvoja prieš eidamas miegoti vakare. Manau, kad taip savo vaidmenį supranta visi pasaulio lyderiai. Beje, ne mažiau neatimama teisė, negu teisė į privatų gyvenimą, yra ir fizinis saugumas. Valdžia, kuri atsižada savo pareigos užtikrinti savo piliečių saugumą, pažeidžia jų teises ne mažiau, negu valdžia, kuri priverčia nutilti disidentus arba kuri įkalina apkaltintus nusikaltėlius be teismo proceso.

Taigi žmonės, netgi mums susirinkus šiandien, mūsų priešai naudoja visas priemones, kurias tik gali surinkti, kad įvykdytų naujus ir niokojančius išpuolius, tokius kaip Niujorke, Londone, Madride ir daugelyje kitų pasaulio vietų įvykdyti išpuoliai. Kad juos sustabdytume, turime naudoti visas įmanomas teisėtas priemones – teisėsaugą, karinės žvalgybos technologijas – kurios yra suderinamos su mūsų įstatymais ir vertybėmis. Kovoju daugeliu frontų, pradedant drąsiais vyrais ir moterimis, tarnaujančiais mūsų armijose užsienyje, baigiant kantriais ir nenuilstančiais teisėsaugos specialistais, tiriančiais sudėtingų ir įtartinų finansinių tinklų veiklą.

Dar šią savaitę mūsų muitinės ir sienos apsaugos agentūra, naudodamasi informacijos apie keleivius duomenimis, sulaikė įtariamąjį, ketinusį susprogdinti Niujorko Taimso aikštę, kuris buvo sulaikytas, kai bandė pabėgti iš šalies. Mums gyvybiškai svarbu išsaugoti visas mums įstatymo suteiktas galimybes, kad sustabdytume tokius išpuolius. Dėl to manome, kad terorizmo finansavimo sekimo programa yra labai svarbi mūsų ir visos Europos saugumui – o tai tikėjotės išgirsti iš manęs. Ši programa suteikė svarbias kovai su terorizmu skirtų tyrimų gaires abiejose Atlanto pusėse, padėjo sužlugdyti sąmokslus ir galiausiai išgelbėti gyvybes. Programoje numatytas atleidimas iš darbo, kuris užtikrina, kad asmens duomenys bus gerbiami ir naudojami tik kovai su terorizmu. Tačiau aš jūsų nekaltinu, kad jūs tuo abejojate. Mes suprantame jūsų nuogaštavimą. Dėl to dirbame kartu, kad tai išspręstume, ir esu visiškai tikras, kad sėkmingai galėsime naudotis priemone ir garantuoti privatumą. Svarbu, kad tai padarytume, ir svarbu, kad tai padarytume kuo greičiau.

Kaip buvęs Jungtinių Valstijų senatorius taip pat žinau, kaip sunku gali būti daryti sunkius pasirinkimus, būtinus pasaulio problemoms spręsti, ir išlikti ištikimiems savo vietos vertybėms. Manau, kad jūs visi tai patiriate kas kartą balsuodami šiame Parlamente. Kuo ilgiau neturime susitarimo dėl terorizmo finansavimo sekimo programos, tuo didesnis teroristinių išpuolių, kuriems galėtų būti užkirstas kelias, pavojus. Kaip lyderiai, mes kartu esame atsakingi už tai, kad darytume viską, ką leidžia įstatymai, kad apsaugotume 800 mln. žmonių, kuriems bendrai dirbame. Anksčiau kilo nesutarimų, tikriausiai jų ir vėl kils, bet esu taip pat įsitikinęs, kad Jungtinės Valstijos ir Europa gali priimti XXI a. iššūkius – kaip priėmėme ir XX a. iššūkius – jeigu kalbėsime ir vieni kitų klausysimės, jeigu vieni su kitais būsime sąžiningi.

(Plojimai)

Ponios ir ponai, Winstonas Churchillis mus mokė, kad drąsos reikia, norint atsistoti ir kalbėti. Drąsos reikia ir tam, kad atsisėstume ir klausytumėmės. Šią popietę aš vienas kalbėjau. Galiu jus patikinti, kad aš, mano vyriausybė ir mano prezidentas vėl klausome savo sąjungininkų. Ponios ir ponai, ne atsitiktinai į Europą vykau pirmosios savo, kaip viceprezidento, kelionės užsienį, ką padarė ir prezidentas. Neatsitiktinai nuo to laiko jau keletą kartų čia sugrįžome. Jungtinėms Valstijoms reikia Europos, ir pagarbiai pareiškiu, kad Europai reikia Jungtinių Valstijų. Dabar mums reikia vieniems kitų labiau negu bet kada.

(Plojimai)

Taigi į šios savaitės sukaktį žiūriu kaip į suteikiančią lauktą galimybę vėl patvirtinti ryšius, kuriuos mūsų tautos jau seniai sudarė nelaimių įkarštyje. Dabar, kaip ir anuomet, vaikydamiesi idealų ir ieškodami partnerių, europiečiai ir amerikiečiai pirmiausia ieško vieni kitų, prieš kreipdamiesi į ką nors kitą. Dabar, kaip ir anuomet, didžiuojamės ir esame dėkingi galėdami būti šalia užklupus sunkumams. Taigi dar kartą pasakysiu, kad esu čia, kad aiškiai pareiškčiau: prezidentas B. Obama ir Joe Bidenas ryžtingai remia vieningą, laisvą, atvirą Europą.

Ryžtingai palaikome jus dėl to, kokių tikslų čia esate. Linkime geros kloties ir Dievo palaimos, ir tegu Dievas apsaugo visas mūsų karines pajėgas. Labai, labai jums dėkoju.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Pone viceprezidente, labai ačiū. Tai buvo puikus būsimo bendradarbiavimo ir mūsų būsimų derybų pagrindas. Kaip jūs sakėte, klausykite vieni kitų ir kalbėkitės. Tai labai svarbu.

Norėčiau jums padėkoti, kad pakartojote svarbiausius praėjusių savaitę pasakytus žodžius: Europai reikia Amerikos. Prisiminkime XX a. – Pirmąjį pasaulinį karą, Antrąjį pasaulinį karą, „geležinę uždangą“ – mes kovojome šalia viena kitos, kartu pasiekėme pergalę, kaip demokratijos. Kaip jūs šiandien pridūrėte, Amerikai reikia Europos. Prisiminsime tai. Tai gera mūsų partnerystės ir bendradarbiavimo pradžia.

Pone viceprezidente, dar kartą labai jums dėkoju.

(Plojimai)

PIRMININKAVO: L. ROUČEK.

Pirmininko pavaduotojas

12. Paaiškinimai dėl balsavimo (tęsinys)

Pirmininkas. – Mums dar liko trys paaiškinimai dėl balsavimo.

Pranešimas: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Pone pirmininke, palankiai vertinu faktą, kad bendras pažeidimų naudojant Europos Sąjungos lėšas skaičius mažėja. Tai, kad žemės ūkio sektoriaus pažeidimų skaičius taip dramatiškai – 34 proc. – sumažėjo, teikia ypač daug vilčių. Stiprus ir konkurencingas OLAF vaidmuo – vienas iš veiksmų, padėjusių pagerinti padėtį. Palankiai vertinu pasiūlymą, įtrauktą į mūsų rezoliuciją, pagerinti ES valstybių narių bendradarbiavimą mokesčių srityje.

Tačiau noriu išreikšti savo gilų susirūpinimą dėl to, kad sukčiavimo atvejų padaugėjo naujosiose valstybėse narėse, ypač Rumunijoje ir Bulgarijoje. ES–10 jų skaičius išaugo 8 proc., o dviejų naujų ES valstybių narių įsiskolinimas padidėjo 152 proc. Noriu labai paremti prašymą, kad Rumunija ir Bulgarija sustiprintų savo administracinius gebėjimus valdyti ES lėšas ir pagerintų visų lygmenų viešųjų pirkimų priežiūrą ir skaidrumą.

Pranešimas: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti ponui T. Deutschui už nuostabų pranešimą. Šiandienos tikra diskusija ir mūsų rezoliucija, kurią parėmiau, yra puikus pradinis taškas būsimei Europos investicijų banko veiklai, ypač atsižvelgiant į 2020 m. ES strategiją.

Be to, norėčiau dar kartą paraginti Europos Sąjungos šalių vyriausybes, EIB mūsų kaimyninėms šalims, ypač Rytų kaimyninėms šalims, kurioms labai reikalingos paskolos ir investicijos ir kurios taip pat labai nukentėjo nuo krizės poveikio, leisti daugiau skolintis. Europos kaimynystės politikos tikslų ir EIB skolinimo aspektų suderinamumas ateityje turėtų būti užtikrintas dar labiau.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos: masiniai žiaurumai Džoso mieste (Nigerija) (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Pone pirmininke, buvome sausio ir kovo mėn. Nigerijoje vykusius masinių žiaurumų, dėl kurių žuvo keli šimtai žmonių, įskaitant moteris ir vaikus, liudininkais. Nigerijai pirmiausia reikia, kad susitaikytų šiaurėje gyvenantys musulmonai ir pietuose gyvenantys krikščionys ir taikiai gyventų kartu.

Antra, nepaisant to, kad Nigerija yra viena iš daugiausiai naftos išgaunančių šalių, dauguma jos gyventojų vis dar skursta. Jie negauna naudos iš bendro šalies vystymosi, taigi reikia mesti iššūkį labai paplitusiai korupcijai ir veiksmingai ir rimtai su ja kovoti.

Trečia, Europos Sąjungos pagalba Nigerijai turėtų būti skirta svarbiausioms problemoms, jautriausiems klausimams spręsti, siekiant, kad šioje šalyje būtų pasiekta bent kiek matoma pažanga.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pone pirmininke, naujausia informacija, kurią šią savaitę gavau apie Džose gyvenančius krikščionis, kelia ypač didelį nerimą. Ir pastarosiomis savaitėmis mūsų religiją išpažįstantieji – krikščionys – rasti nužudyti įvairiose šio Nigerijos miesto vietose. Pavyzdžiui, balandžio 24 d., šeštadienį, musulmonų jaunimo grupuotės nariai nudūrė du žurnalistus, dirbusius krikščioniškam mėnraščiui. Nusikaltėliai pasinaudojo aukų mobiliojo ryšio telefonais, paskambino nieko neįtariantiems aukų draugams ir giminaičiams ir pasakė: „nužudėme juos, ateikite ir pamatysite“.

Pone pirmininke, tai tipiška nebaudžiamų žiaurumų, kurių pagrindinėmis aukomis tampa krikščionys, ir dėl kurių nuo šių metų pradžios žuvo šimtai žmonių Nigerijos Džoso mieste ir jo apylinkėse, atmosfera. Prasmingai stebėtojas kalbėjo apie sisteminių religinį persekiojimą. Dėl to jis kreipėsi į tarptautinę bendruomenę, taigi ir į Europos Sąjungos institucijas, kad būtų pripažinta, jog musulmonų ekstremizmas – pagrindinis pavojingos padėties Nigerijoje, ypač Džoso mieste, esančiame musulmoniškų šiaurinių ir krikščioniškų pietinių Nigerijos regionų sankirtoje, paaiškinimas.

Deja – ir tai šiandien vertinu kritiškai – to bendru pasiūlymu dėl rezolucijos aiškiai nedaroma (žr. 5 dalį). Šiame pasiūlyme dėl rezolucijos tvirtai nesilaikoma požiūrio, kad Nigerijoje paplitęs musulmonų ekstremizmas; dar blogiau, pasiūlyme tam nepritariama – ir cituoju – „pernelyg supaprastinti paaiškinimai, grindžiami vien religija“. Aš taip pat nepritariu viena priežastimi grindžiamiems paaiškinimams, tačiau toks ES, šio Parlamento pernelyg didelis supaprastinimas nepadedą Nigerijos krikščionims, kurių gyvybė šiomis dienomis kabo tarp vilties ir baimės. Tokia mano kritika, todėl aš susilaikiau.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, manau, kad pasibaisėtina tai, kad tokia valstybė kaip Nigerija, turinti tokias didžiules naftos atsargas, yra susijusi su tokiais masiniais žiaurumais, bet tuo pačiu, sekant Jungtinių Valstijų viceprezidento pavyzdžiu, sprendimo reikia ieškoti vedant dialogą, tuo pačiu žmones šviečiant, kad šalyje būtų galima pasiekti taiką.

Man patiko Joe Bideno pacituota airių poeto Williamo Butlerio Yeatso eilėraščio eilutė: „baisus grožis užgimė“. Tikimės, kad baisus grožis gali virsti nuostabiu grožiu Nigerijoje, kur išgalės taika ir gerovė. Europos Sąjunga šiuo atveju turi vaidinti svarbų vaidmenį – beje, šiandienos diskusijoje – ir balsuojant, kai nustatėme žymeklį. Labai tai vertinu.

Pirmininkas. – Šio posėdžio protokolas bus pateiktas Europos Parlamentui patvirtinti kitos mėnesinės sesijos pradžioje. Jeigu nėra prieštaravimų, šiandienos posėdyje priimtos rezolucijos nedelsiant bus perduotos jose išvardytiems gavėjams ir institucijoms.

Raštiški paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už šią rekomendaciją, nes joje pabrėžiama, kad konvento sušaukimas – naujoviškas, konstruktyvus ir demokratinis būdas patikslinti sutartis (pvz., 1999–2000 m. vykęs konventas, kuriame buvo parengtas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos projektas, ir 2002–2003 m. vykęs konventas, kuriame parengtas Sutarties dėl Konstitucijos Europai projektas) ir pripažįstama, kad sutarčių patikslinimas yra išskirtinis ir šiuo metu būtinas įgyvendinant pereinamojo laikotarpio nuostatas, susijusias su Lisabonos sutarties įsigaliojimu.

Apibendrinant reikia pasakyti, kad konventų sistemą reikia naudoti, nes kalbame apie sutarčių patikslinimą, kuris apimtų daugiau negu paprastus laikinus, techninius pakeitimus. Dėl to, remiantis pranešėjo I. Méndez de Vigo, pateiktais pavyzdžiais, manau, kad gerai, jog Europos Parlamentas davė „pritarimą Europos Vadovų Tarybai, kad minėtasis protokolas būtų iš dalies keičiamas tarpvyriausybiniame konferencijoje ir nebūtų šaukiamas konventas“.

Liam Aylward ir Pat the Cope Gallagher (ALDE), raštu. – (GA) EP nariai Pat the Cope Gallagher ir Liam Aylward atkreipė dėmesį į tai, kad tik Airija ir Malta, rinkdamos Europos Parlamento narius, naudoja proporcingo atstovavimo rinkimų sistemą. Šiaurės Airija europiniuose rinkimuose taip pat naudoja proporcingo atstovavimo sistemą. Visiškai prieštaraujame tam, kad būtų taikoma vienoda arba tokia pat Europos Parlamento narių rinkimų sistema. Nuo Airijos valstybės įkūrimo įrodyta, kad proporcingo atstovavimo rinkimų sistema yra teisinga ir suteikia lygias galimybes.

David Casa (PPE), raštu. – Šis balsavimas vyko dėl galimybės sušaukti konventą Sutarčių nuostatomis, susijusioms su pereinamojo laikotarpio priemonėmis dėl Europos Parlamento sudėties, patikslinti. Atsižvelgdamas į įvairius veiksnius, tokius kaip ir nuo 2002 m. vasario 22 d. iki 2003 m. birželio 18 d. vykusį

konventą bei į konventą, kuriame parengtas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos projektas, pritariu pranešėjo nuomonei remti Tarybos pasiūlymą iš dalies pakeisti Protokolą Nr. 36, surengiant tarpvyriausybę konferenciją, o ne sušaukiant konventą.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, pasikeitė Europos Parlamento sudėtis, kuris nuo šiol vietoj 736 narių turės 751 narį. Bus 18 naujų narių iš 12 valstybių narių. Kadangi Lisabonos sutartyje nustatyta viršutinė riba, kiek EP narių gali turėti valstybė narė, Vokietija turės trimis nariais mažiau. Kadangi per kadenciją negalima sutrumpinti EP narių mandatų, reiškia, kad Europos Parlamentas laikinai turės 754 narius, ir dėl to bus būtina pakeisti Sutartį, siekiant laikinai pakelti 751 nario ribą. Manau, kad geriau būtų buvę šią naują sudėtį taikyti 2014 m. rinkimuose, o ne šią Parlamento kadenciją, bet suprantu, kad aiškiai sutariama dėl šių pokyčių įgyvendinimo nedelsiant. Dėl to sutinku, kad prieš tarpvyriausybę konferenciją, kuri bus sušaukta tik siekiant priimti pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl likusios šio Parlamento kadencijos, neturi būti sušauktas konventas, tačiau tai neturėtų tapti precedentu ateičiai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Buvo manoma, kad Europos sistemos ydinga praktika sušaukti konventus, kuri primena Prancūzijos ir JAV patirtį, buvo pagrįsta, nors iš tiesų tuo metu taip nebuvo. Dėl to manau, kad konventas, kuriame buvo priimtas Sutarties dėl Konstitucijos Europai projektas, galiausiai ėmė ekstrapoliuoti jam suteiktais įgaliojimais. Visa širdimi norėčiau, kad rezultatai būtų buvę kitokie, bet to neleido ano meto aplinkybės. Dėl to manau, kad realiausias būdas užtikrinti valstybių narių vyriausybų dialogą, yra grįžti prie tarpvyriausybinių konferencijų ir skirti dėmesį konkrečioms problemoms, kurioms spręsti konferencija sušaukta, kaip ir tuo atveju, dėl kurio balsavome.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už sprendimą nešaukti konvento Sutarčių nuostatoms, susijusioms su pereinamojo laikotarpio priemonėmis dėl Europos Parlamento sudėties, patikslinti. Balsavau taip, nes manau, kad nebūtina šaukti konventą, kad būtų patvirtintas Europos Sąjungos sutarties nuostatų pakeitimas. Pritariu tam, kad Taryba turėtų iš dalies pakeisti Protokolo Nr. 36 nuostatas, surengdama tarpvyriausybę konferenciją, nešaukdama konvento.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Visiškai sutinku su pranešimo autoriumi, ir norėčiau dar kartą priminti, kad daugumoje valstybių narių nauji Europos Parlamento nariai jau paskirti remiantis dabartinėmis taisyklėmis. Dėl to laukiame Tarybos pasiūlymo dėl Protokolo Nr. 36 pakeitimo. Tai leis papildomiems nariams atvykti į Europos Parlamentą kaip stebėtojams iš karto po to, kai bus patvirtintas minėto protokolo pakeitimas, o jam įsigaliojus, mūsų naujieji kolegos nariai galės pradėti dirbti kaip pilnateisiai Europos Parlamento nariai.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pranešėjas nepritaria konventui, nes Sutarties pakeitimai – tik pereinamosios priemonės. Aš tai matau kitaip, nes tie pakeitimai susiję su demokratinėmis problemomis. Prancūzija turi kitokią rinkimų sistemą ir dėl to neturi galimybės sąraše „kilstelėti“ demokratiu būdu tiesiogiai išrinktų narių. Todėl balsavau prieš šį pranešimą.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Jeigu pažvelgtume į tai grynai iš teisinės pusės, mūsų priimamas sprendimas iš dalies pakeis Lisabonos sutartį, kurioje numatytas konvento sušaukimas. Tačiau kadangi tų veiksmų užmojai riboti ir apsiriboja tarpiniu pakeitimu, pasikloviau proporcingumo principu ir parėmiau tarpinį, 479 kolegų pasiūlytą, sprendimą: t. y. tarpvyriausybinei konferencijai suteikti teisę priimti sprendimus, o ne šaukti konventą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau prieš šį pranešimą, nes prieštarauju tam, kad Sutartims patikslinti nebūtų sušauktas konventas.

Rafał Trzaskowski (PPE), raštu. – (PL) Sprendimas nešaukti konvento buvo vienas iš sudėtingiausių sprendimų, susijusių su naujove įvesti 18 naujų Europos Parlamento narių. Šį sprendimą priėmė grynai iš pagarbos šiai priemonei, kurios tikslas – padidinti sprendimų, susijusių su pagrindine ES teise, pagrįstumą. Tai ne precedentas ateičiai. Visiems svarbiems klausimams, susijusiems su Sutartimis, pvz., rinkimų procedūra, spręsti vis tiek turėsime sušaukti konventą. Norėčiau padėkoti pranešėjui Í. Méndez de Vigo ir koordinatoriams už šio sprendimo priėmimą, nes jį priimti tikrai nebuvo lengva. Turime problemą, susijusią su 18 naujų narių paskyrimu, nes kai kurios valstybės narės netaikė tinkamos procedūros. Tačiau nusprendėme, kad svarbiausias principas – atstovavimas. Svarbiausia, kad šiame Parlamente kuo greičiau būtų proporcingai atstovaujama. Dėl to raginame visas valstybes nares kuo greičiau užbaigti šį procesą ir tuo pačiu tikimės, kad visi nariai bus išrinkti tiesioginiuose rinkimuose.

Pranešimas: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už šį puikų pranešimą, kurį pateikė mano kolega Í. Méndez de Vigo. Iš tiesų, reikia rasti pereinamojo laikotarpio priemonę, siekiant suderinti pagarbą Lisabonos sutarčiai ir 1976 m. Akto 5 straipsnio nuostatomis dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise. Dėl to likusiam 2009–2014 m. kadencijos laikotarpiui būtina padidinti EP narių skaičių.

Be to, esu patenkinta dėl šio pranešimo 6 dalies formuluotės, kurioje raginama sukurti vienodą EP narių rinkimų sistemą: „praneša Europos Vadovų Tarybai, kad jis netrukus ketina parengti pasiūlymus dėl nuostatų, kurios būtinos renkanti EP narius, vadovaujantis visuotine tiesioginių rinkimų teise pagal visose valstybėse narėse bendrą tvarką ir pagal visoms valstybėms narėms bendrus principus, ir kad Parlamentas ketina pradėti šią rinkimų reformą, remdamasis Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 2 dalimi ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 223 straipsniu; be to, reikalauja, kad būtų sušauktas konventas Europos Parlamento reformos klausimais, siekiant patikslinti Sutartį”.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Europos Parlamentas pritarė, kad 18 naujų EP narių prie jo prisijungtų per Parlamento kadenciją. Šis susitarimas reiškia, kad Europos Parlamentas, kuris išrinktas 2009 m. birželio mėn. pagal Nicos sutartyje numatytą procedūrą, veikia pagal Lisabonos sutartį, įsigaliojusią 2009 m. gruodžio 1 d.

Balsavau prieš, ir taip padariau dėl vienos priežasties, kuri, mano nuomone, turi esminę svarbą: 2009 m. birželio mėn. vykstant Europos Parlamento rinkimams, daugelis valstybių narių manė esant labai tikėtina, kad Lisabonos sutartis bus neišvengiamai ratifikuota. Taigi valstybės narės pakeitė savo rinkimų tvarką. Tačiau to nepadaryta Prancūzijoje, kuri nepasirengė tam, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas nuo 72 iki 74 EP narių sistemos.

Galiausiai rastas sprendimas – paskirti du Nacionalinės asamblėjos narius – yra nepriimtinas. Nuo 1979 m. EP narius Europos piliečiai renka vadovaujantis visuotine tiesioginių rinkimų teise, ir nariai nėra paskiriami nacionalinių asamblėjų. Tai dėl visuotinės tiesioginių rinkimų teisės galime teisėtai kalbėti visų europiečių vardu. Tai, kad Europos Parlamentas sutiko su Prancūzijos kompromisu, tampa nerimą keliančiu precedentu, kai nesugebama laikytis Sutarčių nuostatų.

Philip Bradbourn (ECR), raštu. – Palankiai vertiname priemonės, kuriomis 18 papildomų narių leidžiama užimti savo vietas Europos Parlamente. Tačiau jiems neturėtų būti suteiktas stebėtojų statusas, kol įsigalios pereinamojo laikotarpio priemonės ir jie galės užimti savo vietas kaip pilnateisiai EP nariai. Kaip stebėtojai, atvykstantys nariai turėtų teisę į atlyginimus ir išlaidas prieš tai, kol jiems bus suteikta teisė balsuoti. Tai neteisinga, ir dėl to mūsų delegacija balsavo prieš šį pranešimą.

Françoise Castex (S&D), raštu. – (FR) Griežtai kritikuojau Prancūzijos sprendimą paskirti du papildomus EP narius, kurie kviečiami užimti savo vietas Europos Parlamente remiantis Lisabonos sutarties įsigaliojimu.

Skirtingai nuo kitų 11 Europos Sąjungos šalių, kurias liečia ši reforma, kurios numatė rinkimus ir kurios, žinoma, rėmėsi 2009 m. birželio mėn. vykusiu Europos Parlamento rinkimų rezultatais, Prancūzijos vyriausybė nusprendė paprasčiausiai paskirti narius iš savo nacionalinio parlamento: tai daro gėdą demokratijai.

Be to, mes, Prancūzijos socialistai, nemanėme, kad kiti 16 EP narių turėtų brangiai mokėti už šį visišką Prancūzijos nepasirengimą, ir dėl to galiausiai palaikėme sumanymą rengti tarpvyriausybę konferenciją, kuri šiems išrinktiems EP nariams – pirmiausia kaip stebėtojams – suteiks galimybę ateiti ir kaip Europos piliečių, kurie juos išrinko turėdami vienintelį tikslą, atstovams dalyvauti konferencijoje.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Paskutiniai Europos Parlamento rinkimai (2009 m.) vyko prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, taigi Europos Parlamento sudėtis buvo tokia, kaip nustatyta Nicos sutartyje (736 nariai). Europos Vadovų Taryba susitarė dėl sudėties projekto, kurį Europos Parlamentas pasiūlė 2007 m., ir pagal kurį narių skaičius didinamas nuo 750 iki 751. Maniau esant labiau tinkama, kad naujoji Europos Parlamento sudėtis būtų taikoma tik kituose, 2014 m., vyksiančiuose europiniuose rinkimuose. Nepaisant to, aiškiai sutariama, kad tai reikėtų padaryti dabar. Dėl to bus būtina priderinti tvarką, kaip bus renkami 18 naujų (12 valstybių narių renkamų) narių. Naujojoje Sutartyje nustatyta viršutinė riba, kiek EP narių iš kiekvienos valstybės narės renkami, o tai reiškia, kad Vokietija praras tris vietas. Kadangi per kadenciją EP narių mandato sutrumpinti neįmanoma, tai reiškia, kad Europos Parlamentas laikinai turės 754 narius. Sutinku su pranešėjo Í. Méndez de Vigo rekomendacija, kad naujieji nariai užimtų savo postus tą pačią dieną, siekiant išvengti regionų atstovavimo Europos Parlamente iškraipymų. Nepritariu galimybei, kad naujus narius skirtų jų nacionalinės valdžios institucijos. Manau, kad nariai tampa teisėtais tik juos išrinkus per rinkimus.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Pagal Lisabonos sutartį EP narių skaičius padidėja nuo 736 iki 751. Tačiau kai vyko 2009 m. rinkimai prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, išrinkti tik 736 EP nariai. Dėl to mūsų Parlamentas turėjo priimti naujas nuostatas dėl savo sudėties likusį Parlamento kadencijos laiką. Demokratų judėjimo delegacija nebalsavo už šį tekstą dėl dviejų priežasčių. Ji negali pritarti Tarybos pasiūlymui sušaukti tarpyvriausybinę konferenciją prieš tai nesušaukiant konvento, kurį sudarytų nacionalinių parlamentų, valstybių ar vyriausybių vadovų, Europos Parlamento ir Europos Komisijos atstovai. Ši pagreitinta procedūra „pažeidžia“ ne tik Sutarčių esmę, bet ir jų įstatymo raidę. Toks atvejis taip pat tampa netinkamu precedentu. Prancūzijos nacionalinio parlamento dviejų narių iš 18 papildomų narių paskyrimas – rimta pirminių teisės aktų, kuriuose nustatyta, kad EP nariai turi būti renkami vadovaujantis tiesiogine visuotinių rinkimų teise, o ne būti paskiriami nacionalinių parlamentų, nuostatų ataka. Vienintelis teigiamas dalykas šiuo atveju bus tai, kad bus atkreiptas dėmesys į tai, kad ilgainiui reikia reformuoti Europos Parlamento rinkimų tvarką, o konkrečiau – į tai, kad jau seniai reikalaujame, kad kiekvienoje Europos Sąjungos rinkimų apygardoje būtų renkama tam tikra dalis EP narių.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes jame įrodinėjama, kad 18 papildomų EP narių iš 12 valstybių narių gali užimti savo postus po to, kai bus išrinkti. Apgailėtina tai, kad Taryba laiku nepriėmė būtinų priemonių, leidžiančių šiems nariams užimti savo postus vos tik įsigaliojus Lisabonos sutarčiai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Tai, kad Lisabonos sutartis laiku neįsigaliojo, kad ją nedelsiant būtų galima taikyti 2009–2014 m. Europos Parlamento kadencijos rinkimuose, sukėlė problemą, kuri galiausiai, tikiu, išspręsta išmintingai ir tokiu būdu, kuris atspindi neišvengiamus pereinamųjų laikotarpių sunkumus. Dėl to, kadangi būtų neprasminga ir nepagrįsta atimti iš išrinktų narių jų mandatus, taip pat būtų nepagrįsta neleisti valstybėms narėms, kurių atstovų skaičius padidėjo, paskirti narius remiantis teisės aktais, lemiančiais jų atitinkamas rinkimų sistemas. Išskirtinės aplinkybės visiškai pateisina priimtus išskirtinius sprendimus.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Patvirtintas bendras EP narių skaičiaus padidėjimas 15 narių (nuo Nicos sutartyje nustatytų 736 iki 751), 18 papildomų vietų paskirstant 12 valstybių narių. Vokietijai paskirta trimis vietomis mažiau negu ES sutartyje nustatytas didžiausias narių skaičius. Iki 2009 m. Europos Parlamento rinkimų Lisabonos sutartis neįsigaliojo, taigi rinkimai vyko remiantis Nicos sutarties nuostatomis, o tai reiškia, kad Europos Parlamentas šiuo metu turi 736, o ne 751 narį. Kita vertus, Lisabonos sutarties įsigaliojimas reiškia, kad 18 papildomų narių iš 12 susijusių valstybių narių gali teisėtai užimti savo vietas. Neįmanoma sumažinti EP narių mandatų per Parlamento kadenciją arba trimis nariais sumažinti dabartinį Vokietijos delegacijos EP narių skaičių. Dėl to laikausi nuomonės, kad Protokolo Nr. 36 dalinis pakeitimas, kurio reikalavo Europos Vadovų Taryba, kyla tiesiogiai iš naujų Lisabonos sutarties nuostatų, ir yra pagrįstas sprendimas, leisiantis visoms valstybėms narėms, turinčioms teisę gauti papildomų vietų EP, paskirti tokius EP narius. Šie 18 EP narių turi užimti savo vietas Europos Parlamente tuo pačiu metu, kad nebūtų suardytas skirtingų pilietybių atstovavimo santykis Europos Parlamente

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kaip jau tvirtinome ir kaip matome iš šio pranešimo, Lisabonos sutartis ne tik įgyvendina neoliberalią, militaristinę ir federalistinę politiką, bet ir yra teisės aktas, kupinas dviprasmybių ir prieštaravimų, pvz., Protokole (Nr. 36) dėl Europos Parlamento sudėties nuostatų išreikštos nuostatos. Šią Sutartį remiančiųjų arogancija buvo tokia didžiulė, kad ji neleido jiems šių nuostatų padaryti lanksčiomis, nes jie darė viską, kad išvengtų referendumų rengimo, siekdami išvengti ES šalių žmonių balsavimo ir išvengti, kad prancūzai ir olandai pakartotų savo NE vadinamajai Konstitucinei sutarčiai. Airiai taip pat pasakė „ne“ šiai teksto parodijai, ir tik po ilgo spaudimo ir šantažo buvo gautas jų balsas, bet tai įvyko jau po Europos Parlamento rinkimų.

Šis pranešimas atskleidė kai kurių EP narių mėginimą įtvirtinti ES federalistinę trajektoriją, pasitelkiant demokratinį teisėtumą, kurio Sutartyje nėra. Šie nariai taip pat siekia toliau pajungti nacionalinius teisės aktus ES interesams, teikdami pasiūlymus, kuriais siekiama vieningos rinkimų tvarkos visose valstybėse narėse, o tai – nepriklausoma kiekvienos valstybės narės kompetencija, ir reikalauja sušaukti konventą, kuriam būtų pavesta reformuoti Europos Parlamentą, siekiant pasiruošti Sutarčių persvarstymui.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Tai, ar Sutartys persvarstomos rengiant tarpyvriausybinę konferenciją, ar sušaukiant konventą, nekeičia pačios problemos esmės. Ar dėl nesugebėjimo, aplaidumo arba politinio apsiskaičiavimo viena šalis, Prancūzija, atsisakė numatyti Lisabonos sutarties įsigaliojimo padarinius savo atstovavimo Europos Parlamente vardan, nepaisydama keliskart pakartotų kelių frakcijų, įskaitant mano, reikalavimų. Taigi šiandien Prancūzija – vienintelė iš 27 valstybių narių, ketinanti paskirti du naujus EP narius netiesioginiu būdu – remiantis nacionalinio parlamento sprendimu, kurio balsavimo sistema yra visiškai neteisinga. Visa tai šiukščiau pažeidžia pačias Sutartis ir 1976 m. Aktą, kuriame nustatyta, kad EP nariai

renkami vadovaujantis tiesiogine visuotinių rinkimų teise. Be to, prie to prisideda ir Europos Parlamento Socialistų ir demokratų pažangusis aljansas, kuris, nepaisant to, kad gavo stiprų smūgį per 2009 m. rinkimus, paveldės vieną iš dviejų papildomų vietų EP. Tai draugų sumanyti planai, kuriuos remia šis Parlamentas. Deja, siekiant atitraukti dėmesį nuo šios anomalijos, pranešėjas slepiasi už teisės akto projekto laikinumo. Ar jis laikinas? Naujieji EP nariai iš Prancūzijos bus nariais ketverius metus, o tai sudaro daugiau kaip 80 proc. Europos Parlamento kadencijos. Norėtųsi, kad mūsų kolega EP narys būtų buvęs tvirtesnis vertindamas žodžius ir gindamas demokratijos principus.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už keletą pakeitimų, kuriais siekiama pabrėžti, kad Prancūzijos pasirinkimas skirti savo nacionalinio parlamento narius Europos Parlamento nariais, kad jie dirbtų drauge su kitais 16 narių, kurie dalyvavo 2009 m. birželio 7 d. vykusiuose rinkimuose, yra nepriimtinas. Mano nuomone, šis pasirinkimas, kuris aiškiai padarytas visiškai nepasiruošus, prieštarauja pagrindiniams demokratijos principams ir kelia svarbius klausimus dėl Europos Parlamento demokratijos teisėtumo. Kita vertus, negalime sustabdyti kitų EP narių, kurie paskirti grynai remiantis Sutarčių esme, atvykimo. Šis klausimas tik parodo, kaip ateityje mums būtina turėti vieningą metodą, kuriuo remiantis EP nariai skiriami vadovaujantis tiesiogine visuotinių rinkimų teise, o šią reformą turėtume atlikti sušaukdami konventą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau prieš šį pranešimą dėl mūsų pagrindinio pakeitimo, kuriame teigėme, kad Europos Parlamento nariai turėtų būti renkami vadovaujantis tiesiogine visuotinių rinkimų teise.

Pranešimas: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), raštu. – (IT) Atidaviau savo balsą, kuriuo kategoriškai pasisakiau už du I. Méndez de Vigo parengtus pranešimus. Esu patenkintas dėl dviejų priežasčių: komitetas, kuriam pirmininkavau, greitai dirbo ir pasiekė laikinąjį susitarimą, o tas susitarimas paruošė dirvą kitam susitarimui, kurį per plenarinį posėdį didžiosios daugumos balsavimu pasiekėme.

Pritariau sumanymui balsuoti prieš 5 dalį, kuris pristatytas mano komitete pateiktu pakeitimu, siekdamas pabrėžti, kad paskiriant 18 naujų narių kiek galima labiau turėtų būti laikomasi 1976 m. Rinkimų akto nuostatų, kuriomis reikalaujama, kad EP narius tiesiogiai rinktų Europos Sąjungos piliečiai. Taigi pirmenybė turės būti teikiama automatiniam būdui, leidžiančiam daugiausia balsų surinkusiems kandidatams, kurie per praėjusius Europos Parlamento rinkimus nebuvo išrinkti, prisijungti prie Europos Parlamento. Tačiau jeigu valstybės narės rinkimų sistema neleidžia taip apskaičiuoti, galime griebtis nacionalinių parlamentų narių paskyrimo.

Pasiūlymas dėl rezoliucijų: Kirgizija (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Politinė Kirgizijos krizė – dar vienas Centrinės Azijos regiono, kuris, kaip žinome, yra esminis Europai, turint omenyje tai, kaip svarbu tai, iš kur mes išgauname mūsų energiją ir žaliavas, ir Jungtinėms Valstijoms bei Rusijai, turint omenyje šalies strateginę padėtį, destabilizavimo epizodas. Tai, deja, yra nusivylimą keliantis 2005 metų revoliucijos, kuri suteikė vilčių, kad įvyks realūs mažos, buvusios Tarybų Sąjungos respublikos politinės dinamikos pokyčiai ir kuri, kaip atrodė, kartu su tais pačiais metais Ukrainoje ir Gruzijoje vykusiais įvykiais praneš apie ramesnę geopolitinę viso regiono ateitį, padarins. Deja, šiandien Kirgizija skina karčius neįvykusių pokyčių vaisius, ir rezoliucijoje, dėl kurios balsuojame, pateikiami būtini ir tinkami nurodymai, kuriuos šis Parlamentas turėtų duoti Europos Sąjungos institucijoms, kurios tiesiogiai spręš Kirgizijos klausimą dalyvaudamos tarptautiniuose ir diplomatinuose forumuose. Reikia tikėtis, kad Europos Komisija ir Taryba nuolat dirbs kartu įgyvendindamos šiuos nurodymus, ir, svarbiausia, tai darys skubiai, o to, deja, nedovanotinai trūko sprendžiant kitus, netgi nesenus atvejus. Už bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos balsavau nuoširdžiai tikėdamasis, kad Europos Sąjungos veiksmai padės stabilizuoti padėtį Kirgizijoje.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Buvusios Sovietų Sąjungos suirimo produktas, Kirgizija, aptariama didžiųjų valstybių ir atrodo, kad ji nusirito iki politinės agitacijos ir politinės ir socialinės struktūros suirimo, kurią turi geriau prižiūrėti Europos Sąjungos institucijos ir valstybių narių vyriausybės. Europos santykinę informacijos apie Vidurio Azijos respublikas trūkumą reikia ištaisyti ir ieškoti ryšių ir komunikacijos kanalų, kurie leistų gauti daugiau informacijos ir vykdyti detalesnę atitinkamų situacijų stebėseną. Palankiai vertinu Europos Sąjungos tvirtumą laisvės, demokratijos ir žmogaus teisių aspektus pasirenkant svarbiausiomis temomis Kirgizijos klausimo darbotvarkėje. Taip pat tikiuosi, kad laikinoji vyriausybė pasirodys tokia gera, kokia teigia esanti, ir imsis reformų, kurias vykdant bus atsižvelgiama į minėtus klausimus. Pranešimas apie rinkimų ir konstitucinio referendumo organizavimą teikia vilčių dėl netolimos ateities.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Pasak tarptautinių stebėtojų, praėjusių metų Kirgizijos prezidento rinkimuose, kuriuose perrinktas Kurmanbekas Bakiyevs, buvo masiškai sukčiaujama. Be to, po šio iš tiesų demokratinio sumanymo K. Bakiyevs valdymas tapo autoritariniu. Dėl masinių demonstracijų prezidentas K. Bakiyevs buvo priverstas pabėgti iš sostinės, o jo vietą užėmė laikinoji vyriausybė, vadovaujama opozicijos lyderės Rozos Otunbayevos, kuri išleido įsaką dėl valdžios perėmimo ir nurodymą laikytis Kirgizijos konstitucijos. O K. Bakiyevs pabėgo iš šalies ieškoti prieglobsčio Kazachstane. Kirgizija dėl savo strateginės padėties Centrinėje Azijoje sulaukia ypač daug dėmesio iš Jungtinių Valstijų ir Rusijos. ES ir Centrinė Azija susiduria su tais pačiais sunkumais energetikos, kovos su klimato kaita, neteisėtos prekybos narkotinėmis medžiagomis kontrolės ir kovos su terorizmu srityse. Todėl ES turi aktyviai dirbti su laikinąja vyriausybe, siekdama iširti ir išnaudoti galimybes skatinti gerą valdymą, teismų nepriklausomumą ir kitus ES politikos tikslus, nustatytus Centrinės Azijos strategijoje.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), raštu. – (PL) Kaip bendro Europos Parlamento pasiūlymo dėl rezoliucijos dėl Kirgizijos bendraautoris, noriu padėkoti savo kolegoms nariams, šiandien balsavusiems už šį dokumentą. Ypač verta pastebėti tai, kad laikinoji Kirgizijos vyriausybė paskelbė savo ketinimą pradėti konstitucinę reformą ir greitai sukurti pagrindus demokratiniam parlamento rinkimams rengti. Tai paaiškina kreipimąsi į laikinąją vyriausybę dėl prašymo laikytis Kirgizijos tarptautinių įsipareigojimų ir užtikrinti, kad rinkimų procesas būtų laisvas ir sąžiningas. Su nerimu sekame įvykius Kirgizijoje, o tai apima ir nenutrūkstamo tiekimo NATO koridoriaus palaikymą ir kitas tarptautines pajėgas, dalyvaujančias misijoje Afganistane. Labai svarbu, kad Europos Sąjunga ir Europos Parlamentas labai atidžiai stebėtų padėtį Kirgizijoje, kad būtų suteikta būtina pagalba ir kad būtų palaikomas visų Kirgizijos visuomenės grupių dialogas.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), raštu. – (PL) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl padėties Kirgizijoje, nes manau, kad kaip Centrinės Azijos delegacijos narys, esu įpareigotas suteikti bent tokią paramą tautai, per pastarąsias savaites atsidūrusiai tokioje sudėtingoje padėtyje. Rezoliucijoje raginama nutraukti smurtą, pradėti konflikto šalių dialogą ir gerbti teisę į laisvę, žmogaus teises ir teisinės valstybės principus ir pabrėžiama, koks svarbus demokratijai užtikrinti nuoseklus ir stabilus konstitucinis pagrindas. Dėl to manau, kad reikėtų kuo skubiau pradėti įgyvendinti tarptautinės pagalbos programą, o ES turėtų jai vadovauti.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Šiuo metu Kirgizijoje susiklosčiusi padėtis kelia nerimą, juo labiau, kad ši šalis yra labai svarbioje Centrinės Azijos dalyje, geostrateginėje vietoje netoli Afganistano ir šalia Ferganos slėnio. Reikia, kad Jungtinėms Tautoms vadovaujant būtų atliktas tarptautinis įvykių tyrimas, siekiant nustatyti atsakomybę. Labai svarbu, kad specialusis įgaliotinis Vidurinėje Azijoje atidžiai sektų padėtį Kirgizijoje, glaudžiai dirbdamas su Sąjungos vyriausiąja įgaliotine užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) 2010 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento pasiūlymas dėl rezoliucijos Nr. RC-B7-0246/2010 dėl padėties Kirgizijoje – Europos vieninga pozicija, skirta Kirgizijai ir jos valdžios institucijoms. Pasiūlymas dėl rezoliucijos dėl padėties Kirgizijoje – svarbus Europos Sąjungos ir visos Europos ženklas. Turėtume parodyti piliečiams ir Kirgizijos valdžios institucijoms, ir ne tik priimdami tokias, kaip ši, rezoliucijas, kad remiame demokratijos stiprinimą ir visuomenės vystymąsi, gyventojų saugumo stiprinimą ir tvarią plėtrą. Europos Parlamentas turi būti institucija, remianti visas demokratijos perspektyvas ir nepripažįstanti jokių nukrypimų nuo demokratijos normų. Kirgizijoje vykstantys pokyčiai yra keletu pastarųjų metų įvykių rezultatas ir pereinamasis vilčių, sietų su Tulpių revoliucija, laikotarpis. Rinkimų klastojimas ir švelni autoritarizmo, pradėjusio išgalėti Kirgizijoje, forma negali būti ir nebus nereikšmingas dalykas. Vienintelės priemonės, kurias mes galime remti ir remsime, yra demokratinės priemonės, nes jos – Europos Sąjungos pamatas. Negalime pritarti kitoms priemonėms. Tikiuosi, kad ši rezoliucija dėl padėties Kirgizijoje – tik vienas iš daugelio žingsnių, kuriuose žengsime. To iš mūsų tikisi visa Europa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kaip ir daugelis kitų narių, taip pat ir už du žodinius balsuojant padarytus pakeitimus.

Vilja Savisaar (ALDE), raštu. – (ET) Kirgizijoje jau prieš mėnesį, balandžio mėn. pradžioje, vykę įvykiai rimtai paveikė šios šalies vidaus valdžios padėtį ir tarptautinius santykius. Dėl to Rusija padidino savo karinę ir ekonominę įtaką Kirgizijoje, to ir reikėjo tikėtis, turint omenyje ankstesnius abiejų šalių ekonominius ryšius. Taip pat Rusija pažadėjo suteikti ekonominę pagalbą teikdama tiesioginę finansinę paramą ir parduodama dujų ir naftos produktus palankiomis kainomis. Šiandienos pranešimu daugiausia atkreipiamas dėmesys į tai, kad Europos Sąjunga ir JT turi padėti užtikrinti, kad būtų išrinkta demokratinė valdžia ir kad šioje šalyje daugiau nebūtų pažeidinėjamos žmogaus teisės.

Be abejo, tai tiesa, kad norima sumažinti korupciją viešajame sektoriuje ir teisingumo sistemoje, todėl galbūt reikės reformuoti viešąjį sektorių ir garantuoti teisinės sistemos nepriklausomumą. Visgi visa tai tiesiogiai susiję su šalies ekonomine padėtimi ir todėl reikalingas ES, JT ir Rusijos bendradarbiavimas, nes kitu atveju Kirgizijai nebus teikiama pirmenybė; vietoj to, visos „didžiosios valstybės“ sieks šią padėtį panaudoti saviems tikslams. Dėl to remiu šią rezoliuciją, kurioje visos šalys raginamos bendradarbiauti, siekiant užtikrinti žmogaus teisių laikymąsi ir demokratijos plėtrą bei viešojo sektoriaus reformą ir teisinės sistemos nepriklausomumą. Tačiau manau, kad praeis dar šiek tiek laiko, kol ši valstybė pasieks norimą demokratijos lygį, nes norint, kad tai įvyktų, postai turės būti skirstomi rengiant viešus konkursus, užuot juos paskirsčius giminaičiams.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Elektriniai automobiliai (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Palankiai vertinu neseniai priimtą komunikatą dėl netaršių ir efektyviai energiją naudojančių transporto priemonių. Elektrinių automobilių pateikimas rinkai Europos pramonei galėtų suteikti konkurencinį pranašumą. Tačiau neturėtume pamiršti, kad Europa šiuo metu – automobilių sektoriaus pasaulio lyderė ir negalime rizikuoti šiuo konkurenciniu pranašumu. Todėl raginu Europos Komisiją ir valstybes nares sukurti sąlygas, reikalingas elektrinių automobilių rinkai sukurti. Taip pat norėčiau išpėti apie poreikį suderinti visų valstybių narių baterijų ir suderintų įkrovimo vietų standartus. Taip pat svarbu sukurti mokesčių paskatas ir užtikrinti tinkamas elektros energijos kainas vartotojams. Kitas svarbus veiksnys bus elektros tinklų modernizavimas. Raginu daugiau investuoti į mokslinius tyrimus ir pažangius elektros energijos tinklus bei baterijų technologijas, kad pirminės medžiagos būtų naudojamos efektyviau. Dėl to raginu dėti visas pastangas ir siekti išsaugoti Europos lyderiavimą pasaulyje automobilių pramonėje.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes manau, kad elektriniai automobiliai gali padėti siekti strategijos „Europa 2020 m.“ pirmenybinių tikslų – sukurti žiniomis ir naujovėmis grįstą ekonomiką ir skatinti užtikrinti, kad esant tokiai ekonomikai būtų taupiau naudojami ištekliai; kitaip sakant, kad ji būtų ekologiškesnė ir konkurencingesnė.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Laikotarpiu, kai diskusijos dėl CO₂ išmetimo tapo neišvengiamos, nes CO₂ išmetimas – pagrindinis dalykas kalbant apie klimato kaitą, ir kai dėl kuro kainų nepastovumo tebesitęsiantis dabartinis priklausomumas nuo naftos ir jos derivatų neišlaikytas, bent jau ilguoju laikotarpiu, svarbu surasti pakaitinių pasirinkimo galimybių. Dėl to ekonominiams ir socialiniams poreikiams naudojamomis naujovėmis reikia ieškoti moksliniu ir ekonominiu požiūriu perspektyvių sprendimų. Elektrinės transporto priemonės – svarbi naujovė, turinti dideles rinkos galimybes, ypač ilguoju laikotarpiu, nes dėl jų sumažėja CO₂ ir kitų teršalų išmetimas ir padidėja energijos naudojimo efektyvumas ir jos skatina naujoves, pagrįstas technologijų lyderyste. Todėl reikia Europos Sąjungos strategijos, skirtos elektriniams automobiliams, kuria būtų remiama švartų ir pažangių technologijų pramonė ir vieningos elektrinių automobilių rinkos kūrimas. Tačiau dar kartą turiu išpėti, kad Europos Sąjungos strategijos nustatymas neturėtų reikšti to, kad bus sukurta daugybė painių taisyklių, kurios ims slėgti pramonę, ir jos vystymuisi pažangai iškils pavojus.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Klimato kaitos keliamos problemos, CO₂ ir kitų teršalų išmetimas ir kuro kainų nepastovumas sukūrė palankias sąlygas pasauliniam elektrinių automobilių kūrimui. Elektrinės transporto priemonės prisideda siekiant strategijos „Europa 2020 m.“ pirmenybinių tikslų skatinti naujoves ir žinias (pažangųjų vystymąsi), skatinti ekonomiką, pagrįstą taupesniu išteklių naudojimu, ir skatinti „žaliąją“ ekonomiką (tvarų vystymąsi) ir leidžiant ekonomikai vystytis kuriant darbo vietas (integracinis augimas). Svarbu, kad aukštos elektrinių automobilių kainos – kurias daugiausia lemia baterijų kaina – sumažėtų, o tam reikia mokslinių tyrimų ir naujovių. Dėl to palankiai vertinu tai, kad Europos Sąjungai pirmininkaujanti Ispanija, kovojant su klimato kaita, pirmenybę teikia elektrinių automobilių vystymui, ir palankiai vertinu 2010 m. balandžio 27 d. Europos Komisijos komunikatą dėl Europos netaršių ir efektyviai energiją vartojančių transporto priemonių strategijos.

Tikiu, kad reikia sukurti vieningai elektrinių automobilių rinkai egzistuoti būtinas sąlygas ir garantuoti veiksmingą ES lygmens politikos koordinavimą, siekiant išvengti neigiamo poveikio, ypač užimtumui. Toks koordinavimas taip pat skatintų suderinamumą ir sąveiką.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Manome, kad reikia vystyti elektrinių automobilių, kaip iškastinį kurą naudojančių automobilių pakaitalo, kūrimą. Susidūrus su oro tarša, susijusia su minėtomis transporto priemonėmis, ir nenumaldomai senkant iškastinio kuro, pirmiausia naftos, ištekliams, per ateinančius kelis dešimtmečius, deja, tikėtina atveju, kad išsilaikys dabartinė energijos naudojimo paradigma, verta apsvarstyti svarbų pasirinkimo variantą – elektrinių automobilių vystymą. Tačiau negalima nepaisyti su šiomis transporto

priemonėmis vis dar siejamų trūkumų ir problemų. Dėl šių problemų ir trūkumų, kaip jau kalbėjome, nepatartina rizikuoti komerciniu ir reklamos atžvilgiu. Pranešėjai įspėja, kad yra „tolesnių mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos poreikis norint patobulinti elektrinių automobilių ypatybes ir sumažinti kainą.“ Tačiau svarbiausia – tikslas, „kad iki 2050 m. transporto sistema beveik neišmestų anglies dioksido“, kuris minimas šiame pranešime, turi apimti svarbų įvairių masinio ir viešojo transporto priemonių vystymą ir jų naudojimo skatinimą, siekiant padaryti juos visiems prieinamus; elektriniams automobiliams šiame procese turi būti stipriai atstovaujama.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, kuriuo sudaroma galimybė, be kitų dalykų, standartizuoti elektrinių automobilių įkroviklius, nes Europos Sąjunga ir mūsų valstybių narių piliečiai turi gauti naudos iš Europos Sąjungos elektrinių automobilių rinkos vystymo ir netgi iš pasaulinės rinkos kūrimo. Todėl šios priemonės stiprina ES poziciją kovojant su tarša ir siekiant apsaugoti aplinką, palengvinant netaišių transporto priemonių, kad ir kokios rūšies jos būtų, naudojimą. Jos taip pat palengvina pagalbą moksliniams tyrimams ir naujovėms ir taip atsiranda teigiami padariniai Europos Sąjungos konkurencingumo technologijų srityje. Šio pasiūlymo dėl rezoliucijos priėmimas gali pranešti apie naujo visuomenės modelio, pagal kurį atsižvelgiama į įvairias problemas (aplinkosaugos, socialines, technologines, demografines ir t. t.), atsiradimą. Tikiuosi, kad ir kitos Europos Sąjungos institucijos parems mus dėl šio sumanymo.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Remiu elektrinių automobilių skatinimą, kaip vidutinės trukmės ir ilgalaikio prioriteto pasirinkimą. Turime surasti būdus, kaip paskatinti valstybes narsę įgyvendinti bendrą strategiją, pagal kurią standartizuojami elektriniai automobiliai. Šios strategijos sėkmingas įgyvendinimas neabejotinai sumažins naudotojų išlaidas, taip elektriniai automobiliai taps patrauklesni. Koordinavimo Europos Sąjungos lygmeniu stoka reiškia, kad tai daug kainuos ne tik naudotojams. Pramonės gamintojai turės standartizuoti savo įvairias instrukcijas, o tai turės tiesioginės įtakos jų išlaidoms. Todėl, kad judėtume norima linkme, manau, turime susitelkti ties standartizacijos procedūromis. Turime rasti būdų, kaip paskatinti Europos Sąjungos vartotojus rinktis elektrinius automobilius. Manau, kad čia svarbų vaidmenį turi vaidinti vietos valdžios institucijos. Jie galės paskatinti Europos Sąjungos vartotojus parodydami pavyzdį ir suteikdami infrastruktūros sąlygas ir su įvairiais mokesčiais susijusias lengvatas, pvz., stovėjimo arba taršos mokesčio lengvatas. Manau, jeigu Europos Sąjungos institucijos naudotų elektrinius automobilius, tai taptų teigiamu pavyzdžiu. Eksperimentuojant kuo greičiau turėtų būti sukurtas mažas elektrinių automobilių parkas, kaip pakaitinis variantas dabartinėms transporto priemonėms.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Didėjantis nerimas dėl CO₂ išmetimo ir klimato kaitos paskatino greito vystymosi poreikį, kad elektriniai automobiliai galėtų laipsniškai pakeisti dabar naudojamus automobilius. Gausėnis šių transporto priemonių naudojimas – teigiamas indėlis siekiant strategijoje „Europa 2020 m.“ numatytų tikslų. Dėl to ES turi daug investuoti į teikimo tinklo kūrimą, kuris veiksmingai apimtų visą Europos teritoriją. Taip pat reikia imtis ryžtingų veiksmų, siekiant pašalinti įvairias kliūtis, dėl kurių šiuo metu šios transporto priemonės yra nepatrauklios.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Mažėjant ištekliams, elektriniai automobiliai gali tapti tikrai klimatui nekenkiančia alternatyva, jeigu mes šias transporto priemones ir toliau vystysime. Tačiau taip bus tik tada, jeigu gamybos procesams ir automobilių naudojimui tikrai nereikės daug išteklių ir jeigu jie nekenks klimatui. Elektra varomos ir mišrios sistemos yra vis dar ankstyvojoje stadijoje ir mums reikia įdiegti standartizuotą šios technologijos pagrindą, nesuteikiant pirmenybės kitoms, pakaitinėms važiavimo sistemoms. Šiame pasiūlyme per mažai dėmesio skiriama pakaitinėms važiavimo sistemoms, dėl to aš susilaikiau.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Parama elektriniams automobiliams vystyti gali duoti daug naudos. Elektrinių automobilių skatinimas padės mažinti klimato kaitą, nes bus pereita prie mažiau taršių ir pažangesnių technologijų, skatinančių naujoves ir mažinančių priklausomumą nuo energijos. Šių technologijų vystymas taip pat apima tam tikrus aspektus, kuriuos reikės deramai apsvarstyti, pvz., administracinių ir kitokių kliūčių šalinimą, kuris gali turėti neigiamą poveikį ekologiškų automobilių apyvartai, ir paskatų, skirtų automobilių pramonėje dirbančiųjų perkvalifikavimui, kad jie galėtų įgyti reikiamus įgūdžius, teikimą. Manau, kad šis pasiūlymas dėl rezoliucijos – labai suderintas tekstas, nes jame aptariami visi minėtieji klausimai, todėl aš už jį balsavau.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Kad galėtume įvertinti aptartos priemonės poveikį, turime išanalizuoti Europos Komisijos pacituotą statistiką. Iš tiesų 2007 m. 72 proc. Europos gyventojų gyveno miesto vietovėse, o tai svarbiausias dalykas augimui ir užimtumui skatinti. Miestams reikia veiksmingų transporto sistemų, kad remtų ekonomiką ir užtikrintų savo gyventojų gerovę.

Apytiksliai 85 proc. ES BVP pagaminama miestuose. Šiandien miestai turi užduotį transportą padaryti tvarų aplinkosaugos (CO₂, oro tarša, triukšmas), konkurencijos (grūstys) ir socialiniu (demografiniai pokyčiai, atskirtis, sveikata) atžvilgiais. Mūsų pasiryžimas įveikti šį sunkumą taip pat lemia ES bendros strategijos, skirtos kovai su klimato kaita, sėkmingą įgyvendinimą, siekiant „20-20-20“ tikslų ir skatinant sanglaudą.

Devyni iš 10 ES piliečių mano, kad jų vietovėje reikėtų pagerinti transporto padėtį. Tikiu, kad koordinuoti veiksmai ES lygmeniu gali padėti sustiprinti naujų technologijų, skirtų netaršioms transporto priemonėms ir pakaitiniam kurui, rinkas. Taip galime paskatinti vartotojus ilgainiui rinktis mažiau taršias transporto priemones arba transporto rūšis, naudoti mažiau perpildytą infrastruktūrą arba keliauti kitu metu. Iš visos širdies remiu šias iniciatyvas, kuriomis siekiama ilgainiui ir vidutinės trukmės laikotarpiu patobulinti mūsų įpročius vystantis visos Europos Sąjungos ekonomikai ir pramonei.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Prisijungiau prie savo frakcijos, balsavusios už šią rezoliuciją, nors mūsų pakeitimas dėl modelių patvirtinančių teisės aktų persvarstymo pagreitinimo nebuvo patvirtintas.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Europoje 380 tūkst. įmonių užsiima motorinių transporto priemonių platinimu ir su jomis susijusiomis paslaugomis. Beveik visos jos – mažosios ir vidutinės įmonės, kuriose dirba 2,8 mln. žmonių. Nuo 1985 m. motorinių transporto priemonių sektorius reguliuojamas remiantis Europos konkurencijos teisės bendrosios išimties reglamentu, siekiant atsižvelgti į šio sektoriaus ypatumus: oligopolinę padėtį, itin techninį produktų pobūdį ir ilgaamžiškumą. Tačiau šiandien Komisija siūlo nebetaikyti ligšiolinių išimčių naujų transporto priemonių pardavimui. Speciali išimties tvarka ir toliau būtų taikoma tik antrinėje rinkoje (remonto ir techninės priežiūros paslaugoms bei atsarginių dalių tiekimui). Šiuo pasiūlymu dėl rezoliucijos, kuriam aš jau pritariau Ekonomikos ir pinigų politikos komitete ir už kurį vėl balsavau šiandien plenariniame posėdyje, siunčiama aiški Europos Parlamento žinia. Jis paremtas išsamiais konsultacijomis su motorinių transporto priemonių sektoriaus atstovais. Šiame pasiūlyme dėl rezoliucijos Komisija raginama atsižvelgti į keletą aspektų, kurie gali destabilizuoti motorinių transporto priemonių gamintojų ir platintojų galių pusiausvyrą vartotojų nenaudai.

George Sabin Cutaș (S&D), raštu. – (RO) Aš nusprendžiau balsuoti už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes jame išryškinamos problemos, susijusios su Europos Komisijos pasiūlymu dėl Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento.

Europos vykdomosios valdžios rekomendacija pakeisti tam tikras galiojančio reglamento nuostatas šioje srityje, konkrečiai – nustatyti automobilių platinimo tarpininkų pareigą, kad iki 80 proc. jų pardavimo sudarytų vienos automobilio markės pardavimas, gali padidinti tarpininkų priklausomybę nuo gamintojų, o tai kelia pavojų, kad šiame sektoriuje bus suvaržyta konkurencija, ir tai neigiamai paveiks vartotojų pasirinkimo galimybes.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos Komisijai ėmusi persvarstyti teisės aktus, taikomus transporto priemonėms, visų pirma Reglamentą (EB) Nr. 1400/2002 (Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas) ir Reglamentą (EB) Nr. 2790/1999 (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas), svarbu pažymėti, kad Europos Sąjunga ir jos valstybės narės šiuo metu susiduria su beprecedente ekonomikos ir finansų krize, kuri turėjo realų ir didelį poveikį automobilių pramonei. Ši pramonė ir toliau lieka labai svarbi Europos ekonomikai, nes prisideda prie darbo vietų kūrimo, technologinių naujovių ir konkurencingumo. Turint tai omenyje, naujuosiuose reglamentuose turi būti atsižvelgta į būtinybę vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu sudaryti sąlygas Europos automobilių pramonės tvarumui, kad ji išliktų technologijų ir naujovių diegimo priešakyje bei ekonomiškai tvari. Ką tik balsavome dėl elektrinių transporto priemonių; atsižvelgiant į tai, naujojoje reguliavimo sistemoje turi būti kuriamos paskatos gaminti ir naudoti šio tipo transporto priemones, taip pat skatinti aplinkos mokslinius tyrimus ir tokių automobilių, kurie daro mažesnę poveikį aplinkai ir išmeta mažiau teršalų, kūrimą.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Mes balsavome prieš šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, kuriame iš principo palankiai vertinamas šiuo metu atliekama motorinių transporto priemonių platinimo ir remonto sektoriui taikomų konkurencijos taisyklių peržiūra. Iš tikrųjų, jame palankiai vertinamas išimties panaikinimas ir bendrosios konkurencijos teisės taikymas. Kaip įprasta, prisidengdami pirminėmis konsultacijomis viršų paims tie lobistai, kurie turi didžiausią įtaką arba veikia veiksmingiausiai, bet nebūtinai atstovauja šios verslo šakos interesams, ką ir kalbėti apie dogmą, kad konkurencija yra naudinga visiems. Kita vertus, šios srities profesionalų pastangos prisitaikyti prie galiojančių teisės aktų dėl šiandienos sprendimo nueis perniek.

Žinoma, palankus ar nepalankus toje srityje dirbantiems asmenims, tai vis viena yra veikimas. Kyla klausimas, ar Komisijos, ypač Konkurencijos generalinio direktorato, uždavinys išties yra pateisinti savo egzistavimą rengiant teisės aktus, o ne įgyvendinant reglamentus, kurie tenkina paslaugų ir produktų kokybės ir saugos reikalavimus, – reikalavimus, kurie yra privalomi visur, tačiau visų pirma motorinių transporto priemonių sektoriuje.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Komisijos siūlomi pakeitimai prieštarauja visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių interesams motorinių transporto priemonių sektoriuje. Be to, šis sektorius yra reglamentuojamas daugeliu sudėtingų reglamentų (kaip antai, susijusių su sauga ir aplinka), todėl konkurencijos teisė turi būti grindžiama konkrečiais šios rinkos ypatumais. Dėl šios priežasties aš balsavau prieš Komisijos pasiūlymą.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) 2002 m. liepos mėn. Komisija priėmė Bendrosios išimties reglamentą, taikomą motorinių transporto priemonių platinimo susitarimams, kuriuo pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 1475/95.

Pagrindinis Komisijos konkurencijos politikos uždavinys yra sukurti tokias sąlygas, kurios leistų suinteresuotosioms įmonėms turėti naudos iš saugos zonos, to ir siekiama bendrosios išimties reglamentu, turinčiu užtikrinti tinkamą rinkų priežiūrą. Taigi, bendrosiomis išimtimis prisidedama prie teisinio tikrumo ir užtikrinamas nuoseklus europinių normų taikymas. Turiu pabrėžti, kad šios diskusijos svarbios būtent todėl kad nubrėžiamos gairės, kuriomis grindžiama ateities teisinė sistema, kuri, nustojus galioti minėtajam reglamentui, turėtų reglamentuoti susitarimus dėl motorinių transporto priemonių platinimo ir su juo susijusių transporto priemonių garantinio aptarnavimo paslaugų.

Todėl tam, kad būtų galima apsispręsti dėl tinkamos automobilių pramonei taikomos bendrosios išimties taikymo srities, raginu Komisiją atsižvelgti į konkurencijos pagrindinėse rinkose sąlygas ir į būtinybę daryti esminę perskyrą tarp naujų motorinių transporto priemonių pardavimo rinkų ir remonto bei techninės priežiūros paslaugų rinkų ir (arba) atsarginių dalių platinimo rinkų. Norėčiau dar kartą pažymėti, kaip svarbu paremti tokius pasiūlymus. Jais neskatinamos atskiros iniciatyvos, o skatinama pardavėjų ir remontininkų konkurencija ir sektoriaus plėtra.

Robert Rochefort (ALDE), raštu. – (FR) Greitai nustos galioti vadinamasis bendrosios išimties reglamentas, pradėtas taikyti Europos lygmeniu 2002 m. siekiant padidinti konkurenciją motorinių transporto priemonių sektoriuje ir duoti apčiuopiamos naudos vartotojams. Savo pasiūlyme dėl jo peržiūros Komisija siūlo pokyčius, kurie turės nerimą keliančių padarinių vartotojams pasirinkimo galimybių įvairovės, kokybės ir kainos atžvilgiu. Štai kodėl, pasinaudodami šia pasiūlymo dėl rezoliucijos (kurį aš parėmiau) svarstymo proga, norime aiškiai išreikšti savo abejones dėl kai kurių pateiktų pasiūlymų. Visų pirma kalbu apie „vieno prekės ženklo“ reikalavimą, kuriuos bus apribotas vartotojų pasirinkimas ir pakenkta prekybininkų nepriklausomumui nuo gamintojų. Taip pat norėčiau išreikšti savo susirūpinimą dėl to, kad nelieta garantijos, jog visi suinteresuotieji subjektai turės tinkamas galimybes gauti techninę informaciją bei atsarginių dalių, o tai faktiškai apribos laisvę pasirinkti pardavėją arba remonto garažo savininką, į kurį gali kreiptis vartotojas. Galiausiai, atsiminkime, kad Komisija privalo skubiai reaguoti į naujus prieš konkurenciją nukreiptus klientų susaistymo būdus, tokius kaip garantinio aptarnavimo paslaugų teikimas tik su sąlyga, kad transporto priemonė bus remontuojama – arba techninės priežiūros paslaugos teikiamos – išskirtinai konkrečiame tam tikro prekės ženklo tinkle.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Aš balsavau už šią rezoliuciją, drauge su didele dauguma balsavusių Parlamento narių.

Pranešimas: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Vėžys yra viena iš didžiausių sveikatos problemų, su kuriomis susiduria Europa: jis yra antra pagal svarbą mirties priežastis ES, per metus užregistruojama 3 mln. naujų ligos atvejų ir 1,7 mln. mirties atvejų. Pasak Pasaulio sveikatos organizacijos, ne mažiau kaip trečdalis visų vėžio atvejų galima išvengti. Todėl labai svarbu, kad suinteresuotieji subjektai visoje Europos Sąjungoje imtųsi kolektyviai spręsti vėžio problemą. Vienas iš Komisijos pasiūlymų, pateiktų Komisijos komunikate „Kova su vėžiu: Europos partnerystė 2009–2013 m. laikotarpiu“ – paremti valstybių narių pastangas kovoti su vėžiu sukuriant sistemą, skirtą informacijai, gebėjimams ir profesionalioms žinioms vėžio profilaktikos ir kontrolės srityje nustatyti ir jais keistis, taip pat įtraukiant suinteresuotuosius subjektus visoje ES į kolektyvinius veiksmus. Aš palankiai vertinu siekį iki 2013 m. įvesti 100 proc. gyventojų patikrą dėl krūties, gimdos kaklelio ir kolorektalinio vėžio tam, kad būtų sumažinta vėžio našta, ir raginimą valstybėms narėms įgyvendinti

minėtuosius nurodymus. Dėl čia išvardytų priežasčių aš balsavau už pranešimą „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš balsavau už šį pranešimą, nes Europos Komisijos siūloma Europos partnerystė kovai su vėžiu 2009–2013 m. laikotarpiu yra puiki iniciatyva aktyviau kovoti su šia baisia liga. Kova su vėžiu yra viena iš pagrindinių su visuomenės sveikata susijusių Bendrijos veiksmų sritis, nes kasmet 3,2 mln. europiečių diagnozuojamas vėžys, kuris yra antra pagal dažnumą mirties priežastis po širdies ligų. Komisijos siūlomos partnerystės tikslas yra remti Europos Sąjungos valstybes nares kovojant su vėžiu ir suteikiant galimybes identifikuoti informaciją, pajėgumus ir žinias vėžio prevencijos bei kontrolės srityje ir jais dalytis. Norėčiau pažymėti, kad tik įtraukdami visos ES suinteresuotuosius subjektus į kolektyvinius kovos su vėžiu veiksmus, galime gerokai sumažinti vėžio susirgimų skaičių Europoje. Pritariu Europos Parlamento raginimams, kad Komisija ir valstybės narės privalo toliau plėtoti ir įtvirtinti iniciatyvas, pagal kurias teikiama parama tiesiogiai ar netiesiogiai nuo vėžio kenčiantiems žmonėms. Taip pat pritariu, kad Komisija ir valstybės narės turi užtikrinti, kad vaistai nuo vėžio visose valstybėse narėse būtų vienodai prieinami visiems pacientams, kuriems jų reikia. Taigi, ši Komisijos inicijuota partnerystė kovojant su vėžiu yra labai svarbus žingsnis link bendros visos Europos socialinės ir politinės partnerystės, kuria siekiama sumažinti Europai tenkančią vėžio našta.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Itin spartaus diagnozuojamų vėžio atvejų skaičiaus didėjimo prognozėmis siekiama priversti tarptautinę bendruomenę išgirsti garsius pavojaus varpus. Per savo gyvenimą kas trečiam europiečiui bus diagnozuotas vėžys. Iš tiesų, ši žiauri liga yra antra dažniausia mirties priežastis Europoje. Europos Parlamentas, pasinaudodamas šiuo pasiūlymu dėl rezoliucijos, kuri jis patvirtino, siekia atkreipti dėmesį į tai, kad vis dar esama nepriimtinių skirtumų visoje Europoje vėžio atrankinės patikros ir gydymo atžvilgiu. Trečdaliu atvejų diagnozavus vėžį pacientas miršta, nes liga diagnozuojama per vėlai. Tai realybė, kurią Europa privalo keisti rengdama informacines programas, šviesdama visuomenę ir suteikdama daugiau galimybių gauti aukštos kokybės medicinos paslaugas. Galiausiai, ir tai ne mažiau svarbu tai, kad ES iki šiol yra per mažai nuveikusi šios ligos mokslinių tyrimų srityje, ši liga vis dar per menkai pažinta. Moksliniai tyrimai ir prevencija – tai pagrindinės šios ligos įveikimo kryptys. Tai duos rezultatų per vidutinės trukmės laikotarpį. Kad Europa galėtų pasiekti Europos Komisijos užsibrėžtą plataus užmojo tikslą, vėžio atvejų skaičius turi pradėti mažėti. Minėtasis tikslas – iki 2020 m. sumažinti naujų vėžio atvejų skaičių 15 proc., atsižvelgiant į augimo tendenciją, kurią lemia gyventojų skaičiaus didėjimas ir gyventojų senėjimas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Aš palankiai vertinu Komisijos pasiūlymą dėl Europos partnerystės kovai su vėžiu 2009–2013 m. laikotarpiu, nes manau, kad kova su vėžiu yra esminė sveikatos strategijos dalis. Vis dėlto, kaip pirminės prevencijos būdą raginu įgyvendinti sveikos gyvensenos, kaip itin svarbaus sveikatos gerinimo veiksnio, skatinimo priemones. Aplinkos veiksniai taip pat daro įtaką sveikatai, todėl būtina spręsti aplinkosaugos problemas, kurios yra tarp priežasčių, lemiančių tam tikrų tipų vėžio vystymąsi. Štai kodėl svarbu turėti kompleksinį ir integruotą požiūrį tokiose veiksmų srityse kaip švietimas, aplinkosauga, moksliniai tyrimai ir socialiniai klausimai, taip pat būtinas geresnis koordinavimas tarp įvairių vėžio tyrimų centrų Europos Sąjungoje. Norėčiau atkreipti dėmesį į būtinybę geriau panaudoti finansavimą, skirtą kovai su vėžiu pagal Septintąją bendrąją programą, taip pat būtinybę plėtoti didelio masto mokslinių tyrimų programas. Taip pat būtų svarbu numatyti lėšų finansų programoje vėžio prevencijai remti.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Nauja visapusiška kovos su vėžiu strategija yra esminis dalykas, nes šios ligos atvejų pasauliniu mastu daugėja kone epidemijos greičiu, tai – viena iš pagrindinių mirties priežasčių pasaulyje, lėmusi beveik 13 proc. visų mirčių 2004 m. (beveik 1,7 mln. mirčių kasmet); nes ši liga buvo antra dažniausia mirties priežastis 2006 m., dauguma atvejų buvo mirtis nuo plaučių vėžio, tiesiosios žarnos vėžio ir krūties vėžio; taip pat dėl to, kad vis dar kas trečiam europiečiui tenka išgirsti vėžio diagnozę ir kas ketvirtas europietis nuo šios ligos miršta. Aiškų išpareigojimas vykdyti ligos prevenciją bei įgyvendinti nacionalinės atrankinės patikros planus yra būtinas, nes žinome, kad tinkama prevencija ir anksti pradedamas gydymas leistų išvengti beveik 30 proc. atvejų. Taip pat labai svarbu sumažinti nelygybę gydymo prieinamumo atžvilgiu. Norėčiau atkreipti dėmesį į nepriimtina padėtį Portugalijoje, kur veiksmingų ir naujoviškų vėžio gydymo vaistų, ypač nuo plaučių ir krūties vėžio, pacientams atsisakyta skirti vien dėl finansinių priežasčių.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Vėžys yra viena didžiausių sveikatos problemų, su kuria susiduriama visame pasaulyje. Šiuo metu tai – antra iš pagrindinių mirties priežasčių Europoje, vėžiu kasmet naujai suserga 3 mln. žmonių ir 1,7 mln. nuo jo miršta. Europos Komisija inicijuoja Europos partnerystę kovai su vėžiu 2009–2013 m. laikotarpiu. Kaip socialinė ir politinė problema, vėžys reikalauja bendrų veiksmų Europos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis. Lisabonos sutartyje būtent tai ir nustatyta: kad Europos Sąjungos kompetencijai priklauso imtis veiksmų siekiant paremti, koordinuoti ar papildyti valstybių narių veiksmus. Viena iš tokių veiksmų sričių Europos lygmeniu yra žmonių sveikatos apsauga ir

gerinimas (2e straipsnis). Europos Sąjunga jau susitarė dėl dviejų svarbių įrodymais pagrįstų priemonių, kaip užkirsti kelią vėžiui: Europos kodekso prieš vėžį ir Tarybos rekomendacijų dėl atrankinės patikros dėl krūties, gimdos kaklelio ir storosios žarnos vėžio. Todėl aš palankiai vertinu pasiūlymo dėl rezoliucijos rekomendaciją sutelkti bendras viešojo sektoriaus pastangas investuoti į patikimą ir nuoseklią vėžio prevenciją.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Vėžys yra viena pagrindinių mirties priežasčių pasaulyje, o vėžio atvejų skaičius didėja nerimą keliančiu greičiu. Todėl manome, kad ES parama valstybių narių pastangoms kovoti su vėžiu, kaip nurodyta pranešime, taip pat kolektyvinėms pastangoms bendrai naudotis informacija, gebėjimais ir patirtimi vėžio prevencijai ir kontrolei skatinti, yra svarbi. Tai, kad kai kuriose šalyse vėžio atvejų skaičius sumažėjo dėl jose vykdomos politikos, kuria siekiama gerinti vėžio prevenciją ir gydymą, įrodo, kad šiuo keliu reikia eiti visiems. Pranešime nagrinėjami įvairūs svarbūs klausimai, tarp jų – tų ligų, kurios gali išsivystyti į vėžį, pirminės prevencijos būtinumas ir kontrolė; atrankinės patikros svarba; tai, kad šiuo metu kovai su vėžiu Europos Sąjungoje teikiamas finansavimas yra nepakankamas, ypač viešasis finansavimas; būtinybė mažinti sąlytį su kancerogenais darbe ir aplinkoje; ir tai, kad reikia atnaujinti kancerogeninių medžiagų sąrašus; taip pat vėžio pacientų ir lėtinėmis ligomis sergančių asmenų apsauga darbo vietoje. Pranešime galėjo būti aparti ir kiti klausimai, pvz., nelygybės šalinimas – o ne mažinimas – nelygybė galimybės gydytis nuo vėžio ir susijusių priežiūros paslaugų atžvilgiu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Kaip rašytinio pareiškimo Nr. 71/2009 dėl kovos su krūties vėžiu Europos Sąjungoje, kuris patvirtino Parlamento, autorė, esu nepaprastai patenkinta Komisijos komunikatu dėl Europos partnerystės kovai su vėžiu.

Šiame dokumente diagnozuota vėžio problema ir nustatyti kovos su vėžiu tikslai. Nors sveikatos apsaugos paslaugas *de facto* tvarko valstybės narės, ES vis dėlto gali šį tą nuveikti išplėsdama sveikatos priežiūrą ir, pvz., būti puiki keitimosi gerąja patirtimi platforma. Nuo pačių valstybių narių priklausys, ar jos pasinaudos šia papildoma Komisijos parengta priemone.

Pasiūlyme keliamas labai konkretus tikslas: iki 2020 m. sumažinti vėžio problemą Europos Sąjungoje 15 proc. Norint įgyvendinti šią programą, būtina iki 2013 m. siekti integruoti visų valstybių narių kovos su vėžiu planus. Kitas žingsnis – 70 proc. sumažinti mirštamumo nuo vėžio disproporciją tarp nuo šios ligos gydomų europiečių. Europos Sąjungos valstybių narių skirtumai tarp geriausių ir blogiausių rezultatų dar per dideli.

Komunikate daug dėmesio skirta ir vėžio profilaktikai, čia numatoma pradėti vykdyti 100 proc. gyventojų atrankinę patikrą krūties, gimdos kaklelio ir kolorektaliniam vėžiui diagnozuoti. Džiaugiuosi, kad mūsų neseniai rašytiniame pareiškime Nr. 71/2009 išdėstytas prašymas pateiktas palankiu momentu, kai Komisija ėmėsi šios srities, ir tikiuosi, kad tai žada greitą ir patikimą šių tikslų įgyvendinimą.

Françoise Grossetête (PPE), raštu. – (FR) Aš balsavau už šį pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos partnerystę kovai su vėžiu 2009–2013 m. laikotarpiu.

Šios partnerystės tikslas – sukurti sistemą siekiant nustatyti informaciją ir ja keistis, taip pat keistis gebėjimais ir patirtimi vėžio prevencijos ir kontrolės srityje. Valstybės narės turi veikti kartu, visų pirma gyventojų atrankinės patikros srityje. Europoje per savo gyvenimą kas trečias žmogus susirgs vėžiu. Tačiau trečdalis visų vėžio atvejų galima išvengti, o jų prevencija yra ekonomiškai efektyviausia ilgalaikė strategija siekiant sumažinti vėžio našlą.

Džiaugiuosi, kad šiame Parlamente dauguma balsavo už pasiūlymus, kuriuos aš pateikiau kaip Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentė, pvz., dėl būtinybės aktyvinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę siekiant skatinti mokslinius tyrimus ir atrankinę patikrą, visų pirma medicininio vaizdo gavimo srityje.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Nors sveikata yra kiekvienos valstybės narės atsakomybė, mums išeis tik į naudą, jei turėsime priėmę visuotinį požiūrį į vėžio profilaktiką ir gydymą, ir būtent tam aš noriu čia išreikšti paramą. Tai leistų Europai plėtoti glaudesnę bendradarbiavimą su suinteresuotaisiais subjektais (pilietine visuomene, įvairiomis organizacijomis ir kt.), kad kuo veiksmingiau būtų skleidžiama šios srities geroji patirtis, ypač siekiant didinti pacientų priežiūros veiksmingumą, o tam reikia paistyti paciento psichosocialinės ir psichinės gerovės. Ši partnerystė taip pat padės užtikrinti, kad būtų paisoma susijusių problemų, tokių kaip šia liga sergančių pacientų patiriama nelygybė. Tai turi lemiamą reikšmę, jei norime pagerinti pacientų kasdienį gyvenimą. Taip pat palankiai vertinu balandžio 19 d. patvirtintą raštišką pareiškimą, kuriam pritariau ir kuriuo visos ES valstybės narės raginamos pradėti naudoti atrankinę patikrą diagnozuoti krūties vėžį šalių mastu, o Komisija – kas dvejus metus rengti naują ataskaitą šia tema. Krūties vėžys išlieka pagrindinė 35–59 metų moterų mirties priežastis.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Anot Pasaulio sveikatos organizacijos, vėžys yra pagrindinė mirties priežastis visame pasaulyje. Šiuo metu kas trečiam europiečiui diagnozuojamas vėžys, o kas ketvirtas europietis nuo šios ligos miršta. Deja, visuomenės senėjimas taip pat prisidės prie vėžio atvejų gausėjimo per ateinančius kelis dešimtmečius. Manau, siekdami išspręsti šią ligos atvejų skaičiaus didėjimo problemą, turime tobulinti nacionalinius kovos su vėžiu planus ir imtis dar veiksmingesnės ES gyventojų informavimo kampanijos. Vaikai turi būti mokomi sveiko gyvenimo būdo nuo pat pirmųjų gyvenimo metų, tai ateityje lems mažiau ligos atvejų. Pasak ekspertų, trečdalis atvejų galima išvengti, tačiau tam, kad taip būtų, ES turi padidinti kovos su vėžiu finansavimą. Tada būtų galima vykdyti mokslinius tyrimus ir plataus masto vėžio profilaktikos priemonių programą visose Europos Sąjungos šalyse.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visuomenės sveikata yra vienas iš ES prioritetų. Viena iš veiklos sričių čia yra kova su visų formų vėžiu, nes ši liga kasmet lemia milijonų Europos piliečių mirtį. Visi žinome, kad prevencija ir ankstyvas diagnozavimas yra būtinas veiksmingai kovoti su vėžiu, todėl didžioji dalis pastangų turi būti sutelktos šiose srityse. Labai svarbu plėtoti pastangas kovoti su trijų tipų vėžiu, kuris lemia daugiausia mirčių – plaučių, gaubtinės žarnos ir krūties vėžio, tačiau neužmiršti ir kitų šios ligos tipų.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Visoje Europoje vėžys yra didžiausia grėsmė sveikatai, mirštamumo nuo vėžio rodikliai dideli. Iš 3 mln. naujų ligonių 1,7 mln. neišgyvena. Ankstyva diagnostika ir gydymas gali gerokai sumažinti šį skaičių. Privalome ne tik investuoti į gydymą visoje Europoje, bet ir teikti paramą prevencinėms priemonėms. Privalome prioritetu padaryti tarptautinį bendradarbiavimą, kad galėtume visai sustabdyti vėžio plitimą. Šį pranešimą dera vertinti kaip reikalingą žingsnį teisinga kryptimi, todėl aš balsavau už jį.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Aš balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“. Visos kovos su vėžiu ir jo padarinių mažinimo priemonės yra remtinos. Medicinos mokslas dar negali sustabdyti vėžio, kuris tampa viena iš didžiausių žmonijos problemų. Tai, kad 2006 m. vėžys buvo antra dažniausia mirties priežastis, yra baugi žinia. Yra daug vėžį lemiančių priežasčių; kita vertus, dažnai tų priežasčių neįmanoma apibrėžti ir diagnozuoti. Tačiau apie 30 proc. vėžio atvejų galima išvengti ir įmanoma apriboti jo poveikį. Norint tai pasiekti, būtinos tinkamos nacionalinės tyrimų programos. Europos Sąjunga, vadovaudamasi savo piliečių interesais ir siekdama užtikrinti jų saugą, turi numatyti tinkamų ankstyvo ligos diagnozavimo metodų, prevencinių priemonių ir pažangiosios terapijos metodų plėtotę. Daugeliui valstybių narių kovoje su vėžiu pavyko pasiekti pažangą įvairiais būdais, kaip antai pasitelkus prieš rūkymą nukreiptas strategijas, taip pat konkrečiais šios ligos prevencijos būdais. Panašias priemones reikia diegti visoje Europos Sąjungoje, bet intensyviau ir veiksmingiau. Keleto ateinančių metų vėžio sergamumo ir mirštamumo prognozės nėra optimistiškos. Žinoti, kad, nepaisant visų diagnostikos ir gydymo būdų, labai daug žmonių mirs nuo vėžio, visada yra skaudu ir liūdna. Vis dėlto pasirūpinkime, kad mūsų piliečiai žinotų, jog šiuo klausimu jiems užtikrinama visiška parama.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Iki 2020 m. sumažinti vėžio atvejų Europos Sąjungoje 15 proc. – tai plataus užmojo Europos partnerystės kovai su vėžiu 2009–2013 m. laikotarpiu siekis. Tai tikslas, kurį šiandien parėmė Europos Parlamentas, balsuodamas dėl A. Peterle pranešimo. Tai iššūkį atitinkantis atsakas, nors, Pasaulio sveikatos organizacijos duomenimis, 2010 m. vėžys pralenks širdies ir kraujagyslių ligas ir taps pagrindine mirties priežastimi pasaulyje.

Vien 2010 m. 3 mln. europiečių sirgs vėžiu, ir beveik 2 mln. žmonių nuo šios ligos mirs. Turime skubiai nuveikti gerokai daugiau diegdami sistemingą atrankinę patikrą, padėsiančią nustatyti labiausiai paplitusias vėžio rūšis: plaučių, gaubtinės ir tiesiosios žarnos bei krūties vėžį. Skatinti revoliuciją onkologijoje – reikia, be kitų dalykų, skatinti mokslinius kai kurių maisto produktų, stabdančių vėžį, savybių tyrimus, taip pat skatinti ankstyvą atrankinę patikrą pačiu naujausiu biomarkerių tyrimo metodu navikams diagnozuoti: kompleksiniais šlapimo arba kraujo tyrimais. Visomis šiomis priemonėmis ryžtingai siekiama didinti numatytų pacientų priežiūros paslaugų įvairovę, kad 2010 metai būtų reagavimo metai ir kad Europos Sąjunga ne tik paremtų nacionalines kovos su vėžiu programas, bet ir skatintų jų kūrimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Žinoma, aš balsavau už šį svarbų pranešimą, kurio reikšmė užkertant kelią vėžiui bus lemiama.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Aš tvirtai remiu Europos Parlamento pranešimą dėl Komisijos komunikato „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“. Remiantis skaičiavimais, kuriuos pateikė Tarptautinė vėžio tyrimų agentūra, kas trečiam europiečiui diagnozuojamas vėžys, o kas ketvirtas europietis nuo šios ligos miršta. Šiais metais vėžiu sirgs 3 mln. europiečių, ir beveik 2 mln. greičiausiai nuo vėžio mirs. Lenkijoje vėžio aukomis kasmet tampa apie 100 tūkst. žmonių, o 70 tūkst. miršta. Kova su vėžiu yra vienas iš nuolatinių

ES veiklos visuomenės sveikatos srityje rūpesčių. Lisabonos sutartyje pabrėžiama, kad Europos Sąjungos kompetencijai priklauso remti, koordinuoti arba papildyti valstybių narių veiksmus siekiant apsaugoti ir pagerinti sveikatą. Konkrečius šiais ketinimais pagrįstus veiksmus Komisija išdėstė savo inicijuojamoje programoje „Kova su vėžiu: Europos partnerystė 2009–2013 m. laikotarpiu“. Užsibrėžti partnerystės tikslai, ypač numatytosios ligos profilaktikos priemonės, yra esminės reikšmės siekiant apriboti vėžio atvejų skaičių. Šiems tikslams skiriamų finansinių išteklių ribojimas glumina. Komunikatu buvo nustatyti tikslai dešimties metų laikotarpiui, tačiau Bendrijos biudžete užtikrinta tik trumpalaikė finansinė parama. Todėl raginu didinti subsidijas, ypač profilaktikos programoms, regioninės politikos ir Europos socialinio fondo srityse; veiksmingiau naudoti turimus išteklius pagal Septintąją bendrąją programą, pvz., geriau koordinuoti mokslinius tyrimus; taip pat didinti išteklius rengiant naują finansinę programą.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Vėžys yra didžiausia sveikatos problema Europoje ir net visame pasaulyje. Deja, šiandien vėžys tebeplinta kaip epidemija. ES kasmet vėžiu suserga per 3 milijonai ir nuo jo miršta 1,7 milijono žmonių. Ši liga yra antrasis žudikas pagal mastą kaip mirties ir sergamumo priežastis. Šiuo metu ES per savo gyvenimą vienam iš trijų žmonių bus diagnozuotas vėžys, o specialistai numato, kad vėžio našta smarkiai intensyvės dėl visuomenės senėjimo. Turi būti imtasi skubių veiksmų, siekiant pagerinti vėžio kontrolę ir prevenciją ES. Ypač prasta situacija Lietuvoje. Statistiniai įvairių vėžio susirgimų atvejų rodikliai yra vieni prasčiausių visoje ES. Todėl ypatingai sveikinu EP rezoliuciją dėl kovos su vėžiu išsiplėtusioje ES bei EK Europos partnerystės kovai su vėžiu 2009-2013 m. laikotarpiu naują bandymą suvienyti suinteresuotas šalis bendram darbui. Vėžys yra ne tik sveikatos, bet ir socialinė ir politinė problema. Jai spręsti būtini bendri Europos, nacionalinio, regionų ir vietos lygmenų veiksmai. Noriu pabrėžti, kad Lisabonos sutartyje aiškiai apibrėžiama, kad Sąjungos kompetencijai priklauso remti, koordinuoti, papildyti valstybių narių veiksmus. Mūsų visų tikslas - padėti valstybėms narėms kovoti su vėžiu, užtikrinant informacijos, pajėgumų ir žinių vėžio prevencijos ir kontrolės srityje nustatymo ir dalijimosi jais sistemą.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Šiandien balsavome dėl pasiūlymo dėl rezoliucijos dėl kovos su vėžiu, kurį parengė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos kolega slovėnas A. Peterle. Žinoma, aš parėmiau Europos Komisijos pasiūlymą dėl Europos partnerystės kovai su vėžiu 2009–2013 m. laikotarpiu. Tai nauja bendradarbiavimo forma, skirta valstybių narių kovos su vėžiu pastangoms remti. Iš medicinos statistikos matyti, kad Europoje kasmet registruojami daugiau nei 3 mln. naujų ligos atvejų ir 1,7 mln. mirties atvejų. Tai reiškia, kad kasmet vėžiui tenka antra vieta tarp rimčiausių ligų ir mirties priežasčių. Įgyvendindamos Europos partnerystę, valstybės narės privalo kuo greičiau parengti integruotus planus kovai su šia žiauria liga, kad būtų galima iki 2020 m. ligos atvejų sumažinti 15 proc. Tačiau nevalia pamiršti, kad šioje nelygioje kovoje svarbiausia yra profilaktika. Tai ekonomiškai priemonė, nes trečdalis vėžio atvejų galima išvengti. Todėl prevencines priemones reikia remti tiek kaip medicinos praktikos dalį, tiek ir ugdant sveikesnį gyvenimo būdą.

Pranešimas: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Naujųjų informacinių ir ryšių technologijų (IRT) svarbą galima aiškinti jų lemiamu vaidmeniu brandinant tikrą revoliuciją mokslo pasaulyje ne tik tuo atžvilgiu, kad jos leido užgimti žinių visuomenei, bet ir todėl, kad jos padarė įmanomą tvarumu grindžiamą požiūrį į gamtos išteklių naudojimą.

Atsižvelgiant į šiuos argumentus, neišmanoma ignoruoti to, kad – kalbant konkrečiai apie energijos vartojimo efektyvumui didinti skirtas naujas technologijas – IRT yra labai svarbi priemonė siekiant užtikrinti, kad pažanga būtų glaudžiai susijusi su pagarba planetai, taigi užtikrinti, kad ir namų ūkiai, ir pramonė turėtų ekonominės naudos iš sutaupytos energijos. Energijos taupymo politika bus savitas Europos socialinio modelio tvarumo elementas, todėl aš apsisprendžiau balsuoti už pranešimą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Perėjus prie pažangiųjų skaitiklių, energijos suvartojimą Europos lygmeniu galima sumažinti iki 10 proc., nes tai palengvins abipusius informacijos mainus tarp tinklo operatorių, energijos tiekėjų ir vartotojų. Atlikus analizę matyti, kad pažangiai naudojantis informacinėmis ir ryšių technologijomis (IRT), energijos suvartojimą pastatuose, kuris šiuo metu sudaro 40 proc. visos Europoje suvartojamos energijos, galima sumažinti net iki 17 proc. Visi šie skaičiai reiškia, kad išmetamo anglies dioksido kiekis vien transporto sektoriuje sumažėtų iki 27 proc.

Visos šios prognozės turi tik dar labiau mus paskatinti iki galo išnaudoti pačias naujausias technologijas. Nors trumpuoju laikotarpiu nebūs įmanoma šių technologijų vienodu mastu įdiegti visoje Europos Sąjungoje, tačiau – turint omenyje nepaprastai plataus užmojo strategijos „Europa 2020“ tikslus – svarbu, kad visos

valstybės narės žinotų apie galimybę naudotis pačiais naujausiais technologiniais laimėjimais, leidžiančiais sumažinti anglies dioksido išmetimą.

Statybos bei transporto sektoriai yra tarp didžiųjų energijos vartotojų ir gali paspartinti pačių naujausių technologijų sistemų diegimą. Taip pat dėl naujų technologijų gamtos išteklių naudojimas gali būti mažiau kenksmingas aplinkai, išskiriama mažiau anglies dioksido.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Informacinės ir ryšių technologijos (IRT) atlieka esminį vaidmenį skatinant Europos ekonomikos augimą. Su didelėmis permainomis mūsų visuomenėje susijęs ir jų poveikis energetikos sektoriui, nes jos daro jį labiau decentralizuotą ir lankstesnį, o paskirstymas tampa didesnės gerovės raktazodžiu. Naudojant IRT ir tinklo technologijas galima didinti mūsų energijos vartojimo efektyvumą, pvz., kurti elektros energijos paskirstymo tinklus, statyti energiją taupančius pastatus, energiją taupančius namus ir diegti pažangiuosius skaitiklius, taip pat naudotis ekologišku transportu. Vis dėlto, svarbu ir toliau plėsti IRT mums atveriamas naujovių galimybes. Labai svarbu plėtoti naujovišką Europos pažangų tinklą, pagrįstą energijos vartojimo efektyvumo įvertinimo ir stebėjimo priemonėmis, įgyvendinant pažangų matavimą pagal trečiajame energijos rinkos teisės aktų pakete nustatytą grafiką. Šiuo būdu vartotojai galės valdyti savo energijos vartojimą, o tai leis išlyginti paklausos kreivę. IRT taip pat gali atlikti svarbų vaidmenį matuojant ir išreiškiant skaičiais klimato kaitos poveikį pasauliniu mastu bei vertinant klimato apsaugos priemones ir taip prisidėti prie klimato politikos reguliavimo.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Aš balsavau už pranešimą dėl informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sutelkimo siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido išskiriančių technologijų ekonomikos. IRT galėtų atlikti svarbų vaidmenį mažinant klimato kaitos poveikį, būtent – padėti mažinti energijos vartojimą, didinti energijos vartojimo efektyvumą ir integruoti atsinaujinančiąją energiją.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Šiuo metu, kai laikome, kad išmetamo CO₂ bei šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimas kartu su investicijomis į atsinaujinančiąją energiją ir ekologiškas technologijas yra prioritetai, šis pranešimas yra labai aktualus. Todėl būtina apsvaistyti, kaip pristatyti tas priemones, kurios leis sutelkti informacines ir ryšių technologijas, kad sklandžiai pereitume prie efektyvaus energijos vartojimo ekonomikos kuo mažesne kaina visuomenei ir įmonėms. Be galo svarbu skatinti tvarų augimą, kuris atspindėtų dabartinių gyventojų ir ekonomikos gerovę, taip pat solidarumo su ateities kartomis labui.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Informacinės ir ryšių technologijos gali svariai prisidėti prie energijos vartojimo efektyvumo didinimo ES ekonomikoje, visų pirma pastatų efektyvinimo srityje ir transporto sektoriuje. Atsižvelgdamas į tai, pritariu Komisijos pastangoms skatinti pažangiųjų skaitiklių diegimą ir pažangiojo tinklo plėtotę energijos gamybos, paskirstymo ir naudojimo srityse. Ypač norėčiau pabrėžti valstybėms narėms adresuotą raginimą didinti plačiajuosčio interneto prieinamumą visiems ES piliečiams, siekiant užtikrinti vienodą prieigą prie interneto paslaugų.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Negali būti jokių abejonių, kad informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sutelkimas gali padėti pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ekonomikos, nes tai yra ir būdas, kaip sumažinti energijos vartojimą, taip padidinant energijos tiekimo saugumą, ir padėti pažaboti žalą aplinkai, ypač šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą į aplinką.

Nepaisant to, žinome, kad energijos vartojimo efektyvumu ir energijos taupymo potencialu grindžiama pažanga lėtai skinasi kelią ne tik todėl, kad esama ekonominių interesų grupių, kurios paais tik savo interesų, bet ir dėl menkos pagalbos įgyvendinti būtinus pakeitimus.

Todėl mes remiame įvairius pranešime išdėstytus pasiūlymus, konkrečiai tuos pasiūlymus, kuriais kuriamos paskatos naudoti IRT planuojant naują transporto politiką ir didinti transporto rūšių įvairovę transporto sektoriuje, taip pat tuos pasiūlymus, kuriais Komisija raginama parengti kitokią pagalbos teikimo prioritetų viziją, atsižvelgiant į šiuos klausimus, susijusius su IRT sutelkimu siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ekonomikos įvairiose srityse, ne tik transporto ir judumo, pvz., pramonės, sveikatos ir būsto srityse.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Jau keletą metų Europos Sąjunga kelia sau svarbius uždavinius, susijusius su energijos taupymu ir išskiriamo anglies dioksido kiekio mažinimu. Informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sektorius yra, be abejonės, viena iš energijos vartojimo efektyvumo gerinimo valstybėse narėse priemonių. IRT iš tikrųjų gali padėti stebėti ir valdyti energijos vartojimą, pritaikyti naujas programas ir technologijas siekiant pagerinti gamtos išteklių naudojimą ir skatinti švaresnių gamybos bei pramonės procesų naudojimą. Europos Komisijai inicijavus plataus masto viešas konsultacijas tapo aiškiau, koku būdu IRT gali padėti

didinti energijos vartojimo efektyvumą. Europos Komisija apskaičiavo, kad naudojant IRT grindžiamas sistemos energijos suvartojimą pastatuose – kuris šiuo metu sudaro 40 proc. bendro energijos suvartojimo Europoje – galima sumažinti iki 17 proc., o transporto išmetamo anglies dioksido kiekį – iki 27 proc. Organizuojant miesto ūkį pasitelkus IRT, galima gerokai sumažinti miesto vietovių energijos sąnaudas. Todėl reikia imtis veiksmų siekiant skleisti gerą patirtį ir didinti vietos sprendimus priimančių asmenų informuotumą apie IRT teikiamą naudą.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Europos Sąjunga dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą iki 2020 m. 20 proc. sumažinti išmetamo anglies dioksido kiekį. Šį įsipareigojimą bus sunku tesėti, jei nebus iki galo išnaudojamos galimybės, kurias teikia IRT. IRT gali išties gerokai sumažinti išmetamo CO₂ kiekį.

IRT tarša sudaro 1,75 proc. viso paslaugų sektoriaus Europoje išmetamo anglies dioksido, dar 0,25 proc. teršalų susidaro IRT įrangos ir elektroninių vartojimo prekių gamybos procese. Likusius 98 proc. išmetamųjų teršalų sudaro kitų ekonomikos bei visuomenės sektorių sukeliama tarša. Todėl būtų gerai suderinti metodus energijos vartojimo efektyvumui matuoti ir skaičiuoti, kad surinktume duomenis, kurie leidžia plėtoti naujoviškas energijos taupymo strategijas ir užkirsti kelią „žaliosios dezinformacijos“ reiškiniui.

Norėčiau pažymėti, kad, atsižvelgiant į šiuos faktus, IRT gali vaidinti lemiamą vaidmenį siekiant pagrindinių tikslų, nes IR technologijų yra beveik visuose ekonomikos sektoriuose ir jos padeda padidinti našumą daugiau kaip 40 proc. Dėl šių priežasčių aš dar kartą patvirtinu savo visišką paramą šiai strategijai, kuria pageidaujama ekonomikos ir pramonės plėtra derinama su aplinkos tausojimo strategija.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Informacijos ir ryšių technologijos (IRT) kiekvienai valstybei narei teikia energijos vartojimo efektyvumo didinimo, taip pat – naujų taikomųjų programų ir technologijų gamtos išteklių naudojimo gerinimo ir pramonės gamybos ir procesų pertvarkymo į ekologišką ekonomiką priemonių. IRT pagrįstos sistemos gali iki 17 proc. sumažinti energijos suvartojimą pastatuose, kuriems šiuo metu suvartojama 40 proc. viso Europoje suvartojamo energijos kiekio, taip pat iki 27 proc. sumažinti išmetamo anglies dioksido kiekį transporto sektoriuje. IRT sektoriuje 27 valstybių narių ES dirba 6,6 mln. žmonių, šis sektorius skatina visų kitų sektorių inovacijų diegimo pajėgumą ir lemia daugiau kaip 40 proc. gamybos našumo didėjimą pasauliniu mastu. Europos Komisija ir Regionų komitetas privalo skubiai parengti praktinį vadovą vietos ir regionų valdžios institucijoms, kaip pagerinti energijos našumą taikant naujoviškus IRT naudojimo būdus. Jame būtų išdėstyta, kaip valdžios institucijos gali naudotis IRT įgyvendindamos savo planus klimato kaitos problemoms spręsti. Jame taip pat būtų nurodoma, kaip sanglaudos fondų lėšomis galima remti verslo partnerystės ryšius, leidžiančius novatoriškai taikyti IRT, kad miestai ir savivaldybės būtų skatinami ir remiami naudoti IRT siekiant mažinti išmetamųjų teršalų kiekį.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Mes, Žaliųjų frakcija, balsavome už šį pranešimą. Visos pradinės teksto redakcijos dalys, kurias kai kurios frakcijos norėjo išbraukti, jame išliko.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – Buvau Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto šio pranešimo nuomonės referentė, tad puikiai suvokiu IRT sektoriaus potencialą energijos taupymo Europos Sąjungoje atžvilgiu, ypač pastatų ir transporto sektoriuose. Tačiau privalome paaisyti ir vadinamosios „skaitmeninės atskirties“ veiksnio: jos esama tiek kiekvienoje iš valstybių narių, tiek ir tarp jų. Ji lemia socialinę ir ekonominę nelygybę ir riboja galimybes turėti daugiau naudos iš IRT atveriamų galimybių, kalbant apie energijos vartojimo efektyvumą. Užtikrinti visuotinę prieigą prie didelės spartos interneto yra be galo svarbu. Valstybės narės su Komisijos pagalba turėtų dėti daugiau pastangų diegdamos reikiamą infrastruktūrą, kuri padėtų užtikrintų, kad visi Europos piliečiai ir įmonės galėtų gauti naudos iš turimų technologijų. Tai leistų tiesiogiai spręsti skaitmeninės atskirties lemiamas nelygybės ir neteisybės problemas, o tai yra vienintelis būdas užtikrinti, kad IRT energijos taupymo potencialas būtų visiškai išnaudotas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Atsižvelgiant į tai, kad priemonės, kurių buvo imtasi siekiant įgyvendinti tikslą iki 2020 m. 20 proc. sumažinti energijos suvartojimą, įgyvendinamos per lėtai, būtina plėsti ir greitinoti inovacijos procesą pasitelkiant informacines ir ryšių technologijas ir siekti gerokai padidinti iš atsinaujinančiųjų išteklių gaunamos energijos dalį. Reikėtų pažymėti, kad didėjant transporto sektoriui, sparčiai didėja ir išmetamo anglies dioksido kiekis. Todėl ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas informacinių ir ryšių technologijų taikymui būtent šiame sektoriuje, siekiant ne tik sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį, bet ir užkirsti kelią jo didėjimui. Būtina numatyti IRT pagrįstus sprendimus planuojant naują Europos transporto politiką. Jie leis sumažinti transporto eismo intensyvumą, o tai teigiamai paveiks natūralią aplinką. Visos šios priemonės leis ne tik pasiekti apčiuopiamą naudą klimatui, bet ir padės sumažinti išlaidas, susijusias su energijos vartojimu, ir lems aplinkai nežalingo darbo vietų kūrimą. Tačiau dera turėti omenyje, kad naujosios valstybės narės yra nepajėgios taip greitai prisitaikyti prie Europos Sąjungoje priimtų reikalavimų. Turėtume

atsižvelgti į šių šalių interesus, nes jos sudaro nemažą grupę valstybių, kurios vis dar naudoja tradicinius energijos šaltinius. Permainoms prireiks ir laiko, ir lėšų.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Palaikau EK iniciatyvą naudoti informacines ir ryšių technologijas (IRT), siekiant pagerinti Sąjungos energijos vartojimo efektyvumą bei padidinti Europos pramonės konkurencingumą. Atsižvelgiant į EK pateiktus paskaičiavimus, IRT yra puiki priemonė, leisianti sumažinti energijos suvartojimo ir tuo pačiu, kas yra itin svarbu, sumažinti išmetamo anglies dioksido kiekį net iki 27 proc. Taigi mažėtų žala aplinkai. Visiškai pritariu ir palaikau pranešėjos išsakytą poziciją, jog IRT taikymas paskatins Europos pramonę ir naujų technologijų rinką, o tai turėtų prisidėti prie rinkos gaivinimo ar naujų darbo vietų kūrimo. Manau, jog būtina imtis visų priemonių, siekiant pradėti taikyti IRT tiek tose valstybėse narėse, kuriose dar nėra pradėta taikyti, tiek tobulinti ten, kur tai jau yra taikoma. Ypatingai noriu pabrėžti IRT svarbą planuojant naująją Europos transporto politiką. Logistika yra svarbus faktorius, racionalizuojant transportą bei mažinant išmetamą CO2 kiekį. Svarbu pripažinti poreikį didinti viešąsias ir privačias investicijas į IRT priemones, kad būtų galima transporto srityje sukurti pažangią energetikos infrastruktūrą. Pažangias transporto sistemas taikant kelių transportui ir kitoms transporto rūšims, įmanoma mažinti grūstis bei jų sukeltą neigiamą poveikį aplinkai. Kaip REGI komiteto narys norėčiau pabrėžti tai, kad būtina skatinti valstybes nares dalytis gerąja patirtimi ir raginti sprendimus priimančius vietos valdžios atstovus geriau suvokti informacinių ir ryšių technologijų galimybes, kurios turi būti išnaudojamos.

Pranešimas: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), raštu. – (IT) Europos Komisijos baltojoje knygoje dėl prisitaikymo prie klimato kaitos yra daug idėjų, į kurias privalome sutelkti savo dėmesį dabar ir ateityje, kad užkirstume kelią visuotinio atšilimo keliamai grėsmei.

Aš ypač dėliaugiuosi tuo pranešimo skirsniu, kuriame pabrėžiama, kaip svarbu integruoti prisitaikymo prie klimato kaitos aspektą į visas ES politikos sritis tiek žemės ūkio, tiek žuvininkystės, taip pat į su miškotvarka susijusias sritis, laikantis horizontaliojo ir įvairius sektorius apimančio požiūrio, kurį taikant galima užtikrinti priemonių, kurios bus įgyvendinamos ne iš karto, nuoseklumą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Europa išgyvena laikotarpį, kai privalo suprasti neatidėliotiną būtinybę kuo skubiau imtis priemonių siekiant sumažinti žmogaus veiklos poveikį klimatui. Baltoji knyga dėl klimato kaitos yra svarbus žingsnis standartizuojant veiksmus, kuriais siekiama sumažinti išmetamo anglies dioksido kiekį Europos lygmeniu.

Atsižvelgiant į plataus užmojo tikslą iki 2020 m. 20 proc. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, Europos Sąjunga turi judėti daug greičiau nei šiuo metu. Valstybės narės, naujosios ir senosios, turi pareigą didinti pastangas ir visos vienodai stengtis bei suprasti, kad išvengti ligos arba ją išgydyti pradiniu etapu yra daugiau šansų, nei gydant įsisenėjusią ligą.

Būtų liūdna, jei Europa per vėlai susigriebtų, kad klimato kaita gali paveikti žemės ūkio galimybes būti pagrindiniu maisto šaltiniu tiek Europos, tiek pasaulio gyventojams. Mes jau dabar kasmet susiduriame su ekstremaliomis oro sąlygomis, sausromis ir potvyniais. Šiuo metu sunku įsivaizduoti, kaip tos sąlygos gali dar pablogėti. Tačiau ekspertai šiuo klausimu ne itin optimistiški. Todėl veiksmai, kuriais siekiama sumažinti žmogaus veiklos poveikį klimatui, yra lemiamos reikšmės siekiant išlaikyti normalias sąlygas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Aš pritariu Europos Komisijos iniciatyvai suformuluoti plataus masto prisitaikymo prie klimato kaitos politinę strategiją Europos lygmeniu. Tačiau klimato kaitos poveikio mažinimo priemonės neturėtų būti atskirtos nuo prisitaikymo priemonių. Norėčiau pabrėžti direktyvos dėl apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos (ATLPS) svarbą, pagal kurią valstybės narės turėtų skirti bent 50 proc. ATLPS pajamų klimato kaitos poveikio švelninimo ir prisitaikymo priemonėms. Aš taip pat manau, kad pirmenybė turi būti teikiama ir papildomoms priemonėms, kad paspartintume ES strategijos, kuria siekiama 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą iki 2020 m., įgyvendinimą ir kad dėl to šį tikslą reikia padaryti teisiškai privalomą Europos Sąjungos lygmeniu. Žvelgdama į pateiktas prisitaikymo priemones, norėčiau pabrėžti ES valstybių narių solidarumo su tais regionais, kurių padėtis nepalanki, taip pat su klimato kaitos labiausiai paveiktais regionais svarbą. Kad šis solidarumas taptų tikrove, svarbu, kad Komisija pagalvotų apie viešųjų lėšų skyrimą tarptautiniam bendradarbiavimui pagal Aštuntąją bendrąją mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programą, kad sustiprintų savo kovą su klimato kaita. Taip pat norėčiau pabrėžti mokslinių tyrimų ir technologijų vaidmens svarbą ugdant mažai anglies dvideginio išmetančią visuomenę, turėdama omenyje neseniai paskelbtą Komisijos komunikatą dėl Europos strateginio energetikos technologijų

plano bei intervencijos į viešojo ir privačiojo sektorių santykius logiką, taip pat santykį tarp finansavimo Europos Sąjungos, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Aš balsavau už šią rezoliuciją, kurioje palankiai vertinama Komisijos baltoji knyga dėl ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategijos ir siūlomos įvairios kelių politikos sričių priemonės. Net jei mums pavyktų pasiekti, kad pasaulinis atšilimas neperžengtų saugaus lygio, klimato kaita lemia neišvengiamus padarinius, dėl kurių prisitaikymo prie klimato kaitos pastangos tampa būtinos. Klimato tyrimas ir prisitaikymas prie jo kaitos turi būti įtraukti į visų sričių politiką, ypač susijusią su vandeniu, dirvožemiu, žemės ūkiu ir žuvininkyste bei pakrančių vietovėmis. Biologinei įvairovei iškilęs pavojus, tačiau taip pat reikia užtikrinti, kad klimato kaitos būtų paisoma vykdamas miesto, transporto ir infrastruktūros planavimo veiklą. Civilinės saugos institucijos turi nustatyti pasirengimo potvyniams ir sausros prioritetus. Svarbu turėti omenyje galimus socialinius šio iššūkio padarinius bei poveikį visuomenės sveikatai. Klimato kaita gali labai pakenkti žmonių kvėpavimo takų sveikatai ir dėl jos gali pagausėti pernešėjų platinamų ligų atvejų. Didžiausias pavojus sveikatai dėl klimato kaitos kyla šioms labiausiai pažeidžiamoms grupėms: skurdžioms bendruomenėms, vargstantiems vaikams ir pagyvenusiems žmonėms. Pajamos, gaunamos iš apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos, turėtų būti svari paspartis prisitaikymo prie klimato kaitos pastangoms, o ES biudžete turi atspindėti atsaką į tokius iššūkius neatidėliotumais.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Aš balsavau už pranešimą dėl Komisijos baltosios knygos „Prisitaikymas prie klimato kaitos: Europos veiksmų programa“. Prisitaikymo priemonės yra būtinos siekiant reaguoti į klimato kaitos iššūkius. Esu tikra, kad prisitaikymas prie klimato kaitos yra būtinas ir leis patobulinti esamas ekstremalių padėčių valdymo sistemas, valdymo, kuris galėtų būti veiksmingesnis, jeigu būtų paremtas ir palydovinio, ir antžeminio tyrimo duomenimis.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kaip sakiau vakar, kalbėdamas apie balsavimą dėl S. Le Follio pranešimo dėl ES žemės ūkiu ir klimato kaitos, „aplinkos apsaugos interesus, nors jie teisėti ir jų būtina paisyti, reikia vertinti tinkamai atsižvelgiant į galimą pasiūlymų poveikį žemės ūkiui, jo tvarumui ir našumui“. Tas pat pasakytina apie visų sektorių veiklą, todėl labai svarbu, kad ES sukurtų strategiją klimato kaitos iššūkiams atremti, kuria priimtų rimtus įsipareigojimus tvariam vystymuisi ir siekiui sumažinti ES išmetamo anglies dioksido kiekį, kartu nestumdama į pavojų gamybinės veiklos – ypač pramonės. Bet kokia klimato kaitos politika privaloma – ypač ekonomikos ir finansinės krizės sąlygomis – siekti ekonomikos efektyvumo ir tvarumo, kad inovacijos ir moksliniai tyrimai būtų naudingi diegiant naujus metodus ir priimant sprendimus, labiau tausojančius aplinką, bet ne mažiau veiksmingus ir konkurencingus. Visą dėmesį dera sutelkti į švarios energijos šaltinius, į veiksmingesnį gamtos išteklių naudojimą, taip pat būtina dosniai investuoti į mokslinius tyrimus ir labiau aplinką tausojančias technologijas; taip bus galima išlaikyti Europos konkurencingumą, sudaryti sąlygas naujoms darbo vietoms kurti nenusižengiant tvaraus vystymosi principams.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) ES turi išlaikyti ir stiprinti savo vadovaujamą vaidmenį tarptautinėje kovoje su klimato kaita. Šioje srityje nepaprastai svarbūs moksliniai tyrimai, jei norime eiti teisinga ir saugia tiek kovos su klimato kaita, tiek prisitaikymo prie jos kryptimi. Prisitaikymo prie klimato kaitos klausimas yra sudėtingas, susijęs su keleto sektorių politika. Šiose srityse valstybės narės turėtų daugiau politiškai koordinuoti savo veiksmus. Iš tiesų, remiu tai, kad bendrąja Europos sistema pagrįsti nacionaliniai prisitaikymo planai būtų privalomi. Esu tikras, kad privalome turėti bendrą Europos politiką vandens, energijos ir miškų srityse; norėčiau, pvz., pakartoti, kad mums būtina Europos chartija dėl pavojų pakrančių sienoms. Skubiai reikalinga pažeidžiamiausiems Europos regionams klimato kaitos keliamo pavojaus analizė. Be to, mano galva, būtina suformuluoti europinius tikslus dėl viešojo vandens tiekimo sistemų veiksmingumo. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad Žemės gamtos ekosistemos sugeria daugiausia anglies dioksido, jos sulaiko 50 proc. pasaulinio metinio šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršos ir šitaip prisideda tiek prie klimato kaitos poveikio švelninimo, tiek prie prisitaikymo prie jos.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šiame pranešime laikomasi požiūrio, kad klimato kaita yra pasaulinio masto, pražūtinga ir būtina sukelta žmogaus veiklos. Tačiau visa tai, taip pat ir šis požiūris, kuris dabar yra tapęs kone religinis, – t. y. toks, dėl kurio nesiginčijama, – yra perdėtas. Kaip ir bet koks persūdymas, tai kelia juoką. Esą net nelaukiant jokių mokslinių išvadų, reikia taikyti absoliutaus atsargumo principą ir numatyti blogiausius scenarijus, atsižvelgiant į galimą vadinamojo visuotinio atšilimo poveikį ne tik ekosistemoms, bet ir gyvenamoms vietovėms, pramonės objektams ir pan. Norėčiau pažymėti, tarp kitko, kad toks atsargumas retai demonstruojamas tuomet, kai turime reikalų su kitomis priemonėmis ir jų poveikiu aplinkai bei žmonių sveikatai, pvz., su GMO. Tikro ar įsivaizduojamo pavojaus dingstimi – pradedant ligomis, galbūt susijusiomis su visuotiniu atšilimu, miškų gaisrais, kurių vienintelė priežastis esąs tas pats klimato atšilimas, neužmirštant potvynių ir centrinės elektrinės perkaitimo – mes raginami pritarti Komisijos ir Europos politinių strategijų kišimuisi į absoliučiai visas sritis, iki pat mažiausio žemės sklypo naudojimo. Gėda, kad reikėjo iškirsti tiek

medžių – kurie, kaip nustatė mokslininkai, sugeria tiek anglies dioksido – tik tam, kad būtų išspausdintas šis tekstas. Kaip sakė poetas: ei medkirty, akimirką sustoki!

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Neišvengiama klimato kaita verčia visuomenę ir Europos Sąjungos ekonomiką prisitaikyti prie naujos realybės. Mano įsitikinimu, būtina patvirtinti prisitaikymo prie klimato kaitos politinę strategiją, kurioje būtų tikslinga nustatyti vykstančių pokyčių pobūdį ir tipą, joje taip pat turėtų būti numatyta teritorijų, kurioms labiausiai gresia pavojus, apsaugos strategija. Aš visiškai sutinku su pranešėju ir esu tikras, kad, siekiant geriau koordinuoti šias priemones, labai svarbu įgyvendinti keitimosi informacija ir stebėsenos tarptautiniu lygmeniu sistema, tačiau taip pat ir regioniniu bei vietos lygmenimis. Džiaugiuosi visų pirma dėl bendrosios žemės ūkio politikos svarbos pabrėžimo: ji vaidina svarbų vaidmenį prisitaikant prie klimato kaitos, kaip ekosistemų ir biologinės įvairovės tausojimo strategija. Todėl manau, kad yra labai svarbūs paramos sunkiomis sąlygomis dirbantiems ūkininkams projektai, skirti užkirsti keliui arba sušvelninti sausrų ir potvynių padarinius.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Aš balsavau už visą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Komisijos baltosios knygos „Prisitaikymas prie klimato kaitos: Europos veiksmų programos kūrimas“, nes esu įsitikinęs, kad tai ypač svarbu Europai apskritai ir konkrečiai Italijai, visų pirma dėl šios šalies geografinių ir klimato ypatumų. Išties esama akivaizdžių sunkumų, susijusių su Italijos hidrologinių išteklių valdymu, tai matyti ne tik iš dažnų sausrų vasaros mėnesiais pietinėje dalyje, bet ir iš kai kurių potvynių epizodų, pvz., potvynio, kuris įvyko gruodžio mėn. Serkijo upėje Toskanoje. Italijoje taip pat susiduriama su baisia vasaros gaisrų problema, todėl labai svarbu gerinti saugos sąlygas. Nors baltosios knygos projektas šiuo metu tėra gairės diskusijai, mano nuomone, tai išties svarus indėlis, ypač kalbant apie ekstremalių padėčių valdymą. Kartu baltojoje knygoje nusakomas bendras strateginis požiūris į ES atsparumo klimato kaitos poveikiui didinimą.

Andres Perello Rodriguez (S&D), raštu. – (ES) Didžioji dalis Parlamento, kaip ir Europos Parlamento Socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos Ispanijos delegacija, pareiškė oficialų prieštaravimą šios rezoliucijos 41 daliai, kurioje raginama žemės politikai taikyti subsidiarumo principą. Mes visi pripažįstame įvairovę, būdingą skirtingiems Europos Sąjungos regionams, tačiau būtent dėl šios priežasties, kaip rašoma rezoliucijoje, Pietų Europa dėl klimato kaitos kenčia daug labiau ir jai labiau reikia Europos pagalbos, ji labiau suinteresuota jos bendrąja politika. Tai – solidarumo klausimas, solidarumo, iš kurio naudos turės visa ES. Todėl mes labai apgailestaujame, kad tekste nebeliko pirmojo pasiūlymo, kuriuo R. Prodi reikalavo, kad Taryba neblokotų Žemės direktyvos. Labai svarbu, kad šis teisės aktas pradėtų veikti, nes ji būtina prisitaikant prie klimato kaitos, visų pirma atremiant gedimo ir dykumėjimo pavojus. Taip, pavojus grėsmingesnis Pietų Europoje, tačiau nepamirškime, kad klimato kaita daro poveikį visos Europos natūralios aplinkos ištekliams. Tie, kuriems ši rezoliucija adresuota, turėtų žinoti, kad didelė dalis Parlamento tebereikalauja bendros ir į tarpusavio paramą orientuotos politinės strategijos.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Mes, Žaliųjų frakcija, balsavome už šį pranešimą. Gera žinia ta, kad pakeitimas, kuriuo būtų buvęs išbrauktas branduolinių saugumą akcentuojantis tekstas, buvo atmestas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Mokslininkų atliktų tyrimų rezultatai rodo, kad klimato kaita vis labiau veiks mūsų gamtinę aplinką bei ekonomiką, taip pat mūsų kasdienį gyvenimą. Imtis veiksmų, leisiančių prisitaikyti prie esamų ir būsimų klimato kaitos padarinių – štai rimtas iššūkis viso pasaulio visuomenei. Sprendimai dėl geriausių būdų prisitaikyti prie klimato kaitos turi būti pagrįsti patikima mokslinė ir ekonomine analize, tačiau ne visi regionai turi galimybę naudotis reikiamos kokybės informacija. Todėl sumanymas įkurti klimato kaitos stebėsenos platformą, atrodytų, visai geras. Platforma būtų naudinga keistis informacija, patirtimi ir gerą patirtimi Europos, regioniniu ir vietos lygmenimis. Tačiau aš nesu tikras, ar prisiimdama vadovaujamą vaidmenį kovojant su pasauliniu klimato atšilimu, kaip tvirtinama dokumente, ES nebando prisiimti per daug atsakomybės už viso pasaulio reikalus. Man atrodo, kad šiuo metu, kai turime spręsti tokias problemas kaip ekonomikos krizė, kai būtina užtikrinti ekonomikos augimą, neturėtume teikti pirmenybės išlaidoms kovai su pasaulio klimato atšilimu. Kad ir kokios priemonės būtų įgyvendinamos siekiant prisitaikyti prie klimato kaitos, reikia turėti omenyje ir tai, kad kai kurias šalis nepakeliamai slėgs itin didelės prisitaikymo prie klimato kaitos politikos įgyvendinimo išlaidos; jei tos šalys bus paliktos be jokios finansinės paramos, tai gali lemti vystymosi skirtumų didėjimą tarp valstybių narių.

Dominique Vlasto (PPE), raštu. – (FR) Savo pranešime Transporto ir turizmo komitete aš apgailestavau dėl dėmesio stokos transporto sektoriui Europos strategijoje dėl prisitaikymo prie klimato kaitos, nors šis sektorius yra ekonomiškai labai svarbus ir vienas iš pagrindinių išmetamo CO₂ šaltinių. Todėl aš palankiai vertinu tai, kad šiame pranešime transporto problemos įvardijamos kaip esminė problema. Turime dėti visas pastangas, kad sėkmingai padėtume įmonėms ir vartotojams prisitaikyti prie klimato kaitos. Mūsų politikos sėkmė priklauso nuo tinkamų ir novatoriškų finansavimo metodų, kuriuos reikia sutelkti, kad kuo labiau

apribotume klimato kaitos poveikį žmonėms, ekologiškai pusiausvyrai ir ekonominei veiklai. Be to, mūsų strategijoje turi būti atsižvelgiama į pažeidžiamų geografinių zonų padėtį, pvz., pakrančių, jūros ir kalnų rajonų, kurie yra ypač pažeidžiami, tad jiems klimato kaita smogs skaudžiausiai, jei nesiimsime tinkamų apsaugos priemonių. Mūsų Parlamentas privalo skubiai patvirtinti veiksmingus prisitaikymo mechanizmus transporto sektoriui, kuris nebeturėtų toliau būti problemos priežastis, o turėtų tapti kovos su klimato kaita sprendimu.

Pranešimas: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), raštu. – Sėkmingo lėšų panaudojimo užtikrinimas, veiksmingas valdymas ir sukčiavimo išgyvendinimas – štai svarbiausi prioritetai, kurių ECR frakcija tikisi iš ES biudžeto. Todėl iš esmės remiamas A. Cozzolino pranešimą, taip pat daugumą jo išvadų.

Tačiau ECR frakcija negali pritarti Europos prokuratūros koncepcijai. Tokia įstaiga – pavojingas pirmas žingsnis Europos kompetencijos baudžiamosios teisės srityse link, o rūpindamiesi jos kūrimu tik blaškysimės, užuot priverstę esamas sistemas ir įstaigas veiksmingai dirbti.

Kadangi ECR frakcijos pakeitimas, kuriuo būtų buvusi pašalinta dalis, kurioje remiamas žingsnis Europos prokuratūros link, buvo atmetas, ECR frakcija per galutinį balsavimą susilaikė.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Nors aš, kaip ir pranešėja, teigiamai vertinu tai, kad finansinių pažeidimų, apie kuriuos pranešta Komisijai, valstybėse narėse sumažėjo nuo 1 024 mln. EUR 2007 m. iki 783,2 mln. 2008 m., manau, kad tikslas yra pasiekti 0 mln. EUR finansinių pažeidimų lygį per metus. Kad to pasiektume, manau, būtina imtis priemonių, kuriomis būtų įtvirtintas didesnis skaidrumas kovant su mokestiniu sukčiavimu – ypač PVM srityje – ir visais kitais finansiniais nusikaltimais; būtinas glaudesnis vyriausybių bendradarbiavimas tarpvalstybinio sukčiavimo atvejais; reikia gerinti duomenų kokybę ir nuolat atnaujinti nacionalines duomenų bazes; o vyriausybės privalo nedelsdamos reaguoti į prašymus pateikti informaciją. Be to, turi būti geriau administruojamos paraiškos gauti paramą iš sanglaudos fondų, čia atidžiau vykdoma stebėseną, taip pat reikia numatyti sankcijas valstybėms narėms, kurios netinkamai naudoja šias lėšas. Taip pat norėčiau pabrėžti esminį Europos kovos su sukčiavimu tarnybos vaidmenį siekiant, kad minėti skaičiai mažėtų.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Remiantis metine ataskaita dėl Bendrijų finansinių interesų 2008 m., finansinė nustatytų pažeidimų žala sumažėjo nuo 1 024 mln. EUR 2007 m. iki 783,2 mln. 2008 m., sumažėjimas užfiksuotas visose išlaidų srityse, išskyrus tiesiogines išlaidas bei pasirengimo narystei lėšas. Norėčiau skyrium pabrėžti būtinybę įtraukti informaciją apie pažeidimus, kuri leistų matyti, kokia visų išteklių dalis nukentėjo dėl klaidų ir įtariamo sukčiavimo atvejų. Kova su sukčiavimu ir korupcija yra svarbi Europos institucijų ir visų valstybių narių pareiga, jos privalo suteikti visus reikalingus išteklius veiksmingai kovoti su šia neganda, kad būtų apsaugoti Europos Sąjungos ir jos mokesčių mokėtojų finansiniai interesai.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Šiuo ekonomikos ir finansų krizės metu negalima švaistyti nė vieno euro iš ES biudžeto, ką ir kalbėti apie tuos atvejus, kai lėšos iššvaistomos sukčiaujant, kai Europos Sąjungos lėšos išmokamos ne pagal paskirtį. Per pastaruosius keletą metų matėme, kad pažeidimų smarkiai sumažėjo. Vis dėlto, negalime pasitenkinti tuo, kad šių pažeidimų skaičiaus sumenko iki vos keleto arba beveik nulio. ES privalo priimti veiksmingus biudžeto kontrolės mechanizmus, kurie leistų gerokai iš anksto užbėgti už akių sukčiavimui ir jį nustatyti, kad viešosios lėšos būtų teikiamos tik tada, kai jomis iš tikrųjų ketinama naudotis teisingai, šalia veiksmingų bausmių tiems, kurie pažeidžia taisykles ir bando neteisėtai pasisavinti tas lėšas, kurių kiekis visuomet yra ribotas.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Mano įsitikinimu, kova su sukčiavimu yra labai svarbi problema, ypač regioninių fondų ir pasirengimo narystei lėšų atžvilgiu. Tačiau pasiūlytosios priemonės kovoti su sukčiavimu yra pernelyg orientuotos į centralizavimą. Todėl balsuodamas susilaikiau.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Džiaugiuosi, kad išaiškintų finansinių pažeidimų padaryta žala sumažėjo nuo 1024 mln. EUR 2007 m. iki 783,2 mln. 2008 m. (sumažėjimas matomas visose išlaidų srityse, išskyrus tiesiogines išlaidas ir pasirengimo narystei lėšas). Visiškai palaikau Komisijos nuveiktą darbą ir norėčiau pabrėžti, kad kova su sukčiavimu ir korupcija yra aiški Europos institucijų ir visų valstybių narių pareiga.

Turėdamas omenyje ypatingą ekonominę padėtį, dėl kurios kenčia visa Europa, sutinku, kad reikia apsaugoti Europos Sąjungos finansinius interesus ir kovoti su organizuotu nusikalstamumu, kurio įtaka, sprendžiant iš nacionalinių rodiklių, didėja ir jis skverbiasi į institucijas būtent tam, kad būtų galima sukčiauti ES lėšomis.

Todėl, manau, labai svarbu priimti veiksmingus teisės aktus siekiant pagerinti administracinę bendradarbiavimą kovojant su žalinga mokesčių praktika ir siekiant užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą. Dėl šių motyvų aš palaikau pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, kartu pabrėždamas, kad būtina didinti valstybių narių atsakomybę, pirmiausia dėl šių duomenų bazes įrašomos informacijos kokybės.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Galutinio balsavimo metu aš tariu „už“. ECR frakcijos pakeitimas, prieš kurį balsavau anksčiau, buvo atmetas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Verta pažymėti, kad 2008 m., palyginti su ankstesniais metais, finansinių pažeidimų gerokai sumažėjo. Didžiausias pagerėjimas pastebimas žemės ūkio išlaidų srityje. Iš pranešimo matyti, kad pažeidimų skaičius sumažėjo 34 proc. Tačiau didžiausias pažeidimų skaičiaus didėjimas užfiksuotas pasirengimo narystei fondų srityje, kur neteisingo išteklių panaudojimo atvejų padaugėjo net 90,6 proc., tačiau reikia nepamiršti, kad šios šalys nėra valstybės narės, joms trūksta patirties. Nepaisant padėties pagerėjimo 2008 m., dalis ES biudžeto lėšų vis dar leidžiamos netinkamai. Tam tikru mastu šitai lemia veiksmingų kontrolės ir priežiūros priemonių stoka. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), egzistuojanti nuo 1999 m., iki šiol labai sėkmingai kovojo su neteisėtu lėšų pasisavinimu. Tačiau labai svarbu užtikrinti visišką jos veiklos nepriklausomybę. Pritariu pranešėjo pasiūlymui, kad OLAF turėtų daugiau remtis Komisijos atliekamų vidaus audito operacijų rezultatais, užuot kliovusis tik informacija, kurią suteikia pareigūnai arba valstybės narės. Kokį vaidmenį turėtų vaidinti valstybės narės ir jų priežiūros bei audito sistemos? Kova su sukčiavimu įgyvendinant Europos projektus turėtų būti mūsų prioritetas. Sąžiningas ir atsakingas ribotų ES biudžeto išteklių leidimas leis sutaupyti lėšų, kurias tuomet galima panaudoti šalinant nuosmukio padarinius. Privalome nepamiršti, kad ES biudžeto ištekliai priklauso mums visiems – mokesčių mokėtojams. Todėl privalome užtikrinti, kad jie būtų leidžiami kuo veiksmingiausiai.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Noriu pabrėžti, kad kova su sukčiavimu ir korupcija yra svarbi Europos institucijų ir visų valstybių pareiga. Tačiau ypatingą dėmesį noriu atkreipti į faktą, kad kai kuriose šalyse korupcija, skiriant Europos sąjungos lėšas, tiesiogiai susijusi su šių šalių viduje vykstančiu politikos diskreditavimu. Šiose šalyse kuriasi atskiri politiniai ir finansiniai klanai, kurie siekia kontroliuoti Europos sąjungos lėšų skirstymą. Todėl tiek Europos parlamentas, tiek Europos komisija, tiek kitos svarbiausios Europos sąjungos institucijos turėtų atkreipti dėmesį į nacionaliniame lygmenyje vykstantį politikos, politinių organizacijų, politinių oponentų ir opozicijos lyderių diskriminavimą ir diskreditavimą. Europos sąjunga, kaip demokratijos puoselėtoja, pirmiausia turi užtikrinti, kad jos narių opozicinės partijos turėtų galimybę laisvai dirbti, reikštis ir kontroliuoti korupcijos prevencijos veiksmus. Norėtusi atkreipti dėmesį ir į tai, kad Europos sąjungos pinigai turėtų būti naudojami šalių narių infrastruktūrai gerinti, žmonėms lavinti ir pan. Investuojant Europos pinigus tik į infrastruktūrą, naudą gautų ir pati šalis, ir jos verslas. Neliktų „nuskriaustų“ verslininkų, kurie prašo, bet negauna paramos. Be to, tokiu būdu nereikėtų kontroliuoti Europos sąjungos lėšų skirstymo tūkstančiams interesantų, t.y. — paramos gavėjams, o tai reikštų, kad atitinkamai išnyktų ir tūkstančiai reketuojamų subjektų. Taigi visas dėmesys būtų nukreiptas į viešą tų pinigų panaudojimą.

Pranešimas: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), raštu. – (IT) Pasinaudodamas šia svarbia proga norėčiau pateikti pastabų dėl balsavimo dėl Liuksemburge įsikūrusio Europos investicijų banko metinės ataskaitos, kad dar kartą pakartočiau tai, ką jau esu sakęs kai kuriuose savo klausimuose: kad svarbu padidinti EIB finansinių priemonių, skirtų miestų centro plėtrai bei regeneravimo planams remti, biudžetą.

Esamos priemonės, tokios kaip fondas JESSICA, yra vienos iš nedaugelio finansinių inžinerijos priemonių, kurias regionas ar savivaldybė gali naudoti miesto plėtros projektams finansuoti. Jas galima naudoti ir savivaldos būsto programoms, tačiau tik su projektu susijusiose papildomose srityse, taip pat energijos tiekimo sistemoms naujinti bei pastatams tobulinti. Tad pasinaudodamas šia galimybe noriu pabrėžti, kad, mano nuomone, fondo JESSICA lėšomis turėtų būti finansuojami ir nauji (žinoma, ekologiški) pastatai, nes šitai būtų galima padėti vietos valdžios institucijoms spręsti gyvenamojo būsto problemą mūsų miestuose.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Palankiai vertinu Europos investicijų banko (EIB) 2008 m. metinę ataskaitą ir raginu ją tęsti savo veiklą skatinant Europos ekonomikos plėtrą bei augimą, kuriant prielaidas žmonių užimtumui bei skatinant regionų ir socialinę sanglaudą. Taip pat džiaugiuosi, kad EIB teikia didelę reikšmę mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), energijos tvarumui ir klimato kaitos mažinimui, taip pat investavimui į konvergenciją ES regionuose, ypač tuose, kurie skaudžiausiai pajuto pastarųjų metų ekonomikos augimo sulėtėjimą. EIB operatyviai reagavo į pasaulio ekonomikos krizę, kaip antai, Ekonomikos atkūrimo plano priemonėmis, taip pat talkindamas toms valstybėms narėms, kurios

skaudžiausiai nukentėjo nuo krizės. Tačiau raginčiau ateityje ataskaitose pateikti išsamesnę informaciją apie dideles paskolas, kurios suteikiamos papildant Europos regioninės plėtros fondo dotacijas regionams, įgyvendinantiems aukštųjų technologijų programas arba programas, susijusias su atsinaujinančiosios arba švarios energijos tiekimu. Investicinės priemonės ataskaitose taip pat turėtų būti pateikiama informacija apie finansuojamų programų rezultatus. Sudarydamas galimybes naudotis reikalingomis lėšomis, EIB turėtų atlikti dar reikšmingesni vaidmenį remdamas investicijas į infrastruktūrą, ekologiškas technologijas, inovacijas bei MVĮ, taip prisidėdamas prie strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos investicijų bankas (EIB) atlieka itin reikšmingą vaidmenį teikdamas pagalbą valstybėms narėms, susiduriančioms su didele ekonomikos, finansų ir socialine krize. Turėdamas tai omenyje, manau, kad dosnesnis finansavimas, visų pirma, Europos Sąjungos sanglaudos politikos srityje, buvo labai svarbus mažinant krizės padarinius nepalankiausias sąlygas turinčiuose ir labiausiai krizės paveiktuose regionuose. Didesnis mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios sudaro Europos įmonių daugumą, finansavimas ir papildomos lėšos moksliniams tyrimams ir plėtrai padėtų dar labiau sumažinti šios krizės poveikį. Todėl, turint omenyje tai, kad įsigaliojo Lisabonos sutartis, taip pat atsižvelgiant į tuos iššūkius, su kuriais dabar susiduria ir ateityje patirs sunkioje ekonominėje ir socialinėje padėtyje atsidūrusi Europos Sąjunga, būtina Europos investicijų banko veiklą padaryti dar energingesnę bei skaidresnę ir nustatyti tinkamus jos prioritetus.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos investicijų bankas (EIB) buvo įsteigtas 1958 m. Romos sutartimi. EIB, kaip ilgalaikės paskolas teikiantis Europos Sąjungos bankas, skolina pinigus viešojo ir privačiojo sektorių europinės svarbos projektams, naudodamasis finansų rinkomis ir savo paties lėšomis. Jo pagrindinis tikslas yra prisidėti prie integracijos, subalansuoto ir tvaraus vystymosi, taip pat – ekonominės ir socialinės ES valstybių narių sanglauda. 2008 m. EIB teko dorotis su precedento neturinčiais iššūkiu, kai pasaulinė ekonomikos krizė sukrėtė ir Europos Sąjungos šalių ūkius. Kalbant apie krizių valdymą, man malonu pažymėti operatyvų EIB reagavimą į pasaulio ekonomikos krizę: bankas pats finansavo savo kapitalo didinimą, todėl galėjo padidinti paskoloms skiriamų pinigų kiekį, kuriais parėmė Europos ekonomikos atkūrimo planą. Todėl palankiai vertinu EIB 2008 m. metinę ataskaitą ir jos patvirtinimą, nes tai skatina banką tęsti savo veiklą kuriant prielaidas Europos ekonomikos plėtrai ir skatinant augimą, užimtumą bei įgyvendinant regionų ir socialinę sanglaudą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos investicijų bankas (EIB) vaidina labai svarbų vaidmenį ES ekonomikoje, nes jis yra operacijų Europos viduje finansavimo laiduotojas, operacijų, susijusių su: ekonominės ir socialinės sanglaudos užtikrinimu; sąlygų žinių ekonomikai kūrimu; europinių transporto ir prieigos tinklų plėtra; parama mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ); aplinkos apsauga ir puoselėjimu; bei tvaria, konkurencinga ir saugia energetika. Be EIB paramos nebus įmanoma įgyvendinti strategijos „Europa 2020“; bankas turės sudaryti sąlygas naudotis lėšomis, reikalingomis vykdyti projektus infrastruktūros, ekologiškų technologijų, inovacijų diegimo ir paramos MVĮ srityse.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) EIB vaidmuo 2008 m. išsiplėtė dėl finansų krizės. Ir likvidumo krizės įkarštyje EIB toliau teikė paskolas viešojo ir privačiojo sektorių europinės svarbos projektams, naudodamasis finansinėmis rinkomis ir savo paties ištekliais. Be nacionalines ekonomikas stimuliuojančių projektų, ES priėmė sprendimą dėl Europos ekonomikos atkūrimo plano, numatydama svarbų vaidmenį EIB, ypač užtikrinant didesnę MVĮ finansavimą bei paramą energijai iš atsinaujinančiųjų išteklių ir netaršiam transportui. Reaguodamas į krizę, EIB gerokai padidino savo tikslų užmojį: siekdamas padėti įmonėms ir skatinti ekonomikos atsikūrimą, EIB stipriai padidino skolinimo mastą, išmokėdamas 10 mlrd. EUR daugiau nei tikėtasi. Vien paskolos MVĮ padidėjo 42 proc. Be to, bankas sukūrė naujų finansinių rizikos pasidalijimo priemonių, supaprastino paskolų procedūras ir pagreitino projektų įgyvendinimo procesus valstybėse narėse ir tuose sektoriuose, kuriuos krizė paveikė labiausiai. Ataskaitoje pabrėžiamas teigiamas šių priemonių poveikis, tuo pat metu raginama atidžiai analizuoti paskesnius realius MVĮ paramos programų įgyvendinimo rezultatus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Buvo nesunku apsispręsti. Galutinio balsavimo metu aš balsavau už.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: Masiniai žiaurumai Džoso mieste (Nigerija) sausio ir kovo mėnesiais (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Bendras pasiūlymas dėl rezoliucijos dėl neseniai etninių nesutarimų sukeltų žiaurumų Nigerijoje, dėl kurio mes balsavome, atrodo tinkamas principų ir gairių atžvilgiu, kuriuos mūsų Parlamentą nori rekomenduoti kitoms už ES išorės veiksmus atsakingoms Europos institucijoms.

Turime imtis veiksmy siekdami užtikrinti politinės padėties stabilizavimą Nigerijoje ir sukurti tvirtą pagrindą jos ekonominei ir socialinei plėtrai: mes puikiai suprantame bendrąsias nuostatas; jų netrūksta, turint omenyje gamtos išteklių gausą Nigerijoje. Išsprendus politines, ekonomines ir socialines problemas, šioje šalyje būtų galima sukurti taikią aplinką, mažiau priklausomą nuo įtemptų santykių tarp etninių grupių, tokią, kurioje būtų įmanoma atsisakyti smurto, kurio protrūkiai, deja, per pastarąjį dešimtmetį, kaip matėme, buvo vis dažnesni. Reikia net tik pripažinti, kad dėl masinio smurto tarp krikščionių ir musulmonų atsakomybė tenka abiem etninėms grupėms, bet galbūt jau metas aiškiai pareikšti, kad naujas nerimą keliantis veiksnys, taip pat susijęs su buvusiais smurto epizodais, yra laipsniškas radikaliojo islamo skverbimasis į Nigeriją, kuri labai akivaizdžiai atspindi tai, kad dvylikoje iš trisdešimt šešių valstijų priimta šariato teisė, kaip vietos teisė. Vis dėlto, dėl išvardytų bendrųjų motyvų, aš balsavau už šį bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Aš be galo apgailestauju dėl šių metų sausio ir kovo mėn. įvykių Džoso mieste, kai šimtai žmonių tapo religinės ir etninės konfrontacijos aukomis. Konfliktą Nigerijoje peni religinės, ekonominės, etninės, socialinės, istorinės ir politinės priežastys. Turint omenyje tai, kad Nigerija yra aštuntoji didžiausia naftos gamintoja pasaulyje, apgailėtina, kad šalies gyventojų dauguma gyvena žemiau skurdo ribos. Žalingas klimato kaitos poveikis taip pat prisidėjo prie blogėjančios padėties Nigerijoje. Mano galva, tokioje naftos turtingoje šalyje kaip Nigerija vienoda galimybė naudotis ištekliais ir pajamų perskirstymas yra būtini siekiant taikiai išspręsti šiuos konfliktus. Raginu Nigerijos federacinę vyriausybę užtikrinti lygias teises visiems piliečiams, susidoroti su derlingos žemės valdymo problemomis, galimybės naudotis ištekliais, nedarbo bei skurdo problemomis, taip pat švelninti klimato kaitos padarinius. Raginu Komisiją tęsti dialogą su Nigerija pagal Kotonu susitarimą, išnagrinėti giliausias konflikto priežastis ir šiame procese paisyti klausimų, kurie yra lemiamos reikšmės siekiant tvaraus vystymosi, kaip antai, klimato kaitos, energetinio saugumo, kompetencijų ugdymo bei švietimo.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Aš balsavau už Europos Parlamento rezoliucijos dėl direktyvos dėl masinių žiaurumų Džoso mieste, Nigerijoje, pasiūlymą. Griežtai smerkiu pastarojo meto smurto protrūkius Džoso mieste ir aplink jį, kai šimtai žmonių žuvo per etninius ir religinius konfliktus. ES turi tęsti politinį dialogą su Nigerija pagal peržiūrėto Kotonu susitarimo 8 straipsnį ir nedelsdama kelti klausimus dėl minties, sąžinės, religijos bei tikėjimo laisvės, t. y. principų, įtvirtintų visuotiniuose teisiuose, taip pat regioniniuose ir nacionaliniuose žmogaus teisių dokumentuose.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Tai ne pirmas kartas, kai Nigerija patiria konfliktą, grasantį padalyti šalį. Šiuo atžvilgiu norėčiau išskirti pilietinį karą, niokojusį kraštą trejus metus, tarp 1967 ir 1970 m., ir vos nesibaigusį pietrytinės dalies atsiskyrimu nuo šalies. Nors igbų sukilimas buvo sutriuškintas, nes centrinės valdžios karinės pajėgos užkirto kelią Biafros nepriklausomybei, faktas tas, kad etniniai, kultūriniai ir religiniai skirtumai išliko ir jų ten daugėja, todėl ši šalis yra klasikinės valstybės, kuriai nuolatos gresia pavojus subyrėti, pavyzdys. Nigerijos sienas nubrėžė kolonizatoriai, kurie visiškai nepaisė minėtųjų skirtumų. Tačiau tai nereiškia, kad atsakomybė už šalį krečiančius konfliktus iš esmės tenka europiečiams. Afrikos lyderiams metas atsisakyti šio nuvalkioto seno pasiteisinimo ir pasistengti dirbti savo piliečiams, atvirai ir negailint jėgų, įgyvendinant projektus ir teikiant pasiūlymus. Afrika galės tapti tuo, ko trokšta afrikiečiai, tik tuomet, kai jos lyderiai bus verti šio iššūkio. Masinės žudynės Džoso mieste – tai dar vienas be galo liūdnas, apgailėtinas ir kruvinas šios šalies istorijos puslapis, ir tokių puslapių ten daugėja pernelyg greitai.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Esu įsitikinusi, kad Europos Parlamentas privalėjo nedelsdamas pasmerkti tebesitęsusias žudynes Nigerijoje ir pareikalauti atkurti taiką. Atsižvelgiant į nestabilumą ir gausiausiai gyvenamos Afrikos šalies pažeidžiamumą, kur dauguma gyventojų kenčia nuo skurdo, šis pasiūlymas dėl rezoliucijos gali tapti pagrindu stiprinti Europos Sąjungos ir Nigerijos politinį dialogą, taip pat pagrindu išsamesnio tyrimo, kuris padėtų rasti įmanomų įgyvendinti trumpalaikių bei ilgalaikių sprendimų siekiant sustabdyti šį smurtą ir atkurti ilgalaikę taiką. Mano įsitikinimu, kaip Europos Parlamento nariai, mes privalome atlikti savo vaidmenį gindami ir propaguodami žmogaus teises, kurios Nigerijoje paminamos kasdien. Todėl, mano nuomone, be galo svarbi yra sąlyga, kad kaltieji dėl smurto būtų sąžiningai teisiami. Atsižvelgdama į visas šias priemones, iš kurių, žinoma, ne visos bus lengva pritaikyti, aš neabejodama balsavau už šį bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Nigerijoje nebe pirmą kartą įtampa tarp krikščionių ir musulmonų pratrūksta smurtu; abi šios dvi grupės sudaro apie pusę visų gyventojų. Šie neramumai dabar netgi dažnesni. Paprasčiausi klausimai sukelia įnirtingus susirėmimus. Net komendanto valanda, įsigaliojusi nuo sausio mėn., ir rajone dislokuoti kariniai daliniai neapsaugojo nuo naujų žudynių. Ilgas prezidento U. Yar'Adua nebuvimas, įstūmęs Vakarų Nigeriją į politinę krizę, didelio masto susirėmimai tarp krikščionių ir musulmonų vidurio Nigerijos mieste Džose ir paliaubų žlugimas naftos turtingoje Nigerio deltoje – visa tai neatvedė į geresnę ateitį po prezidento mirties. Anot liudijimų, kai metų pradžioje musulmonų klajokliai užpuolė

krikščionių kaimus ir nužudė ne mažiau kaip 500 žmonių, armija sureagavo tik praėjus kelioms valandoms po to, kai gavo pirmąjį pranešimą. Tuo metu ES privalėjo visu balsu pareikšti savo poziciją. Kai Šveicarijos žmonės referendume balsavo prieš minaretų statymą, musulmoniškos valstybės grasino Šveicarijai ekonominėmis sankcijomis ir džihadu. Tačiau kai krikščionys nužudomi dėl jų religijos, ES pririekia mėnesių, kad pagaliau sureaguotų. Europos Sąjunga šiuo atveju privalo veikti kaip sąžiningas tarpininkas ir reaguoti daug greičiau. Tai aiškiai pasakyta pasiūlyme dėl rezoliucijos, todėl aš balsavau už jį.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Aš, žinoma, balsavau už tokią svarbią rezoliuciją ir nedvejodamas palaikiau savo kolegės N. Kiil-Nielsen žodžiu pasiūlytą pakeitimą: paraginti Nigerijos valdžios institucijas panaikinti kai kurių Nigerijos valstijų gubernatorių sprendimus vykdyti bausmę nuteistiesiems mirties bausme.

13. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

14. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

15. Įgyvendinimo priemonės (Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnis) (žr. protokolą)

16. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

17. Posėdžio metu priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

18. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnis) (žr. protokolą)

19. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

20. Sesijos pertrauka

(Posėdis baigtas 13.05)